

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Marques de
I.C.C.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Sí, qui posa confiança
en Jesús és conhortat;
ell sap: L'Únic és
prop meu, no estic sol.
L'Únic comparteix
el meu dolor,
la meva angoixa;
Jesús, el Vencedor
i Salvador!

M. Basilea Schlink

Any III N.º 136

Setmana del 2 al 8 de maig del 1982

40 Ptes.

1er de Maig: Amb el rerafons angoixós de l'atur

Els valors cristians del treball

La festa del treball d'enguany se celebrarà amb un rerafons ben angoixós: el de la manca de treball per a tants germans nostres en atur. Els cristians posem les aspiracions justes del món del treball sota la protecció de sant Josep, obrer també ell i mestre de treball de Jesús "el fill del fuster". Els Papes ens han alligonat, des d'aquests últims anys, sobre els valors cristians del treball i els principis ètics en què s'hauria de basar la seva organització social. El Papa actual ha escrit una importantíssima encíclica sobre l'home i el treball que tots hauríem de conèixer millor. Recentment, encara, en ocasió de la "Setmana Social" d'Espanya, la Santa Seu ens ha recordat la greu responsabilitat de tots els cristians davant la injustícia de l'atur. (Vegeu l'Editorial).

afinant

Maria i el Papa

La setmana passada el cardenal de Barcelona ens recordava el valor de la pregària en família i el deure dels pares a ensenyar a llurs fills les pregàries fonamentals del viure cristià; ensenyar les oracions i educar l'hàbit de la pregària.

Per a molts de la nostra generació potser el primer record que tenim d'una pregària és la d'un mes de maig, a la falda de la mare, davant d'un altaret a la Mare de Déu guarnit amb il·luminació per tots els germans.

Aquest mes de maig hauria de ser, per a totes les famílies cristianes, com el gran portic per a la preparació espiritual a la visita del Sant Pare. Ell prou voldria venir a donar-nos el "Déu vos guard" un per un a casa nostra. Si això és materialment impossible, en canvi, a cada casa, petits i grans el podem esperar cada dia al voltant del nostre "mes de maig" casolà demanant a la Mare de Déu que faci fecunda, en fruits de vida cristiana la seva estada entre nosaltres. Joan E. Jarque i Jutglar.

I Trobada de Cultura Catalana de La Salle

El President Pujol lliurà els premis

Diumenge passat se celebrà la "I Trobada de Cultura Catalana de la Salle". El president de la Generalitat, Jordi Pujol, presidí l'acte de proclamació i lliurament dels premis del certamen literari. Assistiren també a aquest acte el Director General d'Activitats Artístiques del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, Albert Manent, els tres Provincials de l'Orde a Catalunya, Lluís Diumenge, Joaquim Morató i Jordi Oller, i els 25 Directors de tots els Col·legis a Catalunya.

En finalitzar aquest acte de lliurament dels premis, que tingué lloc al teatre del Col·legi de la Salle de la Bonanova, el

President de la Generalitat, manifestà, als assistents que no s'havien de tenir complexos a l'hora d'introduir valors cristians i criteris d'esforç, superació i rigor dins els esquemes educatius. "Catalunya —afegí— necessita persones formades en aquest criteri".

Quan el President es referí a l'Escola pública i privada afirmà que la Generalitat ha d'incrementar l'escola pública, que és molt deficitària en alguns indrets, però que això volia fer-ho compatible amb el manteniment i defensa de l'escola privada, especialment amb aquella que dona una bona formació tècnica i humana.

Després d'aquest parlament del President, els assistents cantaren "Els Segadors". A continuació, com a fi de festa, el grup "Esquirols" oferiren un recital de cançons catalanes.

En aquesta "I Trobada de Cultura Catalana de la Salle" hi participaren representants de 16 comarques. En total, a nivell de tot Catalunya, els Col·legis de La Salle apleguen un total de 20.000 alumnes i 1.000 educadors. Hom confia que aquest tipus de trobades tinguin continuïtat en un futur i que prossegueixin amb aquesta eficient tasca de catalanització que es porta a terme des d'aquests centres d'ensenyament.

sumari

6

MARE I MESTRA
El Papa visitarà Portugal.

9

CATALUNYA
Urgell: Les estadístiques d'una diòcesi rural.

11

CATALUNYA
Un manuscrit inèdit a Montserrat:
La Bíblia glossada del pare Bragado.

22

ESPANYA
Bisbes andalusos: "Preocupant degradació de la moral pública".

23

MÓN
La tortura, un crim contra la humanitat.

PÀGINES CENTRALS:

Dr. Pont i Gol:

"Cap ideologia no esgota l'Evangelí".

El dia 17 d'octubre vinent, diumenge, el Sant Pare ens visitarà. Passarà unes hores —un dia, un dia i mig?— entre nosaltres per a conèixer-nos de prop, per a confirmar-nos en la nostra fe cristiana, per a encoratjar-nos a ser llevats de l'Evangeli entre els nostres germans. Ell és el successor de Pere, el bisbe de la santa seu romana venerable i ennoblida per la sang dels primers màrtirs cristians i centre viu de la unitat de l'Església universal, catòlica. Ell ve a visitar-nos com a pastor sol·licit dels fidels i com a germà de tots. Cal que preparem degudament aquesta visita. Cal que la preparem i que ens hi preparem.

CATALUNYA CRISTIANA dedicarà, d'ara endavant, cada setmana aquesta segona pàgina a aquesta preparació. Hi anirem publicant les notícies que hi facin referència, ens posem a la disposició total de la Comissió organitzadora, ja constituïda, per anar donant les indicacions pràctiques i per a col·laborar en la preparació espiritual i en la sensibilització de l'opinió pública sobre aquest esdeveniment tan important des de qualsevol punt de vista.

Estem segurs que els nostres lectors acollireu amb goig aquesta nova secció i hi aportareu també la vostra col·laboració.

BENVINGUT!

Tarragona s'avança

Amb raó. En té el deure. ¿No és la Metropolitana? Està molt bé que vagi al davant.

El senyor Arquebisbe, doctor Pont i Gol, amb el seu Consell de Direcció ha decidit d'obrir l'etapa de preparació espiritual de l'Església que hi ha a Tarragona, a la Visita Pastoral del papa Joan-Pau II a les d'Espanya amb una **JORNADA EXTRAORDINÀRIA D'ESPIRITUALITAT**, destinada, en primera intenció, a aquells qui, per missió

ministerial o compromís d'apostolat, són els animadors responsables del Poble de Déu.

Un fet val més que mil discursos. La "JORNADA D'ESPIRITUALITAT", per si sola, és una afirmació definitiva, oficial i rotunda del caràcter del viatge papal i dels objectius perseguits. Qualsevol interpretació que intentés desmarcar-lo de la missió espiritual del Vicari de Jesucrist no fóra correcta, i si hi havia intenció

torçada fóra fraudulenta, no gens honesta, refusable i refusada.

L'esdeveniment, en la seva identitat eclesial i entitat històrica ja hi està en la línia de la fe. La curta història dels viatges del papa Wojtyla no deixa de confirmar-ho. Però, si el fet, a més d'ésser vist des de fora, és contemplat i considerat des de dintre, a la llum del misteri cristià, escoltat i auscultat amb l'acompanyament de la musicalitat suggestiva de la "paraula"

de vida procedent de llavis ungits per a fer-la ressonar per tota la terra, ministerialment i responsable, a nivell Vicarial del Senyor nostre Jesucrist, aleshores, el mateix fet històric es revesteix d'unes virtualitats en la mateixa de la fe, que no és lícit ignorar ni deixar d'afavorir i ajudar per tots els mitjans a l'abast.

¿Què en podríem pensar d'uns participants, al nivell que sigui, de responsabilitats pastorals o d'apostolat, insensibles o indiferents a un pas de la gràcia de Déu, tan insòlit, tan providencial i tan prometedor com és la Visita Pastoral, esperada amb il·lusió tant pel mateix Pontífex com per tots els cristians veritablement fidels del nostre país?

Per aquests i altres motius, les altes Jerarquies eclesiàstiques de l'Arxidiòcesi tarragonina, han sentit sobre les seves consciències el deure d'haver de movilitzar espiritualment el Poble de Déu amb mires a preparar-la en conjunt i a cada ú per a rebre, amb la convenient disponibilitat i docilitat, allò que a l'Esperit li sembli bé de dir a l'Església espanyola, en general, i a la catalana en particular "per boca" de Joan-Pau II i també amb l'eloqüència "significativa" de certs gestos, espontanis o calculats, d'innegable sentit i intencionalitat pastoral. Com a primer pas aquí va la crida a tot el cos de col·laboradors immediats del Bisbe, a una **JORNADA PREPARATÒRIA DE REFLEXIÓ I ORACIÓ** que tindrà lloc la Vigília de Pentecostès, dia 29 de maig; a la Catedral de Tarragona, en torn de l'altar i de la catedral del Bisbe i sota l'esguard de Maria, la Mare de Jesús i nostra, que des del meravellós retaule catedralici presideix, sol·licita, totes les inquietuds de l'Església diocesana.

Serà una adunança similar a la del Cenacle de Jerusalem. D'allí partiran cap a tots els indrets de la geografia diocesana, els missatgers de la Bona Nova. L'endemà, en nom i en representació del Bisbe, llançaran al vol des de tots els temples de l'Arquebisbat, la "Crida de movilització espiritual general" i la iniciaran, com quan Pere, inflammat per l'Esperit Sant, predicà per primera vegada el Crist Ressuscitat.

I serà, la nostra Pentecosta 1982, any de la Primera visita Pastoral de Joan-Pau II, papa, al Poble de Déu que hi ha a Espanya. Vicenç Nolla

El Sant Pare serà a Espanya des del dia 12 d'octubre vinent fins al dia 18. El dia 17 —potser ja des de la tarda del 16— el vol dedicar a visitar Catalunya. A tots ens plauria poder apropar-nos-hi i dir-li tantes coses... Ja enc fem càrrec que no és possible. Tanmateix tenim un bon mitjà per adreçar-nos personalment a ell:

ESCRIVIU-LI UNA CARTA

Envieu-la a "Catalunya Cristiana"

NOSALTRES LI FAREM ARRIBAR

COM?

- Podeu enviar-nos cartes al Sant Pare fins a finals de juny.
- Han de ser signades per una o diverses persones.
- Poden fer constar si formen part d'un col·lectiu —parròquia, moviment, comunitat, etc.— però sempre signades per individus.
- La redacció de CATALUNYA CRISTIANA farà una selecció de les millors, fins a un màxim de dotze. Les cartes seleccionades s'imprimiran en un número especial del nostre setmanari.
- Amb les cartes no seleccionades redactarem una CARTA COL·LECTIVA DELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA AL SANT PARE amb totes les signatures. Aquesta carta col·lectiva també serà editada, junt amb les seleccionades, i aquest número especial de CATALUNYA CRISTIANA serà portat personalment al Papa un dimecres del mes de setembre.

Animeu-vos, doncs, i comenceu a escriure. En aquestes mateixes pàgines anirem publicant els noms dels qui ens envien cartes.

editorial

Festa del Treball
i atur

La 32.ª Setmana Social d'Espanya s'acaba de celebrar a Badajoz amb un rerafon angaiós d'atur, no sols a tota Espanya, sinó també a la mateixa regió extremenya. El tema d'aquesta setmana no podia ser més oportú "L'atur, un repte per a la societat actual". Com és costum en les setmanes socials el cardenal Casaroli ha enviat una carta en nom del Papa als participants. En ella recorda les ensenyances de l'Església sobre el treball reprenent sobretot les afirmacions de la "Laborem exercens". Tant aquesta setmana social com la carta pontificia han passat força desapercebudes entre l'embalum de notícies d'aquests últims dies.

El Papa, —diu el cardenal Casaroli—, es fa ressò de l'anàlisi dels bisbes espanyols sobre "els fruits amargs de l'atur: la frustració, la humiliació, el descoratjament per a un gran nombre de parats, etc. i les conseqüències com la droga, la delinqüència, la desesperació..."

L'atur té també efectes greus sobre la societat. No sols la devallada de l'economia sinó també, i sobretot, la desmoralització col·lectiva, la manca d'estabilitat i el perill de la ruptura de la pau social. Especialment angaiosa és la situació de la joventut desesperançada davant del seu futur i la de les famílies joves que poden veure compromesa fins i tot llur ideal de vida conjugal.

Reprement una idea fonamental de la "Laborem exercens", la carta de la Secretaria d'Estat assenyala el defecte fonamental de l'economia moderna que consisteix en considerar el treball de l'home des de l'angle del seu valor "econòmic". Economisme contra humanisme podríem resumir. La solució, per tant, s'ha de cercar col·locant a la base de tota empresa laboral el principi que l'economia ha d'estar al servei de l'home i no del profit, respectant sempre la primacia absoluta de la persona humana sobre les coses.

Joan Pau II no dubta en assenyalar l'Estat com a responsable primer d'aquest estat de coses. L'Estat que, segons la seva encertada expressió, és "l'empresari indirecte" en l'àmbit nacional. A ell li pertoca d'establir "una planificació global que reguli la utilització concreta i racional del treball disponible, que garanteixi els drets dels treballadors i, en primer lloc, el mateix dret al treball, que prevegi subsidis adequats pels parats i llurs famílies, que fomenti les inversions públiques i la creació de llocs de treball, i que estableixi una coordinació de les iniciatives privades respectant sempre el "caràcter subjectiu del treball humà".

Però no sols l'Estat ha de fer front a aquesta xacra del nostre món modern. Tota la societat s'ha de sentir solidària en aquesta lluita.

"No seria, doncs, cristià, ni tan sols humà, que en una època difícil per la crisi econòmica, els que no la sofreixen fessin ostentació de luxe i de consumisme insultant... L'Església se sent compromesa en aquesta causa humana que per a Ella esdevé com una prova de la seva fidelitat a Crist que s'identifica especialment amb els pobres".

En el dia de la festa del treball, que els cristians posem sota el patronatge de Sant Josep obrer, aquestes reflexions del Sant Pare ens haurien d'esperonar a engatjar-nos efectivament en les iniciatives que cada bisbat català ha posat en marxa per a mirar de pal·liar, ni que sigui modestament el drama dels nostres germans en atur.

col·laboració

Església i violència
a Irlanda

Per Jesús Iribarren

Qualsevol viatge circumstancial a Irlanda ofereix motiu per a interessar-se per la qüestió que allí és la més recent: la del terrorisme a l'Ulster. M'interessava molt particularment la posició dels bisbes irlandesos.

La primera rectificació mental que em fou necessària va ser la geogràfica: ni tot l'Ulster està sota el domini anglès ni la resta de la frontera d'Irlanda del Nord coincideix amb límits històrics, administratius o religiosos. És, per dir-ho d'alguna manera, una línia provisional de "pau" independentista el 1922, que després s'ha perpetuat tallant més els homes que les terres. Les diòcesis d'Armagh, Clogher, Derry i Kilmore s'estenen pels dos costats de la frontera. L'element decisiu de l'actual participació política fou la densitat protestant del vot amb la qual cada comunitat acceptà o rebutjà la unió amb la República lliure d'Irlanda.

Actualment, tota l'illa té un 77 per cent de catòlics, però el densímetre marca per a la República d'Irlanda el 95 per cent i per Irlanda del Nord només un 35 per cent. La línia de fractura és, a vegades més una esquerada que un fossat.

Ningú no dona per acabat el procés d'unificació irlandesa. Aquesta és la raó per la qual Irlanda del Nord manté rigorosament una legislació discriminatòria que asseguri que els protestants continuaran tenint la majoria dels llocs. Quan la perdin, creuen que el seu destí ja està dictat. Per això, les fugues de la llei electoral són de relleu. Són també previstos els recursos per a impedir l'accés de catòlics als llocs de l'Administració. Per una banda, la posició econòmica de les famílies d'alta natalitat ha impedit en gran mesura l'accés dels seus fills a estudis mitjans i superiors. Però després queda el donar curs a les instàncies de promoció. Ningú no pregunta per la religió del sol·licitant: només es pregunta pel col·legi que certifica els graus escolars: si és un col·legi catòlic, la tomba de l'arxiu recollirà les cendres de qualsevol esperança.

I així, com a punt de partida tenim una situació d'injustícia institucional que parteix pel mig les parròquies de quatre diòcesis irlandeses.

Això fa que els bisbes caminin damunt les brases. Per un costat, no poden tancar els ulls a aquest problema de radical injustícia, que té indubtables aspectes ètics, però que es planteja en l'àrea política, no religiosa. En una declaració conjunta del 30 de maig del 1970, els bisbes catòlics i protestants insistien en què, enfront a l'afirmació que a Irlanda hi havia una "guerra religiosa", ells asseguraven que entre les complexes causes històriques, polítiques i socials que divideixen els irlandesos del Nord, el fet religiós no tenia caràcter primari.

Per altra banda, els bisbes catòlics, que també són irlandesos,

han de deixar als ciutadans el problema de la independència. "Els problemes d'aquesta comunitat dividida —deien el 12 de setembre del 1971— mai no es resoldran mentre no es dugui a terme una reforma radical de les institucions democràtiques. En una comunitat d'aquesta mena, la regla matemàtica de la majoria no resol res". "Sabem la depressió amb què la minoria acull la idea que haurà de viure per sempre governada pel mateix partit polític que l'ha dominada durant aquests cinquanta anys."

La profunda indignació que han produït els recents intercanvis, la humiliació d'homes innocents, les alegacions de brutalitat i coses pitjors, la major part de les quals estem convençuts que són certes. Però...

El "però" és que els fins polítics s'han de perseguir amb mitjans polítics, i que l'Església s'aixeca amb tota la seva força moral en contra d'un procediment immoral per resoldre'ls: la violència. Recollim alguns dels textos més significatius.

"Us hem posat en guàrdia en contra "d'activistes autoelegits", als qui els electors no han confiat cap mandat: condemnem en nom de Déu la seva campanya" (Pastoral col·lectiva del 1975).

"Veiem que s'excusen o justifiquen els crims més brutals d'ambdós bàndols amb eslògans com "aquesta és una guerra i en les guerres hi ha víctimes innocents", "això és una revolució, i la revolució té la seva pròpia moral". El nostre vocabulari de condemnes morals està exhaurit. Però alertar les consciències és la nostra obligació".

"Assassinats fredament planejats són justificats amb la retòrica de la guerra i de la revolució. Morts i ferides de civils innocents es diuen "inevitables i acceptables accidents del temps de guerra". D'atracaments i d'impostos revolucionaris se'n diu "finançament de la causa". Tal vegada la cosa més terrible sigui la col·locació d'explosius en llocs plens de públic. Alguns dels més baixos crims de la humanitat han estat comesos amb cega obediència als capdavanters o per fanàtic lliurament a un país, revolució o causa. Però la sinceritat i també la noblesa d'intencions no converteixen el mal en justícia" (ib.).

Tres línies de combat s'entrecreuen: protestants, catòlics i Exèrcit anglès. Al maig del 1981, cinc soldats anglesos foren volats, amb el seu "jeep", per una carga explosiva de l'IRA. El cardenal O'Fiaich, primat d'Armagh, no oblidà "l'horrída carnisseria que aquesta setmana omplí d'immens dolor i tristesa cinc llars d'Anglaterra".

"I tot això perquè un grapat d'homes, sense cap mandat del poble, ha decidit que aquesta és la

manera d'aconseguir la unitat d'Irlanda" (Bisbes del Nord, 12-9-71). "els qui s'uneixen a les organitzacions (terroristes) es comprometen a complir ordres perverses. Demanem a tots els joves que evitin aquestes organitzacions i fugin dels qui els allisten. Els pares han de fer tot el que estigui a les seves mans per a protegir llurs fills de la propaganda i de la influència d'aquestes organitzacions" (Conferència Episcopal, 14-10-81).

Una situació especialment delicada se'ls va plantejar, als bisbes, quan el 1980 i 1981 es presentaren nombrosos casos de vaga de fam a les presons de Maze i Long Kesh. Per una banda urgien la necessitat que les autoritats concedissin tot allò que fos just en les reivindicacions dels presos. Però foren inflexibles en la doctrina. "Implorem als vaguistes de fam i als qui els dirigeixen que meditin profundament sobre el mal de les seves accions i les seves conseqüències. El menyspreu de la vida humana, la incitació a la venjança, l'exploació de les vagues de fam per a continuar la campanya d'assassinats, la intimidació dels innocents, la iniciació dels infants en la violència, tot això constitueix una aclaparant massa de mals" (Conferència Episcopal, 17-6-81).

Per no allargar aquestes notes, que creiem suficientment il·lustratives de l'actitud dels bisbes d'Irlanda, acabem amb les següents normes publicades el maig del 1980 per a impedir la utilització política dels funerals.

1 - El funeral que l'Església fa als membres d'organitzacions paramilitars són els mateixos que fa a qualsevol altre feligrés que ha mort, ni més ni menys. L'entranyada d'una missa de rèquiem consisteix en demanar a Déu que tingui misericòrdia de l'ànima del difunt. L'Església catòlica és una Església de pecadors i pensa que tots —tant si són Papes o reus de presó—, necessiten el perdó de Déu. En darrer terme, només Ell pot jutjar les intencions d'una persona.

2 - Per organitzar els funerals, els sacerdots de la parròquia es posaran únicament d'acord amb els consanguinis, la família més pròxima o la funerària, mai amb organitzacions paramilitars.

3 - Abans de posar-se d'acord en un funeral, els sacerdots de la parròquia insistiran amb la funerària en què no hi haurà banderes, emblemes, estendards polítics, insígnies paramilitars o manifestacions semblants, ni a l'església ni als seus terrenys mentre el cadàver sigui al temple.

4 - L'Església no controla allò que passi als carrers o al cementiri. És en aquests llocs on s'acostuma a celebrar normalment les manifestacions paramilitars. Són les autoritats civils les que han cregut prudent de no intervenir".

Jesús Iribarren

CATALUNYA

L'estació de Magòria quedarà convertida en zona esportiva

Els terrenys de l'antiga estació de Magòria, a La Bordeta, es convertiran d'aquí a uns mesos en una zona esportiva de quasi dues hectàrees en la qual està previst de construir-hi un camp de futbol, l'únic que disposarà el districte VII. D'aquesta manera l'Ajuntament i la Generalitat donaran resposta a les reivindicacions d'alguns sectors esportius de Sants, que demanaven la modificació del projecte del parc de l'Espanya Industrial per instal·lar allí un camp de futbol.

La recuperació definitiva de Magòria, no obstant, no es produirà fins el 1985. Durant aquest any 1985, a més de la zona esportiva es construirà una zona verda de dues hectàrees.

Socialistes i centristes discuteixen al voltant de la Federació de Municipis

El "memorial de greuges" presentat pels cen-

tristes és que la Federació circumscriu el seu treball a l'àrea metropolitana, oblidant la resta de poblacions. Els informes que elabora són idèntics als que sobre els mateixos temes han escrit els socialistes. També postulen un acord amb CiU per a formar una única organització de municipis i, finalment, també acusen que tot l'aparell administratiu de la Federació està en mans de simpatitzants del PSOE.

Centre reemissor de Balaguer

La Diputació de Lleida celebrà el ple ordinari, prenent l'acord d'instal·lar un centre reemissor de televisió a la zona de Balaguer, que se situaria a Cubells, per la seva estratègica situació per enviar senyals a diferents municipis de la comarca de la Noguera i també del Mig Segre.

Amb aquest reemissor, pressupostat en tres milions de pessetes, molts municipis rebran un perfecte senyal, tant per la primera com per la segona cadenes.

ESPANYA

El Marroc continua empaitant pesquers

Uns altres pesquers espanyols i dues patrulles marroquines van protagonitzar un incident a alta mar en intentar els vigilants alauites detenir els vaixells de Huelva, concretament, del port de Punta Umbría.

En llibertat els sis independentistes catalans

Els sis independentistes detinguts i empresonats a partir del 18 de març, acusats de proferir crits a favor de la independència dels Països Catalans en la manifestació anti-LOAPA del 14 de març a Barcelona, van ser deixats en llibertat sense càrrecs per l'Audiència Nacional.

Jove ferit per la guàrdia civil en fugir d'un control

Manuel Andújar Navarra, de divuit anys, va ser ferit per trets de la guàrdia civil, quan intentava fugir d'un control, segons un comunicat fet públic per la direcció general de l'esmentat cos.

El jove viatjava en un cotxe robat, acompanyat d'altres dos individus, i va ser traslladat a la casa

de socors de Saragossa, on se li va diagnosticar ferida de bala a l'espatlla dreta, de pronòstic reservat.

20.000 nacionalistes a Castelló de la Plana

"Volen degollar la llengua del País Valencià i a partir d'aquí volen deixar-nos afònics culturalment. Els valencians de les comarques també som valencians i no ens deixarem dominar per les oligarquies de la ciutat de València, per molt poderoses que siguin", afirmà l'escriptor Joan Fuster, president d'Acció Cultural del País Valencià, durant el míting de commemoració de les normes de Castelló i del 25 d'abril, celebrat ahir, a la plaça de braus de la capital de La Plana. Al voltant de 20.000 persones participaren en l'aplec.

L'escriptor de Sueca insistí en la necessitat de normalitzar l'ús del català a les escoles i l'Administració del País Valencià. Per altra banda, uns quants milers de persones convocades per les forces nacionalistes valencianes prengueren part a la tarda en una manifestació que va recórrer tot el centre de Castelló i que reclamà la normalització lingüística del País Valencià i demostrà la seva oposició a l'estatut d'autonomia pactat per UCD i PSOE.

punt de vista

Per Josep Faulí

Egipte recupera el Sinai

El propassat diumenge Israel completà l'evacuació del Sinai, territori que ha tornat, totalment, a la sobirania egípcia. L'ocupació, fruit de la guerra del 1967, ha durat, per tant, quinze anys.

Els famosos acords de Camp David, aconseguits el 1978 entre Estats Units, Egipte i Israel, i concretats, després, en el tractat de pau signat l'any següent, han estat la base d'aquesta nova organització territorial. Més important, però, que aquest estricte fet de domini és que, finalment, Israel s'hagi avingut a reduir la seva presència. En el darrer moment, amb complicacions a la situació internacional i amb oposició desesperada a l'interior, la retirada israeliana fou posada en dubte, però la pressió de Washington ha aconseguit l'acompliment final.

Sense la nova política encetada per Sadat a Egipte i continuada, fins ara, per Mubarak, la retirada d'Israel hauria estat impensable i, com que aquesta nova política tenia i té, com a base ineludible, la protecció i l'amistat d'Estats Units, la dependència d'Israel respecte a Washington ha resultat decisiva: el poderós havia de donar proves de bona voluntat en relació amb el món àrab i el protegit, com s'ha vist clarament a darrera hora, tot i les rebequeries sovintejades, a la llarga, no pot deixar d'atendre les pressions nord-americanes.

La llàstima, però, és que la retirada del Sinai no representi la pau a la zona. Des d'algun punt de vista és, en realitat, ben bé a l'inrevés, ja que sembla indubtable que, a la base de les concessions d'Israel davant Egipte, cal posar la necessitat israeliana de tenir les mans lliures per tal de fer front als altres adversaris de la zona. Precisament en el mateix moment de la retirada, la tensió amb el Líban torna a fer el seu ple i els enfrontaments són normals a Cisjordània, en territori on Israel exerceix la sobirania. La pau derivada de Camp David és, per tant, una pau parcial, que descarrega egipcis i israelians de compromisos i enfrontaments mutus, però que deixa en ple funcionament tota la resta del vesper. La radicalització siriana, el xoc entre sirians i iraquians al Líban, l'agitació palestina i, fins i tot, l'actitud egípcia posterior a la retirada d'Israel del Sinai han de configurar la política de la zona: es tracta d'una barreja d'elements que no indueix a pensar en cap paradís idil·lic. Sobretot perquè Israel, al bell mig de totes aquelles forces, no vol perdre ni un segon en la defensa de la seva continuïtat històrica, i aquesta és una defensa a tot o res que, sovint, té traduccions violentes.

MÓN

Gran manifestació pro ensenyament lliure a París

Més de cent mil persones es concentraren a la Porte de Pantin, per a demanar el manteniment de l'ensenyament lliure a França, convocats per l'Associació de Pares d'Alumnes.

L'Arquebisbe de París, monsenyor Lustiger pronuncià un discurs en el qual digué: "reivindicar l'ensenyament lliure no és un privilegi, sino un deure: el de transmetre als infants els valors més fonamentals, tant els comportaments morals i socials, com els religiosos i espirituals".

A França l'escola lliure, o sigui la privada, representa el 16 per cent de l'ensenyament.

Encara que l'acte va tenir un marcat caràcter de defensa de les escoles confessionals catòliques, a l'acte s'adheriren les altres confessions cristianes, la jueva i la musulmana, desitjoses que els seus fills puguin formar-se en el seu context religiós.

Superioritat del Pacte de Varsòvia sobre l'OTAN

L'OTAN és netament inferior al Pacte de Varsòvia en la pràctica totalitat dels aspectes militars, segons es posa de manifest en un estudi de l'Aliança.

El desequilibri de forces EST-OEST a favor del

Pacte de Varsòvia, segons aquest informe, és de 4 a 1 pel que fa als missils nuclears d'abast mitjà, de 3 a 1 per a l'armament convencional (tancs i artilleria), i de 2 a 1 per a les forces aèries.

Sardanes a la gran plaça de Brussel·les

Organitzats pels residents a Bèlgica, la colònia catalana celebrà la diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, amb una ballada de sardanes a la plaça Major de Brussel·les. La festa aplegà unes dues-centes persones que dansaren als acords de la cobla la Principal de la Bisbal, desplaçada expressament a la capital belga per a aquests actes, amb el suport de la Generalitat.

Espionatge rus a Indonèsia

Les relacions entre indonèsia i la Unió Soviètica passen per un dels seus moments més difícils després de l'expulsió d'aquell país del director de la companyia aèria de l'URSS, Aeroflot, i la suspensió de les activitats de l'empresa en terra indonèsia.

El director d'Aeroflot a Indonèsia, Aleksandr Finenko, va ser detingut i després expulsat per les autoritats d'aquest país, que el van considerar un alt responsable dels serveis soviètics i el van acusar d'espionatge.

(El Correo Catalán.)

Congrés universitari internacional a Roma

El dimarts Sant, Joan Pau II va rebre a la Ciutat del Vaticà més de cinc mil universitaris de 35 països que prenen part en el Congrés internacional UNIV 82, organitzat per l'ICU ("Istituto per la Cooperazione Universitaria").

Qualitat d'estudi, qualitat de vida

El Congrés UNIV 82 es proposa avaluar els resultats d'un ampli estudi sobre el tema "Qualitat d'estudi, qualitat de vida", realitzat pels grups de treball de l'ICU en unes 400 universitats d'arreu del món, pel qual s'han entrevistat uns 30.000 estudiants universitaris.

En nom dels assistents al Congrés, entre els que hi havia més de tres-cents estudiants catalans, el doctor Fernando Castro de la Universitat de Caracas, adreça uns mots de salutació al Sant Pare, exposant els objectius de l'UNIV 82 i assenyalant que juntament a la valoració dels resultats de les enquestes, els participants s'han plantejat com aconseguir que llur presència cristiana a la Universitat tingui una major eficàcia.

A la Universitat dels anys 80 s'hi estudia més

S'ha fet una àmplia enquesta amb més de trenta mil entrevistes a 400 universitaris de 35 països, que ha confirmat una tendència ja palesada uns anys abans: a la universitat dels anys 80 s'hi estudia. Més de 40% dels estudiants entrevistats van afirmar que dediquen a l'estudi de dues a quatre hores diàries, a més de les classes. S'ha demostrat també que els universitaris exigeixen als seus professors en primer lloc aptituds pe-

dagògiques i també serietat científica i interès pels seus alumnes.

Dicotomia entre l'estudi i la vida

Després dels estudiants de Canadà, Suïssa, Estats Units, Bèlgica, Espanya, Irlanda, Anglaterra i d'altres països van explicar al Papa significatives anècdotes viscudes durant la realització de les enquestes i el Dr. Castro, de la Universitat de Caracas, sintetitzà algunes conclusions del Congrés UNIV 82. El Dr. Castro manifestà que "l'enquesta revela que l'estudiant mitjà compleix bé, o si més no, no pitjor que qualsevol altre professional, però que ha perdut la connexió entre l'estudi i el panorama complet de les aspiracions humanes".

Anècdotes al Congrés

Una estudiant anglesa va referir-se al proper viatge del Papa a Anglaterra. Un grup d'estudiants universitaris anglesos cantaren una cançó que havien compost especialment per a commemorar la visita de Joan Pau II a llur país. La cançó porta el títol "Man of Love" ((Home d'Amor)). L'estudiantina del Col·legi Major Monterols de Barcelona interpretà una cançó dedicada a la Mare de Déu. Una estudiant de corea, de religió budista, va demanar al Papa que

pregués per ella perquè assolís la llum de la Fe.

Particularment emotiva resultà la narració d'una estudiant espanyola que fou diagnosticada de càncer el mateix dia de l'atemptat a Joan Pau II. Va ser operada dues vegades i oferí tots els seus sofriments pel Papa. També ella, ara, es trobava restablerta de la seva malaltia.

Paraules del Papa als estudiants

Uns minuts abans de les 8 del vespre, Joan Pau II, que havia escoltat amb molta atenció les nombroses intervencions dels estudiants, prengué la paraula:

"Pensant en tot el que m'heu dit m'ha vingut una reflexió, que possiblement té relació amb la proximitat de la meua visita a Anglaterra. És d'un autor anglès que veient Londres —una gran ciutat, que com altres grans ciutats s'anava descreixant secularitzant— adreçava l'oració següent al Senyor: 'Doneu-me deu sants i canviaré aquesta ciutat'. Això, continuà el Papa, és el mateix que es troba a la paràbola sobre el ferment i la massa: el ferment canvia la massa, la fa créixer i convertir-se en pa. Jo

penso que vosaltres, que heu rebut la gràcia d'una vocació cristiana més madura, tanmateix podeu seguir actuant com el ferment a la massa, com aquells amb capacitat de canviar les grans metròpolis, les grans ciutats, els immensos ambients intel·lectuals i aconseguir un futur millor. L'home atret per la força de Déu, si camina prop d'Ell, és capaç de canviar el món. És això el que us desitjo: que

canvieu el món, que milloreu el món. Sigui aquest l'últim mot en el nostre encontre UNIV 82".

Tocades les vuit del vespre, tots els assistents, junt amb el Papa, van cantar el Pàrenostre. Ja eren les nou quan molts retornaven als seus països d'origen, i van marxar amb la benedicció de Sa Santedat per dur endavant un treball de cristianització en l'ambient universitari.

Del 12 al 15 de maig pròxim

Visita pastoral del Papa a Portugal

La visita pastoral de Joan Pau II a Portugal del 12 al 15 de maig pròxim, ja és oficial. Les ciutats seran, Fátima, Lisboa, Coimbra, Vila Viçosa i Sameiro. L'estada a Portugal durarà, doncs quatre dies.

Moment culminant del viatge

El moment culminant d'aquest viatge, que serà el número 11 de les seves pelegrinacions apostòliques fora d'Itàlia, d'ençà que el 16 d'octubre del 1978 va ser elegit Papa, és, sens dubte, la diada del 13 de maig, que passarà al santuari marí de la Verge de Fátima, la festivitat de la qual s'escau en aquella data.

Joan Pau II desitjava intensament fer aquesta pelegrinació a Fátima com a acció de reconeixement. Cal recordar que no és la primera vegada que un Papa visita Fátima, ja que el 1967 Pau VI va visitar el santuari.

Estada a Lisboa

Joan Pau II arribarà el dia 12 de maig a Lisboa, a darrera hora del matí. A les tres de la tarda, a la catedral, hi haurà un encontre amb el poble i a l'església de sant Antoni dels franciscans es reunirà amb els religiosos. Dues hores més tard visitarà el President de la República. A la Nunciatura el Papa rebra el president de l'Assemblea i els membres del Govern.

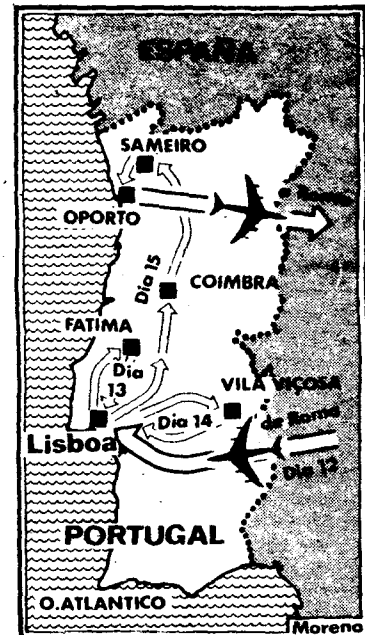
El mateix dia 12, es traslladarà a Fátima, on participarà en l'oració vespertina dels pelegrins.

A Fátima

El dia 13, es reunirà a Fátima amb els bisbes portuguesos, celebrarà l'Eucaristia, inaugurarà el centre Pau VI, es reunirà amb sacerdots, religiosos i seminaristes, parlarà també amb els col·laboradors i els treballadors del santuari i la mateixa tarda tornarà a Lisboa per a celebrar, a la Nunciatura, a les 19.30 h. l'audiència amb el Cos Diplomàtic.

Anirà a Vila Viçosa

El 14 de maig anirà a Vila Viçosa on, a les nou, parlarà amb els camperols durant una celebració

de la Paraula. Tindrà també una trobada amb la comunitat gitana.

A dos quarts d'onze tornarà a Lisboa i mantindrà una reunió amb els germans separats i amb musulmans i jueus. A la Nunciatura rebra diversos grups. A les cinc de la tarda, al parc Eduard VII, celebrarà una Eucaristia pels joves.

A Coimbra amb els intel·lectuals

El dia 15, darrer de la seva estada a Portugal, el Papa anirà fins a Coimbra, a la Universitat de la qual es reunirà amb els intel·lectuals lusitans. De Coimbra anirà a Sameiro, segon centre portuguès de pelegrinacions, on celebrarà la santa missa.

A la tarda anirà cap a Oporto, on es trobarà amb els obrers de la indústria.

Retorn a Roma

Pels volts de les set de la tarda tindrà lloc l'acte de comiat a l'aeroport d'Oporto, d'on retornarà cap a Roma.

Pocs minuts després de fer-se públic el viatge papal, Joan Pau II rebé el mateix dia 2 d'abril, els dirigents de l'Episcopat portuguès, als quals va convidar a dinar amb ell al Vaticà.

M.G.

crònica de Roma

El sacerdot en l'associació de fidels

Roma (Del nostre corresponent).—El document publicat recentment pel Consell Pontifici per als laics té com a objectiu estudiar el paper del sacerdot en les associacions de fidels, però potser el més interessant del document sigui justament l'espai, majoritari, dedicat a la missió i "identitat" dels sacerdots com a tals, i, d'interès secundari, les consideracions pràctiques sobre un capellà que treballa en una associació concreta de fidels. És cert, de tota manera, que en aquestes últimes consideracions, s'ha vingut assenyalant, sovint, diverses dificultats de base: pèrdua d'identitat, confusió de papers, contestació de competències.

El Document insisteix en un seguit de principis prop del ministeri sacerdotal, que no deriva ni de delegació ni tampoc d'elecció, sinó únicament del sagrament de l'Ordre. Aquest és el motiu —amb evident al·lusió a possibles instrumentalitzacions— que cap grup o autoritat pugui considerar-se a l'origen de la missió sacerdotal. En base d'aquesta realitat, el ministre ordenat pot actuar en el si del poble de Déu, les diverses veus del qual, hauran de ser harmonitzades en la formació d'una opinió comuna que farà evident "la presència de l'Esperit de Déu". Així es farà la construcció interna de l'Església, no "segons els mètodes dels sistemes parlamentaris. Es un fet que no s'ha d'oblidar, tot i que el model democràtic pugui ensenyar-nos quelcom per a la vida interna de l'Església".

D'aquests i d'altres criteris doctrinals, el Document —que compta naturalment, amb l'aprovació del Papa— va traient una sèrie de conseqüències pastorals i aplicacions de

tipus pràctic. Entre els aspectes considerats, cal tenir present: la durada i renovellament del servei d'assistència eclesiàstica —o capellania—, la dificultat cada vegada més gran de trobar ministres preparats i disponibles, el problema de la formació i del reciclatge, l'estil de l'acció pastoral, la vinculació amb el Bisbe i la pròpia Església local, etc., en un servei que compta, com a aspectes fonamentals la configuració de la unitat, l'educació de la fe, l'anunci de la Paraula, el servei sacramental, l'apostolat; l'animació espiritual, el testimoni de "l'absolut de Déu".

L'opuscle firmat pel cardenal Rossi ja l'hauran rebut els bisbes, associacions i organitzacions laicals i sacerdots amb encàrrec pastoral en les esmentades organitzacions. Acaba amb un seguit d'aplicacions pràctiques: Cada organització comptarà amb un sol clergue, que podrà, amb permís de l'autoritat competent, escol·lar d'altres col·laboradors. Un sacerdot pot ser capellà de diverses associacions. És desitjable que els capellans estiguin integrats en les estructures pastorals oficials i que tinguin el suport dels seus bisbes i superiors. No són oportunes les capellanies "a vita". A nivell internacional, la Santa Seu té un paper especial pel que fa a nomenaments, formació i coordinació.

No deixa de ser interessant una observació relacionada amb la possibilitat d'estudiar, aprofundir i confiar tasques pastorals, en alguns camps a diaques, religiosos, religioses, laics i a "equips".

E. Planas

Vaticà dia a dia

Acte europeïsta a Santiago, presidit pel Papa

Durant la seva visita a Santiago de Compostela l'octubre vinent, Joan Pau II presidirà una missa del pelegrí i un acte europeïsta, i celebrarà una trobada amb els homes de mar. Va anunciar-ho l'arquebisbe de Santiago, monsenyor Angel Suquia Goigochea.

A l'acte europeïsta convocarà persones i institucions atretes per la unitat europea.

Essent Galícia, entre totes les diòcesis espanyoles, la que viu més a prop dels problemes del mar i de l'emigració, també hi haurà allí un encontre del Papa amb els emigrants i homes de mar.

Les companyies no responen del viatge papal a Anglaterra

Les companyies d'assegurances es neguen a cobrir el risc de la possible suspensió del proper viatge de Joan Pau II a Gran Bretanya. Això significa que la probabilitat que la visita papal sigui ajornada per mor de la crisi de les Malvines és molt duptosa i que assegurar les possibles pèrdues econòmiques que suposaria l'ajornament esdevé, en les presents circumstàncies, arriscat amb excés.

Només una companyia de Londres accepta assegurar, contra aquest risc, les empreses o orga-

nismes que han invertit diners en la preparació de la visita, Escòcia i Gal·les. Això no obstant, aquesta Companyia exigeix la prima d'un 20% del valor assegurat.

A Portugal amenacen d'atemptar contra Joan Pau II

Les dites Forces Populares 25 d'abril (FP-25), d'extrema esquerra, van anunciar, a Lisboa, la seva intenció de realitzar accions de "propaganda armada" contra la visita papal, el proper maig.

Una cinta gravada, deixada a la bústia del matutí lisboeta "Correio de Manhã" causa descabelladament el Papa d'"agent de l'imperialisme americà i propagandista del govern d'aliança democràtica".

Intimidien a portar endavant llurs accions, el 12 i 15 de maig, "en tots els locals on hi passi el cap de l'Església catòlica", i afegeixen que s'arriscaran a "posar en perill la integritat física del Papa".

"La perfecció cristiana resideix en la caritat"

"La perfecció cristiana té la seva mida en la caritat, per la consecució de la qual, ajuda, sens dubte, la pràctica dels consells evangèlics", digué Joan Pau II en la seva allocució pasqual davant milers de pe-

legrins aplegats a la plaça de Sant Pere a Roma. Va insistir en què en les paraules del Crist sobre la continència, no hi hem de veure una avaluació superior de la virginitat o del celibat sobre el matrimoni.

"La Pasqua —digué també el Papa— no ha de restar només en record, al nivell de les emocions; ha de deixar una petjada, ha d'incidir contínuament en la nostra vida, ésser per a nosaltres, cada dia, un motiu d'alenada a la coherència i al testimoni."

Reunió internacional de superiors carmelites

Entorn al superior general dels carmelites descalços, pare Felipe Sainz de Baranda, i el seu consell, que habitualment resideixen a Roma, es reuniren a Segòvia, els dies 24 al 28 d'abril, tots els superiors provincials i delegats del món.

Es tracta de conèixer el ritme de la vida i el seu dinamisme, per examinar els projectes i decisions en curs. Santa Teresa volia que els superiors estiguessin i treballassin junts. Punts destacats de l'assemblea de Segòvia seran l'examen i formulació de candidats a l'Ordre. Es partirà d'un estudi socio-psicològic de l'actual joventut, de les seves aspiracions, la seva sensibilitat religiosa.

Des de l'any 1967 l'Ordre ha fet grans esforços per clarificar la seva identitat teresiana i per expressar-la de manera actualitzada.

documents

Ens hi devem...

Com el cristianisme, el cristià no pot defugir el deure de la pròpia aportació personal específica a la construcció del Regne de Déu. També ell es deu al Senyor i a la societat pel que fa a la veritat, a la justícia, a l'amor, a la llibertat, a la pau, a tots els valors socials fonamentals. A la taula de la fidelitat als principis hom es juga la pròpia identitat cristiana, de la qual hauriem d'estar més que gelosos. I perdent-la o conservant-la cada u de nosaltres, en la mateixa mesura, ens mantenim o no, com a col·laboradors vàlids del Crist en l'obra dura i tenaç d'edificació del Regne per a la salvació del món. Ho il·lumina, per la seva conducta quan hi flameja, viva la fe. I mentre no s'esbravi serveix, com la sal, com a preservatiu de corrupció. Ara bé, en el cas contrari, si la fe s'apaga i la sal s'esbrava, ja la poden llençar que no és bona per a res sinó per a ser trepitjada per tothom.

El cristianisme incoherent fou qualificat per Pius XII de "purament nominal" i, com a tal, "ineficaz". Joan Pau II ha emprat un qualificatiu més dur. El presenta com un dels errors més greus del nostre temps. En parlava a la gran "Trobada d'Església" organitzada per la Conferència Episcopal Italiana a la tardor de l'any passat. El text es troba a l'"Osservatore Romano" de l'1 de novembre del 1981 i fa, textualment, com segueix:

"En molts cristians hom pot constatar una dissociació entre la fe que professen i llur vida quotidiana. És un dels errors més greus del nostre temps... Qui posa d'una banda les activitats professionals i socials i d'altra la vida religiosa, estableix una oposició falsa, que no s'hauria de crear mai (Gaudium et Spes 43). Segons el Concili, la dissociació entre la fe i el propi comportament és un error perquè suposa una idea, una concepció de la fe disconforme amb la Tradició de l'Església. A més, suposa una visió de l'home ni unitària ni completa... Per això els pares conciliars van parlar d'una oposició artificial, que vol dir no fundada sobre la veritat entera de la persona humana"... "El testimoni del cristià és vàlid i la seva aportació a la civilització, positiva, només quan conserva fidelment la pròpia identitat. Altrament ell, en persona, esdevé aquella sal esbravada de l'Evangeli, bona només per a ser llençada perquè els homes la trepitgin".

Noteu be: a) la incoherència de vida dels cristians constitueix un dels errors més greus del nostre temps; b) anomalia sobre la qual s'alça la gran contradicció dels cristians; c) per raó del descredit i escàndol consegüents els inhabilita com a constructors vàlids de civilització. Tota una responsabilitat davant Déu i de la història.

V. N.

Avui, Diada Mundial per les vocacions

"Oferir la pròpia vida perquè els altres tinguin vida"

Roma.— El misteri de cada vocació consagrada "consisteix en ser cridats a oferir la pròpia vida per tal que d'altres tinguin vida i la tinguin en abundor", diu Joan Pau II en el Missatge per la Diada Mundial d'Oració per les Vocacions.

Aquesta Diada se celebra avui 2 de maig, amb el lema: "Perquè tinguin vida".

"La vocació —afegeix el Papa— és una crida a la vida: a rebre-la i a donar-la". "Per viure i lliurar la vida —comenta el Sant Pare—, l'Església rep del seu Senyor qualsevol do, mitjançant l'Esperit Sant: la Paraula de Déu és per a la vida; els Sagraments són per a la vida; els ministeris del l'Episcopat, del Presbiterat, del Diaconat, són per a la vida: els dons o carismes de la congregació religiosa, seglar, missionera, són per a la vida."

Per Joan Pau II el do que sobresurt de tots és el sacerdoci ministerial i cada vocació sacerdotal ha de ser un misteri d'amor, de vida i de fecunditat.

L'Església vivent —diu també el Papa— és mare de vida i per això mare de vocacions, que són lliurades a Déu per la vida. Les vocacions són un signe visible de la seva vitalitat. Ensenys són condició fonamental per la seva vida, pel seu desenvolupament, i per la missió que ha d'acomplir al servei de tota la família humana".

Joan Pau II en el seu Missatge per la Diada Mundial d'Oració per les vocacions invita a cada comunitat cristiana i a cada creient a

"prendre consciència de la pròpia i greu responsabilitat d'incrementar les vocacions consagrades" i a les persones consagrades també les invita "que amb tota la seva bona voluntat facin un examen de llur pròpia vida" perquè "l'enriquiment de la seva vida espiritual, la generositat del seu lliurament apostòlic esdevenen un element molt favorable per tal que es manifestin d'altres vocacions. El seu testimoni i cooperació corresponen a les benèvoles disposicions de la Providència divina".

El Papa acaba el seu missatge invitant a recitar amb ell una oració composta per ell mateix per aquesta avinentesa demanant al Senyor Jesús, Bon Pastor, l'abundor de la seva vida per tot el món, i perquè en les famílies cristianes sorgeixin noves vocacions consagrades.

P. A.

A TERRA SANTA**Amb el Franciscans Custodis dels Llocs Sants**

XIX Peregrinació: Del 3 al 14 d'agost del 1982
XX Peregrinació: Del 17 al 28 d'agost del 1982

- * Organitza El Comissariat de Terra Santa de Catalunya i Balears a Barcelona.
- * Places limitades: mínim 25 persones, màxim 45.

INSCRIPCIÓ I INFORMES

Comissariat de Terra Santa
PP. Franciscans
Santaló, 80 - Telf. 209 23 88
BARCELONA - 21

GIRONA

El bisbe presidí la Vetlla

Un miler de nois i noies
celebraren la Pasqua jove

Sta. Coloma de Farners.— Prop d'un miler de nois i noies es reuniren a Santa Coloma de Farners per a celebrar l'anomenada Pasqua Jove, que ja compta amb una tradició de mitja dotzena d'anys. Abans de començar la cerimònia de la Vetlla Pasqual, els joves estudiaren per grups el tema bàsic d'enguany que tenia per lema "Obrir camí". Aquesta consigna ha d'aplicar-se a l'escola, al taller, al barri, al poble, a la colla, etc. Els participants en la trobada confeccionaren murals, enquestes i altres mitjans d'expressió. A més, intervingueren diferents grups d'animació que feren cantar i disfrutar a tots plegats.

Finalment, els joves dedicaren un espai de temps a preparar la cerimònia de la Vetlla Pasqual que fou presidida pel bisbe de la diòcesi, Monsenyor Jaume Camprodon. En la seva homilia va animar als assistents a "fer camí amb els ulls plens de llum i amb el cor ple de foc d'aquesta nit santa, caminant sense por pel món".

Monsenyor Camprodon afegí que "heu d'obrir camins d'amistat, teixir una xarxa d'amistat al vostre entorn, sense deixar cap marginat". Els digué que l'amistat "ha de ser neta de manera que els altres sàpiguem com sou i com penseu; una amistat respectuosa amb qualsevol situació i manera de ser de les persones; una amistat sacrificada que estigui disposada a empobrir-se en bé de l'amic; una amistat fidei: que mantingui la paraula a prova de tot obstacle".

Per últim, Monsenyor Camprodon anima els joves a "obrir camí de servei a l'hora d'escollir la professió pròpia, posant el servei per damunt de qualsevol altre criteri, encara que aquest no sigui el més corrent, sinó que el que preval és el secretari de guanyar diners, ocupar llocs importants o evitar-se maldecaps". "Obriu un camí nou —els recomanà— que vagi més enllà del bé particular!"

Una vella tradició del
Dimarts de Pasqua

Sils.— La setmana de Pasqua de Ressurrecció ofereix diferents tradicions en les comarques gironines. Una de les més curioses és, sens dubte, la que se celebra en el veïnat de les Mallorquines, del terme municipal de Sils, i també en aquesta mateixa vila.

Aquesta tradició consisteix en "jugar-se els ous" a les cartes. Segons explica el cronista local, Joan Vinyoles, el costum prové d'èpoques molt pretèrites quan a les cases de pagès hi havia un o diversos mossos que cobraven el seus sous en espècie durant aquestes festes. I els cobraven per mitjà d'una certa quantitat d'ous de gallina que els donaven els seus amos respectius. De fet, és a la primavera quan les gallines ponen més i, per tant, és lògic que abundés aquest producte.

Així, doncs, els mossos acudien als hostals més propers per a jugar-se el seu "capital", que en aquest cas eren dos o tres cistells d'ous. I ho feien amb un joc semblant al "set i mig", de manera que totes les figures de la baralla valen per deu punts i l'as és "comodin" ja que pot valer per un o per onze punts, segons conveniència del jugador que el té. Guanya aquell que fa exactament trenta-un punts.

El joc sol començar el dimarts de Pasqua a la tarda i pot acabar a hores petites de la matinada. El guanyador es coneix aviat pel bon piló d'ous que reuneix al seu costat. A vegades s'organitza alguna discussió i acaba amb algun ou esclafat, però això també forma part del joc i de la gresca. El fet que aquest tingui lloc precisament el dimarts de Pasqua sembla que prové del fet que en la veïna parròquia de Vallcanera se celebrava, aquest dia, la festa del Roser. Festa que celebraven els pagesos d'aquesta parròquia i també els de Mallorquines i Sils.

M. Caballé

LLEIDA

En el VIII Centenari del seu naixement

Jornades d'estudi
i reflexió sobre
sant Francesc

Commemorant el VIII centenari del naixement de Sant Francesc d'Assís, la comunitat de Pares Franciscans de Lleida ha organitzat unes jornades d'estudi i reflexió sobre el Sant que més ha estimat les coses, l'home i Déu. S'han portat a terme del 20 al 24 d'abril, en el Saló d'Actes del Col·legi San Antoni de Pàdua de la capital.

Amb aquest motiu s'ha desenvolupat el següent temari:

El dia 20, Prim Bertran, professor de l'Estudi General de Lleida, parlà de "Sant Francesc i l'Europa del segle XII".

El dia 21, Josep M.ª Ballarin, prevere i escriptor, parlà sobre "Sant Francesc i la pobresa".

El dia 22, mossèn Carles Amigó, franciscà i Arquebisbe de Tànger, parlà sobre "San Francisco, un hombre para el bien", i el mateix orador ho féu el dia 23, sobre "San Francisco un hombre para hoy". La xerrada del dia 24 és reservada a sacerdots i religiosos i versà sobre: "San Francisco, hombre de Iglesia".

El dia 24, com a cloenda, se celebrà una Eucaristia.

V Festival juvenil missional

Organitzat pels joves de la Congregació Mariana de Lleida, tingué lloc en el Saló d'Actes del Col·legi Santa Ana, el V Festival Juvenil Misional. El festival té com a objecte, recaptar fons amb destí a les missions del tercer món, i ser una trobada juvenil entre els grups musicals, folk, i cantautors de les terres de Lleida.

Curset de revisió de vida

Organitzat pels joves d'Acció Catòlica se celebrarà els propers 1 i 2 de maig un curset de revisió de vida. Tindrà lloc a la Casa Diocesana d'Exercicis.

III ANY de CATALUNYA CRISTIANA
II PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Dates: Del 26 d'agost al 4 de setembre.

Preu: En principi cal comptar unes 105.000 ptes., que comprenen.

Pensió completa: en hotels de tres estrelles a Tel-Aviv, Natzaret i Jerusalem.

Viatge en avió d'anada i tornada amb escala a Roma.

Autocar de luxe durant tota la ruta per Terra Santa.

Guia oficial de parla espanyola.

Preu d'entrada a tots els llocs que visitarem.

L'itinerari comprèn: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaunces, Tabgha, Corozain, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu

Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Abugioix, Jerusalem.

Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-crucis, Litóstratos, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Creiem que els cristians no podem anar a Terra Santa simplement a "fer turisme". Per això la pregària comunitària, la lectura puntual de l'Evangeli i la presència del mossèn ens ajudaran a fer-ne un veritable pelegrinatge.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA", C/. València, 244, 2.º Barcelona - 7; Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

URGELL

Membre de la comunitat dels "Seminari Poble de Déu"

Melcior Querol,
ordenat prevere

La Seu d'Urgell.— A la Catedral de La Seu, fou ordenat prevere, pel bisbe Joan Martí i Alanís, en Melcior Querol i Solà, nascut a Terrassa l'any 1951, i membre intern de la comunitat del "Seminari del Poble de Déu", on ingressà l'any 1971. S'incardina a la diòcesi d'Urgell, on exercirà el seu ministeri sacerdotal i on col·labora, com a auxiliar, a la Cúria Diocesana des del 1981.

—Com és que éssent fill de Terrassa has estat ordenat a la Seu d'Urgell?

—Per les circumstàncies. L'any

1980, havent cursat, juntament amb altres tres membres de la comunitat, els cinc anys institucionals de teologia a la Facultat de Barcelona, Secció Sant Pacià, de la mateixa manera que dos dels companys van ésser enviats a la Diòcesi de Perpinyà d'acord amb el que llavors n'era el Bisbe, Mgr. L'Heureux, jo vaig ser enviat pel Seminari del Poble de Déu a La Seu d'Urgell, de comú acord amb el Bisbe Joan. Ha estat d'aquesta manera que, després de quinze mesos d'estar, jo, present a la seva Diòcesi, ell m'ha confirmat en la meua vocació sacerdotal.

—La teua comunitat té com a finalitat de preparar candidats al sacerdoci?

—No. Encara que en l'actualitat són sis els que ja han acabat la teologia —dos dels quals n'estan fent la llicència—, a més de dos nois i una noia que aquest curs n'han iniciat els estudis. Aquests no van encaminats necessàriament a assolir el ministeri sacerdotal. La comunitat és una Escola de Formació per a laics, nois i noies, al servei de l'Església Local. D'aquí el nom de "Seminari del Poble de Déu". Ara bé, pot ésser un signe de maduresa comunitària el fet que hi hagi algú amb inclinació al ministeri sacerdotal.

—Melcior, has estat tu el primer en accedir-hi?

—Sí. Cal dir, però, que des dels inicis la Comunitat ha gaudit de la

presència d'un sacerdot diocesà de Barcelona, mossèn Vicenç M. Farré i Pinya, actual ecònom de la Parròquia de Santa Clara de Badalona, el qual hi comparteix la vida comunitària amb altres membres del Seminari del Poble de Déu.

—Finalment, Melcior, com a nou sacerdot per a l'Església, què sents en aquests moments?

—Format, com ho he estat, en l'esperit d'unitat segons el missatge evangèlic, en el clima de família que caracteritza el Seminari del Poble de Déu, estic content que el meu sacerdoci s'encamini al servei de la fraternitat i unitat dins l'Església.

S.P.D.

Les estadístiques
d'una diòcesi rural

Les estadístiques no són mai tan importants per l'Església, com per altres grups i institucions. Tenen, però, també el seu valor almenys indicatiu per a estar alerta de la vida dels pobles i de les comarques en el seu aspecte social i religiós. Cada any totes les diòcesis envien a l'Oficina central d'estadística, a Roma, la informació sobre baptismes, matrimonis i defuncions dins del territori. L'estadística de la diòcesi d'Urgell, en el curs dels cinc darrers anys és la següent:

	1977	1978	1979	1980	1981
Baptismes	2007	1895	1850	1725	1762
Matrimonis	1030	920	873	901	808
Defuncions	--	--	--	--	1.347

La població total del bisbat és de 150.000 habitants. La xifra dels baptismes, que gairebé coincideix amb la de naixements, en cinc anys i en relació a l'any 1977, s'han reduït en 245, quantitat que suposa el 12,2% menys. Els matrimonis han baixat de 222, el 21,5%. Les causes d'aquestes reduccions són diverses, i, segons la seva incidència, caldria situar-les amb el següent ordre:

1.ª— L'emigració. Els anys 77 i 78 les xifres de l'emigració encara foren altes, particular al Pallars i a l'Alt Urgell.

2.ª— El progressiu envelliment de la població rural, conseqüència de l'emigració dels joves. Les xifres de defuncions són molt superiors a les de baptismes, sobretot en les comarques de muntanya. Per exemple l'any 1981 l'arxiu eclesiàstic de Llavorsí que comprèn tota la Vall Ferrera, registra un moviment de 2 baptismes, 1 matrimoni i 17 defuncions.

3.ª— El procés de secularització. També hi ha alguna parella que no passa per l'altar o que no bateja els seus fills.

Antoni Mirabet

BARCELONA

Trobada de militants
de la JOBAC

Gualba.— Uns 225 joves dels barris perifèrics i industrials de Barcelona (Sagrera, Poble Nou, Roquetes...), del Baix Llobregat (Cornellà, Molins de Rei...) i del Vallès occidental que pertanyen a alguna de les 6 federacions en què està organitzada actualment la JOBAC (Joves cristians obrers i d'ambients populars) es trobaren a Gualba de Dalt.

Tradicionalment aquesta trobada ha estat sempre un moment important per la JOBAC ja que en ella s'aprofundeixen i es fan presents les opcions del Moviment: la fe en Jesucrist (militant que amb la seva Passió, Mort i Ressurrecció es fa viu i present, solidari amb els homes); l'opció per la classe obrera i pels joves dels barris i ambients populars (joves que viuen i pateixen atur, marginació, manipulació, desercions...). Aquestes opcions s'han treballat a partir de la campanya d'aquest curs sobre l'associacionisme dels joves.

Es tractaren els àmbits de treball i estudi; partint de la realitat que viu cada militant, es revisà la forma concreta d'actuar en aquests àmbits i d'encarnar-hi les opcions del moviment. Van ajudar-hi també les ponències Jordi Jiménez, de CC.OO., i d'Agustí Ramon, d'USO, sobre la seva experiència sindical i la seva opció per la classe obrera. Alguns militants de JOBAC presentaren també un breu testimoni a cada àmbit.

Després es feu una reflexió per grups per poder aprofundir-ho; tant personalment com col·lectiva, i actuar-hi d'una forma activa, responsable i com a protagonista.

INFORME.— El dia de l'Assemblea de militants es va presentar l'informe del Secretariat amb alguns punts d'informació del moviment i tres punts per treballar a nivell de cada Federació:

- 1.— El procés històric de la JOBAC.
- 2.— Situació actual del Moviment a partir de la campanya sobre l'Associacionisme.
- 3.— Com trobar camins de resposta que ajudin els joves a actuar personalment i col·lectiva.

L'Assemblea va concloure amb l'elecció del President/a de la JOBAC (Lourdes Giménez, del Poble Nou) i del Vice-president (Josep Fernández, de Cornellà), escollits ja provisionalment a la trobada de responsables del juliol passat. El càrrec de consiliari general, que fins ara havia exercit Josep Soler (de la Sagrera), l'assumirà en Xavier Morlans (de Roquetes).

Trobades d'iniciació.— Donada la gran quantitat de grups que s'inicien a la JOBAC, durant la Setmana Santa s'han fet trobades per federacions Vallès Occidental, Bon Pastor, Roquetes es van reunir a la Selva (Solsonès); Molins de Rei i Cornellà es van reunir a Penyafort (Penedès) i Gombreny (Ripollès) respectivament. També va haver-hi trobades dels grups de Ciutat Badia, Trinitat i Santa Coloma de Gramenet.

Aquestes trobades, que aplegaren més de 300 nois i noies, tenien com a objectiu aprofundir —tot fent-ne— en la revisió de vida i reflexionar sobre les accions que s'estan portant a terme en el marc de la campanya són els dos instruments de treball que JOBAC privilegia en l'etapa d'iniciació.

Van ser molt importants, en cada trobada, les celebracions del Divendres Sant i de la vetlla pasqual. En haver estat preparades pels mateixos nois i noies foren molt expressives i participades. En torn de cada celebració es féu una catequesi sobre Jesucrist, mort i ressuscitat per a nosaltres.

Un dels moments més vius de les trobades, apart de les estones de gresca, foren les assemblees. D'una forma directa tots els presents participaren en el debat sobre la història, els objectius, l'organització interna i el treball evangelitzador del moviment.

Es posà l'accent en les diverses opcions que ha fet la JOBAC: esdevenir un moviment de joves cristians de barris obrers i ambients populars al servei dels altres joves de la classe obrera. Es veié la necessitat de posar més atenció als joves que estudien Formació Professional i d'organitzar uns tallers d'aprofundiment sobre l'opció per la classe obrera i també pel seguiment de Jesucrist.

Visita del Sant Pare

Barcelona.— Un nou pas endavant en continuïtat amb el treball fet fins ara va ser la reunió plenària del Consell Pastoral Diocesà celebrada al col·legi de Jesús Maria de Barcelona el dissabte passat dia 24, sota la presidència del Cardenal Jubany.

El punt bàsic de la reunió va ser el debat i votació del **projecte de normativa bàsica** per a la formació i funcionament dels **Consells Pastors Arxiprestals**, presentat per mossèn Xavier Bastida en nom de la Comissió d'Organització del Consell, i que fou aprovat per aclamada majoria.

El senyor Manuel Ribas Piera presentà, en nom de la Comissió d'Experts formada a tal efecte, l'**estudi fet de cara a la divisió de la diòcesi en unes noves zones pastorals amb la perspectiva d'esdevenir bisbats**. La Comissió ha determinat nou unitats demogràficament equiparables que poden servir de base per a una futura divisió

diocesana. A grans trets, serien: Vallès Oriental-Maresme; Vallès Occidental; Penedès-Garraf-Baix Llobregat; Hospitalet-Cornellà-Esplugues; Badalona-Sta. Coloma-Sant Adrià; Casc Antic-Eixample; Gràcia-Guinardó-Horta; Riera Blanca (l'eix Vallvidrera-Sarrià-Sants-Montjuïc) i Riera d'Horta (l'eix Nou Barris-Sant Andreu-Poble Nou).

La plenària comptar també amb la presentació, per part de Josep M. Gasch i Mercè Sala Vilardaga, de les línies bàsiques del projecte de normativa per a la formació i funcionament del **proper Consell Pastoral Diocesà, de cara a recollir opinions per anar-la perfilant definitivament**.

El pare Antoni Serramona inicià la revisió del treball que s'està fent sobre el **tema de la joventut**. També es comentà la **propera visita del Sant Pare**.

Raimón Ribera

Secretari de la Permanent del Consell Pastoral Diocesà

SOLSONA

Reformes
a l'església
de Sant Antoni

Cervera.— El bisbe de Solsona, monsenyor Miquel Moncadas, ha consagrat l'altar i ha inaugurat les obres de consolidació i d'ampliació del temple de Sant Antoni, que han permès obrir altra vegada al culte aquesta església, la més concorreguda de Cervera, i que fou tancada al públic l'any 1977, per manca de garanties en l'estructura del vell edifici. Des del seu tancament, els devots locals començaren les gestions per refer el temple i es decidiren pel projecte dut a terme aquests dos darrers anys, projecte que respectava fonamentalment l'estructura de l'edifici, però que l'engrandia amb un creuer i un presbiteri nous, doblant la capacitat d'assistència. Aquestes obres han importat gairebé 11.500.000 pessetes, procedents en gran part de donatius dels fidels. L'església de Sant Antoni que data del 1278, quan l'orde hospitalària antoniana s'instaurà a la península, guarda una talla del Sant Crist, del segle XIV, patró de Cervera i de gran veneració popular.

Nova publicació

Talavera.— "El Cim" no és el nom de cap muntanya pirinenca, sinó el d'un full informatiu d'aquesta parròquia de l'arxiprestat de Sant Guim, el responsable del qual és mossèn Francesc Canals. "Em dic així —diu la mateixa publicació— perquè la parròquia està situada al capdamunt del poble, des d'on pot presidir el vostre treball de cada dia, les vostres il·lusions, els vostres problemes, la vostra vida. ¿Què vull? ¿No us adoneu que els ametllers ja han florit?". Apart d'informar de l'ajut a l'Església, anuncia el programa de conferències a celebrar pròximament.

avisos

Barcelona

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.— Organitza pels propers dies 24-29 de juny; 16-21 de setembre dos *Pelegrinatges a Lourdes amb malalts*. Ambdós pelegrinatges poden fer-se en tren o en autocar. També pot participar-s'hi viatjant en automòbil particular. Per informació i inscripcions: Oficines de l'Hospitalitat, c/. Diputació, 235, 1er, 1.ª. Tel. 317 91 39.

A més, organitza també el 36è *Pelegrinatge a MONTSERRAT amb malalts*, els dies 22-24 de maig. Per informació en les mateixes oficines susdites.

Centenari del P. Anselm Ferrer i Bargalló.— Durant els mesos d'abril i maig, la vila de Capellades honora la memòria del P. Anselm Ferrer, nat a la vila, restaurador i renovador que fou de l'Escolania de Montserrat. El dia 30 d'abril donarà un concert l'Escolania de Montserrat; el dia 9, lliurament dels premis dels concursos fotogràfics i lliutari; el dia 15 de maig, concert pel cor Montserrat de Terrassa, i l'Obrador Instrumental de Manresa; el dia 16, Romeria a Montserrat, i el dia 22 de maig, FESTA POPULAR.

Mes d'Exercicis per a sacerdots i religiosos.— Se celebrarà del 17 d'agost al 13 de setembre, a la Casa St. Ignasi, c/. Carrasco i Formiguera, 32, tel. 203 88 66. A la llum de la Bíblia i dels documents del Concili Vaticà II, s'ofereix una extraordinària oportunitat de reflexionar l'Evangelí i el compromís de servir-lo. Director: A. Muntané S. J.

Cinquantenari de la Federació de joves Cristians de Catalunya.— El dia 6 de maig, a la Balmesiana, c/. Duran i Bas, n.º 9, a les 8 del vespre: Acte públic d'homenatge a la Federació de Joves Cristians de Catalunya, presidit pel Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Dr. Narcís Jubany i amb la dissertació del senyor Jaume Nualart i Maymí, antic membre del Consell Federal i actual Director General de Serveis Socials de la Generalitat.

Assemblea Diocesana de l'Adoració Nocturna Femenina.— Celebrarà el diumenge, dia 9 de maig, a les Reparadores, c/. Emancipació, 31, de 10 a 8 de la tarda la seva Assemblea diocesana. Presidirà el Cardenal Narcís Jubany. El doctor Eduard Bosch, director diocesà de l'ANFE, explicarà el tema doctrinal. Per informació: ANFE, c/. Aragó, 268, Tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8,30 de la tarda.

Grup Sant Martí de Porrès.— Organitza una TROBADA de malalts, minusvàlids i persones de la tercera edat, a St. Josep de la Muntanya, el diumenge dia 16 de maig, a les 4 de la tarda. S'invita a tothom qui vulgui participar-hi. Per informació: Tels. 243 98 60 i 223 62 89.

Tarragona

Preparació Espiritual per a la visita del Papa.— Aquesta Jornada que s'havia de celebrar el dia 10 de maig, s'ha traslladat al dia 29, Vigília de la Pentecosta, per voluntat del senyor Arquebisbe, per tal de donar-la a conèixer més àmpliament, preparar-la millor, i fer que la participació sigui més nombrosa.

Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids.— Organitza una sèrie d'activitats per a les properes setmanes. Del 22 de maig al 5 de juny, es presentarà a Valls, l'exposició de treballs manuals realitzats per membres de la Fraternitat. Així mateix, el dia 30 de maig, a les 8 del vespre, al Monestir de Santes Creus, se celebrarà un Concert a càrrec de la Coral Sant Esteve de Vilaseca, per tal de recollir un fons en benefici de les Colònies d'Estiu de la Fraternitat.

"Ball del Sant Crist" - Salomó.— Amb motiu de les Festes de Santa Creu, a Salomó, a l'interior del Temple parroquial, se celebren les tradicionals representacions del "Ball del Sant Crist" (Auto sacramental popular). Dies de representació: 2, 9 i 16 de maig. Horari: de les 12 del migdia a les 2 de la tarda. Per reserva i altra informació: Tel. (977) 62 90 58.

Lleida

Joves d'Acció Catòlica.— Organitza un Curset de Revisió de Vida. Objectius: Viure una experiència de Revisió de Vida. Destinataris: Joves que participen en grups juvenils cristians i que estan interessats en conèixer i aprofundir en la Revisió de Vida. Lloc: Casa Diocesana d'Exercicis, Seu antiga, Lleida. Dies: de les 10 del matí del dia 1 de maig, a les 19 hores del dia 2

Dr. Ramon Masnou, bisbe de Vic

LA FAMÍLIA CRISTIANA

Un llibre bó dels bons. Cent temes sobre la família, tractats amb l'estil planer i amb la vigoria prou coneguda del Dr. Masnou. Diu el que s'ha de dir, amb claredat i finor. Preu: 250 ptes.

Editorial CASALS - Casp, 79 - Barcelona

VIC

"Aplec" de Joncadella

Manresa.— Com és ja tradicional, el dilluns de Pasqua, va tenir lloc al santuari de la patrona del Pla de Bages, Sta. Maria de Joncadella, l'Aplec que enguany ha experimentat un gran reviscolament, gràcies, sobretot, a l'esforç dels "Amics de Joncadella", entitat creada el desembre passat amb la finalitat de prendre cura de tot el que pertoca al Santuari.

Deia un informatiu local que l'Aplec d'aquest any havia representat un esforç per retornar el caràcter que havia tingut l'Aplec temps enrera. Esforç que es va veure correspost pel gran nombre

de gent que s'aplegaren per fruit d'un dia sa d'esplai.

El organitzadors havien preparat una sèrie d'actes que van ser l'atracció de molta gent. El concurs de pintura ràpida convocà 64 participants que plasmaren en llurs teles les bel·leses dels encontorns. El primer premi de pintura a l'oli fou per en Josep Vila i Closas de Manresa i el primer en aquarel·la per en Pere Màrtir Galceran Mas, de Vilassar de Mar. Hi havia un total de 19 premis en metàl·lic, trofeus i medalles, que foren pels participants provinents alguns d'ells, de llunyanes comarques.

Les obres ara han quedat exposades a la sala d'exposicions de la Caixa de Pensions del Carrer Guimerà de Manresa fins al dia 26 d'aquest mes d'abril.

Cal fer notar un fet ben curiós: el programat esmorzar de germanor, resulta que es va prolongar fins passades les tres de la tarda; així, doncs, per a molts va resultar un dinar de germanor del qual en van participar uns 225 comensals.

També fou molt participada la Missa presidida pel nostre senyor bisbe el qual en l'homilia féu una catequesi de la Ressurrecció i la fe en Jesucrist ressuscitat; i també sobre el sentit, la missió i la funció dels santuaris en la vida cristiana i en la fe del poble.

Les sardanes de la tarda acabaren d'omplir l'atapeït recinte. Cal fer notar que és una llàstima que no es disposi de més espai en un lloc tant popular.

Finalment cal remarcar que l'esforç dels "Amics de Joncadella" s'ha plasmat també en l'edició d'una bella col·lecció de postals i la neteja de la imatge de la Mare de Déu a cura de Ramon Vila de Sant Joan de les Abadesses que l'ha retornat a la seva policromia original.

Josep Maria Mas

TARRAGONA

Monseyor Pont i Gol

"L'humor vital està deteriorat a l'Occident"

Tarragona.— "L'humor vital està deteriorat a l'Occident", ha declarat monsenyor Pont i Gol en la seva darrera conversa radiofònica.

Continua remarquant: "El tant per cent de matrimonis que no vol fills, perquè considera que la vida no val la pena, és un exemple, entre molts d'altres, de l'avoriment i de la manca d'il·lusió per viure. Posseim, comprem, ens donem tots els capricis i... tot plegat de què serveix? Tot cansa, i l'avorrida abundància, cercant la felicitat a qualsevol preu, deixa sempre sense resposta l'etern interrogant: ¿per a què vivim? ¿Com s'acabarà això? Aquesta tristesa és més profunda del que a voltes sembla, perquè potser sembla estar dissimulada per brillants aparences".

Campanya del 0'7%

Diversos grups eclesials han preparat la intensificació de la campanya de recollida de signatures per demanar que Espanya faci efectiu, a través d'una llei que ho reguli, el seu compromís, contret a la ONU, de destinar el 0'7% del Producte Nacional Brut als països subdesenvolupats i que ha promogut Justícia i Pau. Com que la campanya es clourà el pròxim 5 de maig, durant tota aquesta setmana, i per diversos mitjans, s'ha donat a conèixer la campanya, al mateix temps que es facilita d'adherir-s'hi signant els fulls que per això s'han editat. Cartells, pancartes notes a la premsa i ràdio locals, contactes amb l'Ajuntament, les associacions de veïns, personatges i entitats del món de les arts i les lletres, una taula rodona amb membres de Justícia i Pau i la projecció d'una pel·lícula que contrasta la nostra vida i la del Tercer Món i la instal·lació de taules per recollir signatures, tant a la via pública com a les esglésies. Una signatura costa ben poc i, en aquest cas, pot significar molt.

Manuscrit inèdit a Montserrat

La Bíblia glossada del pare Bragado

Al monestir de Montserrat es conserva un manuscrit inèdit, quasi desconegut, registrat amb el número 749. És el **Texto Bíblico Glosado**, por Fr. A. Bragado, el qual inclou tots els llibres bíblics. La troballa és valuosa perquè mentre el seu autor romania fora de Catalunya, a principis del segle passat, les tropes napoleòniques incendiaren i destruïren el cenobi (1811). Els esdeveniments polítics que se succeïren després de la guerra d'independència, varen fer que les activitats escripturístiques restessin interrompudes molt temps. Ben entrat ja el nostre segle foren represes per Bonaventura Ubach, el qual les començà de cap i de nou.

Agustí Bragado nasqué a Maralbo, província de Zamora, i quan havia complert els divuit anys va anar a Montserrat. L'hàbit de sant Benet li fou vestit per l'abat Plàcid Regida, el 21 d'abril de 1767. Del 1778 al 1780, exercí el càrrec d'arxiver. Deu anys més tard, el trobem a Madrid, on fou capellà d'inval·lids al monestir de sant Martí, responsabilitat que li confià el vicari castrense Mn. Olivan. Després passà a Sant Benet de Bages, on va romandre fins a l'exclaustració. Aleshores, és refugià a Manresa on morí al cap de pocs mesos d'haver eixit de Bages, el 4 de desembre de 1836, a l'edat de 88 anys.

Treballador incansable

El benedictí era un treballador incansable i un enamorat dels estudis bíblics. En el poc temps que va ser arxiver escriví un **Compendio del Arxivo de Montserrat**, obra que exigiria una gran paciència, dedicació i molt treball. Però la producció de més volada ha estat la seva **Bíblia Glossada**, que escriví en castellà seguint el text de la Vulgata. Resseguí totes les biblioteques de Madrid, àdhuc la del rei, sense trobar pas cap obra semblant a la seva, tret d'una Bíblia impresa a Lió el 1500, la qual esmentava els mateixos versicles però sense glossar-los. En una nota escrita per Bragado al començament del seu manuscrit, ens assabenta que esmerçà trenta-sis anys de la seva llarga vida monàstica en la redacció i esmenes, puix començà a escriure quan era "en el Monasterio de San Martín de Madrid, año 1790, y de mi edad 40 y no la completé hasta el año 1826 y de edad 76 en el Monasterio de Bages por los altos y bajos que hubo en el Reyno" (sic).

El manuscrit tal com ara es conserva, conté 274 fulls en paper de barba in folio, escrits per les dues cares, que fan tot plegat 548 pàgines completes i ben aprofitades, relligades amb un paper no gaire gruixut, de color groc amb unes ratlles vermells. Unes cintes ajuden a tancar el volum. El corc ha malmés un xic algunes parts, però està en bon estat, tret alguns mots que resten afectats i son il·legibles.

Encapçala l'obra, un índex dels llibres bíblics seguit per unes **Advertencias**, que diuen quelcom relatiu a la divisió del text bíblic, llengües originals, versions antigues... Tanmateix, hi trobem un breu diccionari que dona el sentit d'alguns mots: "hyperborem", "metáfora", "pleonasmus", "alegoría"... Hi ha observacions sobre els temes: revelació, inspiració i autoritat de la Sagrada Escripura. En cloure la glossa d'un llibre o grup de llibres, en unes notes a peu de pàgina, dona el lloc, la data, i fins i

tot, el càrrec eclesiàstic que tenia en acabar-lo de redactar. Aquestes dades interessants, ajuden a resseguir planerament algunes de les vicissituds que Bragado visqué durant el molts anys que durà la redacció del volum. El Nou Testament comença amb una breu introducció històrica i segueixen unes notes abreujades sobre els evangelistes al començament de cada evangeli.

Treball costós

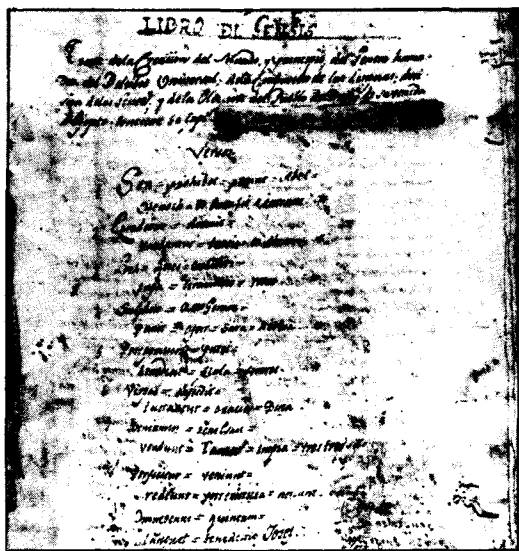
El text està presentat en una, dues, tres, quatre, i, a vegades en cinc columnes per pàgina, aprofitant molt el paper.

En una nota introductòria, Agustí Bragado pondera el treball que

li costà la seva obra, dient: "Amigo me costó, sí, me costó, pero doy gracias a Dios porque he empleado el tiempo como un ocupado monje, quitando a la ociosidad los estrabios y malísimos resultados que trae consigo" (sic).

Després de la seva mort, el manuscrit passà a les mans d'una família particular, i no retornà a Montserrat fins l'any 1915. En una nota escrita en un paper enganxat damun el primer full, llegim una dedicatòria del donador, el prevere Esteve Montanya a Dom Josep Déas, abat de Montserrat, "para el Museo Bíblico, en prueba de afecto y deferencia". Esta datada a Basora, l'abril del mateix any.

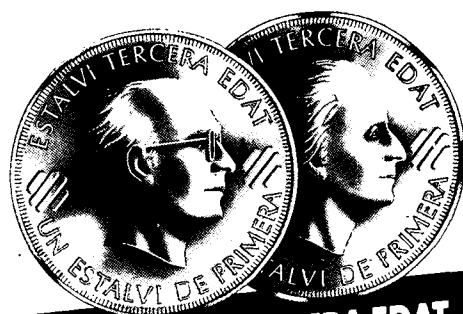
Joan González i Pastor

Texto Bíblico Glosado, por Fr. A. Bragado. Fol. 1. Introducció al Gènesi. Fot. Scriptorium (Abadía de Montserrat).

Si els seus estalvis són petits, raó de més per beneficiar-se del nostre servei "ESTALVI TERCERA EDAT". Tindrà la confiança d'un bon banc i traurà un bon rendiment dels seus diners.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera. I ho demostrarem cada dia.

ESTALVI TERCERA EDAT
Un estalvi de primera

Per poc que hi posi, en traurà molt.

ABE n. 1377A/2 © C de P

BANCA CATALANA

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

“Catalunya Cristiana” entrevista el d

“Cap ideologia no esgot

Arribem a casa seva i ell mateix ens obra la porta. És un tercer pis de la Casa Sacerdotal del carrer Maragall, 1, de Tarragona. Ens fa passar a una saleta, curosament decorada, en les parets de la qual penja un Sant Crist adossat a un retaule. Acompanya el retaule un quadre, a la dreta, del papa Pau VI, i un altre a l'esquerra del que fou primat de Tarragona, el cardenal Vidal i Barraquer. Ens invita amablement a seure, i, sense cap mena de protocol comencem una conversa agradable i molt familiar.

Ens referim a la persona de l'actual arquebisbe de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol que, fidel a les normes del Concili Vaticà II va presentar la renúncia, com a arquebisbe, al Papa, per haver complert els 75 anys. Renúncia que el Papa té el dret a reconsiderar i no admetre-la donat que la intel·ligència i les facultats físiques i mentals de monsenyor Pont i Gol són excel·lents.

Encetem el tema de la vida de l'Església a Catalunya. Aquests últims anys hi ha hagut una baixa en la pràctica religiosa i una disminució de sacerdots i religiosos; sembla que el passat tradicional cristià en el poble s'hagi trencat i una enquesta feta per la Generalitat sobre la fe religiosa en la joventut no sembla gaire engrescadora.

No es pot anar massa depressa a fer estadístiques. Abans no en fèiem, no en teníem resultats. Com en totes les èpoques de la història de l'Església, hi ha, en la nostra, aspectes positius i negatius. Ni tot el passat era bo, ni tot dolent. A Catalunya tenim encara arrels cristianes i quan hi ha arrels es pot revifar l'arbre. No nego que la civilització actual ens ha allunyat de les arrels cristianes. El que importa es fer-les revifar o plantar-les on calgui i amb autenticitat. Això em dona confiança en el futur. Déu me'n guard de jutjar la història religiosa del nostre passat, però la realitat ens diu que hi havia unes formes externes de religió que moltes vegades es reduïen en la pràctica sacramental: batejar, casar i enterrar. La fe en profunditat era pròpia de grups reduïts. Si fa o no fa com ara.

Sr. Arquebisbe: Es diu que estem travessant un procés progressiu de desacralització en el país, però per altra part el Papa digué als bisbes catalans: “no doneu per suposada la descristianització del poble”. Com ho veu vostè?

L'ambient de quan nosaltres érem petits estava involucrat en un context extern i social cristià. A casa nostra la secularització s'ha manifestat en les noves formes que han portat les noves generacions, i aquelles formes d'herència cristiana, merament externes, han caigut. Això dona la

sensació que estem en un món secularitzat. I, no per consol nostre, Déu sempre ha estat absent en moltes formes de vida i de civilització. Cal dir, certament, que aquesta pressió secularitzadora abans no hi era i és potser més ampla i profunda que no pas aquella formalística cristiana. Però, en canvi, ara coneixem molt més i millor la realitat. Per això estic esperançant i cal que les arrels —com us deia abans— siguin treballades.

Monsenyor Pont i Gol precisa perfectament els conceptes quan parla. Amb vivesa i un escalf humà va detallant tot el que diu.

Penseu que el coneixement concret de la fe del nostre poble fa que puguem treballar en realitzacions noves d'aprofundiment i de recuperació. Aprofundiment en els que s'han mantingut fidels a l'Evangeli i recuperació dels més allunyats. La tasca d'aprofundiment l'hem feta a través del nou moviment bíblic i litúrgic, amb traduccions de textos fets per l'Abadia de Montserrat. Aquesta recuperació es va assolint amb la creació de la Facultat de Teologia el Centre Litúrgic de pastoral, els centres de catequesi, el secretariat interdiocesà de l'Escola cristiana, els moviments de joventut, com el MUEC, l'escoltisme, les colònies d'estiu i clubs d'esplai, els secretariats de l'ensenyament religiós, etc. Hi ha unes quantes realitats de les quals, aquí, no voldria oblidar-me de cap.

Ens ha parlat de les noves

formes d'aprofundiment dels que s'han mantingut fidels a l'Evangeli. I referent a la recuperació dels més allunyats? De les masses?

L'Evangeli ens diu que els cristians són ferment o llevat. La massa ha d'ésser fruit del llevat. No ens fem il·lusions de tenir “milers de ferments”. Sí, voldriem tenir la totalitat de la massa. Cal però, treballar abans en el ferment, en les arrels, en grups minoritaris.

Com?

Hi ha una tasca prioritària, que és l'evangelització. Ser evangelitzat vol dir no solament aprendre unes fórmules, sinó conèixer bé, aprofundir i estimar Jesucrist i el seu Evangeli. Després, fer-ne vida. La fe no és una teoria, és una vida. Ja en aquesta situació s'està en disposició de ser ferment del món, fora de la realitat eclesial:

Seguint el fil del seu raonament, fora de la realitat eclesial seria la política. El Papa digué als bisbes de la província eclesiàstica de Toledo que el cristià ha d'ésser “actiu” en política. Quin abast donaria a aquest consell de Joan Pau II?

Totes les realitats humanes poden rebre saba de l'Evangeli i cal que la rebin. I aquí entra en primer lloc la política i la promoció social. D'aquesta presència activa en el món, en diem compromís cristià. Ultimament la paraula “política” té mala premsa

perquè s'ha desprestigiada, a vegades, la seva funció per reduir-la a una ànsia de poder, quan és l'art de governar pel bé comú.

Vostè creu que hi ha, al país, una ideologia o partit polític que presenti l'ideari de l'Evangeli?

No hi ha cap ideologia política —ni en l'aspecte social ni en l'econòmic— que esgoti l'Evangeli. L'Evangeli no es pot encasellar en cap partit. Els cristians no hem de voler crear mai un sol partit polític; podem pertànyer a qualsevol, mentre no siguin instrumentalitzats pel mateix partit. Els cristians poden col·laborar en qualsevol partit, menys en aquells que propugnen postulats que son incompatibles amb l'Evangeli. Torno a dir que cap partit no esgota mai l'Evangeli. Les realitats temporals —i l'Estat és una d'elles— no cal que siguin batejades amb un nom cristià; han de tenir autonomia pròpia, com assenyala el Concili Vaticà II.

Llavors, és millor la separació Església-Estat?

Serà justa aquesta separació

mentre la llibertat sigui per a tothom, sense distincions; per tant, llibertat també per l'Església.

Girem la conversa i comentem una notícia eclesial de primer ordre per a Catalunya: la visita del Papa.

El viatge del Papa a Catalunya l'esperem pel que és i pel que es mereix. Joan Pau II és el cap del Col·legi Apostòlic. No el podem defraudar. És el successor de Pere que ve no pas en un pla polític, sinó en una visita pastoral. Ve a confirmar els creients en la fe. Això ho volem i ho necessitem.

Parlarà en català? Anirà a Montserrat?

Desitjariem que en la seva visita, el Papa parlés en català. En la beatificació del pare Coll, ja digué una frase. És la primera vegada en la història de l'Església que un Papa ve a Catalunya. A la Montserrat és com si anés a to Catalunya. Això li vàrem dir els bisbes en la nostra conversa de sobretaula en la nostra visita “acollimina”. Joan Pau II està informant de la realitat del nostre país, però nosaltres acabarem d'informar-lo.

Monsenyor Pont i Gol adverteix que cal preparar aquesta visita.

Cal preparar-la amb una catequesi que doni al poble la idea veritable de qui és el Papa, a fi que sigui més conegut i estimat. Caldrà activar els mitjans de comunicació social i arranjar tota una xarxa d'informació a tots els nivells.

“El meu suc

El doctor Pont i Gol compta amb moltes simpaties. El seu caràcter, franc i obert, facilita el diàleg. És una persona que es deixa conèixer, extrovertida i agradable. Potser per això no ens costa gaire apropar-nos una mica al cantó humà del personatge, amb preguntes que, a vegades, poden semblar intrascendents, però que serveixen per a formar-nos una idea de la manera de ser de la persona.

Quin tipus de lectura li agrada més, senyor Arquebisbe?

Soc afeccionat als llibres d'història general i del nostre país. També aquells que parlen dels corrents teològics i eclesials.

Quin diari llegeix?

Fullejo, diàriament, “La Vanguardia”,

“L'Avui”, “El Dia” de premsa que esboradors.

Llegeix revistes? —Sí, malgrat que no. Llegeixo “Catalunya” i “Qüestions de Pastoral”.

Mira la tele? —Els programes de circuit català. M'agrada la “Pregunta”. De gaire temps.

Es afecciona a la música barroca? —No sóc cap músic. Li agrada el jazz? —Jo sóc del

diumenge

2 de maig del 1982
Diumenge IV de Pasqua
Cicle B / Color blanc

A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.

DIUMENGE DEL BON PASTOR

Rellegides en ple temps pasqual les paraules que Jesús digué de si mateix com a bon pastor, la figura de Crist com a pastor hi adquireix un nou relleu, el que dona la teologia de la resurrecció. Ja no són les prediccions o profecies que dona Jesús sobre si mateix i sobre la relació seva amb els seus allò que considerem en l'Evangeli, sinó la realitat de la salvació acomplerta. Les imatges tan suggestives que alguns haureu vist directament, d'altres certament en reproduccions, dels mosaics paleocristians, que representen les ovelles, que ressalten de tan blanques que són i que s'adrecen a la figura central del Crist gloriós, ja no són únicament la figura dels qui cerquen el Senyor, sinó la dels qui, blancs pel baptisme (cf. Is. 1, 18; Mat. 17, 2; Joan 20, 12; Apoc. 3, 4 s. i

7, 9 i 14; salm 50, 9 etc.) caminen amb goig, confiança i agraïment vers aquell que és la via, la veritat i la vida (Joan 14, 6), vers aquell que les ovelles coneixen com a únic pastor amb el coneixement de la fe, coneixement, per tant, que encara és imperfecte i obscur, però que és diví: "Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, elles em reconeixen a mi" (Evangeli). Després del baptisme, que ens insereix en la resurrecció de Crist, la nostra vida consisteix, més que en un coneixement, en un reconeixement progressiu, i segur, del Crist que hem "experimentat" sacramentalment i que ens disposa a la visió de Déu "tal com és" (2.ª lectura).

1 LA SALVACIÓ NO ES TROBA EN NINGÚ MÉS QUE EN JESUCRIST

Des del començament del capítol 10 de l'Evangeli segons sant Joan que Jesús parla i s'aplica la imatge del bon pastor. Després d'haver dit que és la porta de la pleta, el guia i la seguretat de les seves ovelles, al final diu coses encara més grans i definitives. Els pastors dels qui l'escoltaven, els sacerdots i fariseus, no eren bons pastors, perquè eren interessats. El bon pastor és aquell que està disposat a donar la vida per a les seves ovelles. Crist ho ha fet. Donar la vida pels amics és el signe de d'amor suprem (Joan 15, 13; 1 Joan 3, 16). Això és objecte especial de la nostra consideració en el temps pasqual. No solament que ha donat la seva vida, sinó que l'ha recobrada, perquè té potestat de fer-ho. La seva mort fou un acte d'obediència voluntari, "fou sacrificat perquè volgué" (Is. 53, 7), perquè acceptà aquesta missió del Pare: la de morir i la de ressuscitar no per a ell, sinó per a les seves ovelles. Morí com a home; l'amor del Pare li retornà la vida. Ara bé, la comunicació íntima, essencial, entre ell i el Pare ("tal com el Pare em coneix, jo conec el Pare") existeix entre ell i les seves ovelles ("jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi"). Aquest conèixer i reconèixer en el llenguatge de l'Evangeli segons sant Joan té molta força: té un sentit de possessió. Però la mort de Crist té un valor universal: "ell va morir per a tots, perquè els qui viuen ja no visquin més per a ells, sinó per a aquell qui morí i ressuscità per a ells" (2 Cor. 5, 15). Per tant, totes les ovelles que sentin la seva veu i en facin cas, vindran a formar part de l'únic ramat sota l'únic pastor, perquè no n'hi ha d'altre.

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 4: 8-12

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: "Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigau, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home, el teniu sa davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzaré. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos".

SALM RESPONSORIAL

El salm interleccional continua essent el 117, el de la pedra rebutjada pels constructors i que l'apòstol Pere, constituït per Jesús pedra fonamental de la seva Església, recorda amb confiança en el Senyor davant els poderosos d'aquest món.

117:1 i 8-9, 21-23, 26 i 28cd i 29 (R.: 22)

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo!
Perdura eternament el seu amor.
Més val emparar-se en el Senyor,
que posar confiança en els homes.
Més val emparar-se en el Senyor,
que fiar-se dels poderosos.

R. La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat
i heu vingut a salvar-me.

La pedra que rebutjaven els constructors
ara corona l'edifici.

Es el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Us beneïm des de la casa del Senyor.
Vós sou el meu Déu, us dono gràcies,
us exalço, Déu meu!

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo!
Perdura eternament el seu amor. R.

2 L'HERÈNCIA DELS FILLS DE DÉU ÉS LA VISIÓ DE DÉU

En aquesta missa tenen importància els conceptes de coneixement i de reconeixement. El fet que Déu ens reconegui com a fills, reconeixement que no és merament moral o jurídic, sinó que realment "ho som", ens dona dret a una herència, l'herència pròpia de tots els fills. Aquesta herència és la visió de Déu. Ara ja hi tenim dret, perquè ja som fills de Déu. Manca, però una cosa: la manifestació o revelació gloriosa de la nostra filiació divina (cf. Rom. 8, 22-25). Quan això arribi, la visió (llegiu, segons la mentalitat de Joan: la possessió plena) de Déu cara a cara (cf. 1 Cor. 13, 12) ens farà semblants a Déu, és a dir, restituirà en tota la seva puresa la semblança a Déu a la qual forem creats (cf. Gèn. 1, 27). Però si hem de veure Déu "tal com és", la nostra filiació divina no pot ser menys que una participació íntima i essencial en la filiació del Verb, perquè només ell veu el Pare "tal com és". Com podeu endevinar, aquesta pàgina de la primera carta de sant Joan i el cap. 13 de la primera carta als Corintis són els dos llocs cabdals per a l'estudi de la teologia de la visió beatífica.

Lectura de la primera carta de sant Joan

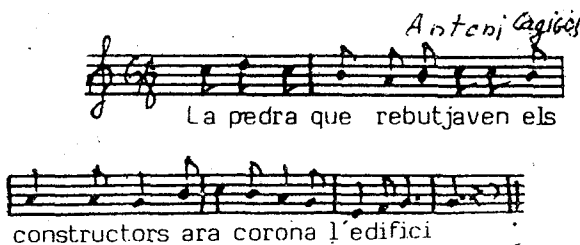
1 Jo 3: 1-2

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

CANT D'ENTRADA

RESPOSTA AL SALM

3 JESÚS HA DONAT LA VIDA PER LES SEVES OVELLES I L'HA RECOBRADA

En la pedra rebutjada pels constructors, en el qui va ser clavat en la creu hi ha la salvació. Aquesta asseveració, l'apòstol Pere la fa encara més absoluta: la salvació no es troba en ningú més que en Jesucrist. Sota el cel no hi ha donada als homes cap altra possibilitat de salvar-se sinó és en el nom de Jesucrist. La doctrina de l'Església (Concili Vaticà I i II) ensenya que tota persona que de bona fe i de consciència recta, encara que no sigui "d'aquest ramat" (cf. Evangeli), cerqui la salvació sincerament com sigui, encara que privada del coneixement de Jesucrist o apartada d'ell, pot també salvar-se; però aital persona a causa de la seva bona fe i de la bona consciència ja es troba en Crist, perquè ell és l'únic camí cap al Pare, l'única porta de la salvació, perquè en la seva creu es va consumir la redempció de tot el món, i en la seva resurrecció hi ha el principi de la gloriificació de tots els homes mereixedors de la vida eterna. Aquest és l'ensenyament de Pere quan s'adreça al sanedrí que el judicava per haver desobeït i haver predicat la resurrecció dels morts per Jesús de Nazaret, el poder del qual continuava manifestant-se. Absurd el judici i absurds els jutges que pretenien anar contra aquest poder manifest d'aquell que fou injustament mort per ells, el poder del qual es manifesta ara en els seus seguidors!

Evangeli segons sant Joan

Jo 10: 11-18

En aquell temps, Jesús parlà així: "Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dona de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— La predicació apostòlica primitiva presentava la resurrecció de Jesús com una vocació (vegeu Actes, capítols 2, 3, 4 i 13). És en la resurrecció que, segons sant Pau (Actes 13, 33), Jesús se sent dir pel Pare: "Tu ets el meu fill, avui t'he engendrat" (salm 2, 7). Això ho podia dir sant Pau perquè tenia una visió complexiva de la salvació (encarnació, passió i resurrecció formant una unitat).

2.— En Jesús de Nazaret, aquell home històric concret, entrem tots a formar part de la filiació divina de Jesús tenia per natura com a Déu, per vocació com a home. Però si jo, el meu jo concret, entro en aquesta vocació, és perquè Déu m'hi crida pel meu nom (Jesús crida les seves ovelles, "cadascuna pel seu nom": Joan 10, 3).

3.— La veu de Déu, de Crist, l'he sentida a través d'altres persones, i jo també, segurament, sóc cridat a ser mitjancer entre Déu i altres homes que han de formar part del ramat de Jesucrist.

homes i institucions

640 audicions i amb un arxiu de 700 partitures

Els Amics dels Clàssics

Els quatre minyonets

Allà pel 1934 i a casa d'un tal Joaquim, cunyat d'en Serra, un dels actuals violins, es reunien cada diumenge a la tarda, aportant el respectiu instrument, en Conrad Cardús, en Joaquim Ragon, l'Oscar Almer i en Joan Palet, després d'haver conjuinat durant la setmana l'estudi de la música amb el treball —en Joan Palet, per exemple, treballava de grum—. A casa d'en Joaquim aviat van afegir-s'hi alguns companys de l'Institut Orquestral de l'«Obrera de Concerts» que demanaven de tocar una mica. I així, en 1935 ja quedava formada una petita orquestra d'arcs de la qual va ser elegit mestre, per unanimitat, en Joan Palet Ibars —i que per molts anys!

Els Amics dels Clàssics són uns dilettants provinents de diverses activitats: sanitaris, arquitectes, manyans o administratius, agermanats per un mateix enamorament. Avui, quan van ja per les sis-cents quaranta audicions, amb un arxiu de propietat de més de set-cents partitures, segueixen oferint, gratuïtament, l'inapreciable regal del seu art i segueixen essent la degana de les associacions municipals d'Espanya amateurs... i professionals!

Kerkrade

Pràcticament han col·laborat en les seves audicions tots els orfeons de Catalunya i els nostres millors solistes vocals i instrumentals. Dels Amics han sortit virtuosos com Enric Ribó, Jaume Llecha, Josep Rodríguez, que actualment és concertino de viola a la Simfònica de Pittsburgh...

L'any 1956, tanmateix, marca una fita notable. Els Clàssics acudeixen amb fe i entusiasme a Kerkrade, Holanda, per tal de prendre part en el Concurs Internacional d'Orquestres de Càmera Amateurs. Arribat el seu torn, donen els dos preceptius concerts de competició i se n'enduen cap a casa, modestament, dos Primers Premis i dues Medalles d'Or...

Naturalment, l'any 1956 no ha estat pas oblidat. Però ells, els Amics, segueixen treballant i regalant el seu art, com qui no fa la cosa.

Ernest Corral i Coll del Ram

L'acord ha sonat perfecte. "Prou per avui i moltes gràcies", ha dit en Joan Palet, que és el director. Tanmateix, però, avui no es dona aquella fressa de veus incontenible, ni la consegüent enretirada de cadires. Els músics ni parlen ni es mouen. El mestre tampoc no baixa de l'escambell. Continua, baixet:

—Ja sabeu la trista nova. El nostre arxiver-bibliotecari i entra-nyable amic, en Josep Folguera, ha mort. Probablement, d'haver-nos pogut parlar aquest vespre, ens hauria dit més o menys així: "Vosaltres seguiu assajant, no us preocupeu...", i així ho hem fet. Però no l'oblidem.

I tots es posen —ens posem— dempeus. Aquesta és l'Associació Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Vint-i-set, entre homes i dones, i el mestre, i tota una família al seu darrera.

Un concert a la biblioteca de Catalunya

Vaig conèixer-la, com tanta gent, a través d'una circular que anunciava un dels seus concerts mensuals a la sala gran de la Biblioteca de Catalunya, habilitada amb les típiques cadires d'envelat bo i res-

pectant l'emplaçament habitual de les taules. Allò que us sobta, d'entrada, és l'entendridora germanor que impera entre la massa d'oients, heterogènia, però amb una ostensible preponderància menestral i obrera. La seva característica sobresortint és una indissimulada admiració envers els professors. No crec que cap altra associació musical compti amb una parròquia més addicta, més entusiasta i —cosa meravellosa— més entesa.

D'altra part, aquest auditori és totalment incapaç, passi el que passi, de tan sols remorejar en senyal de desaprovació. I aquest fet comprovat comporta que els executants, que se'n saben mentors, es prenguin cada nova audició amb més mirament i més punt d'honor.

Vivaldi, Toldrà, Scarlatti, talment com els seus intèrprets, són també com de família. Abans del concert o en el descans, hom parla del "violí" Herrera, que ha pescat una conjuntivitis, o del "contrabaix" Ragon, que ha casat la filla, amb la més encisadora naturalitat, i tota al·lusió a l'orquestra transpuja un deix d'orgullós agraïment —si això és possible.

Un tresor en perill

Per Pietat Campmajó

Quan l'alegria de la Pasqua ens porta, als cristians, un nou alè de vida, la naturalesa s'afegeix també a l'esclat de joia amb el retorn d'un altre cicle vital.

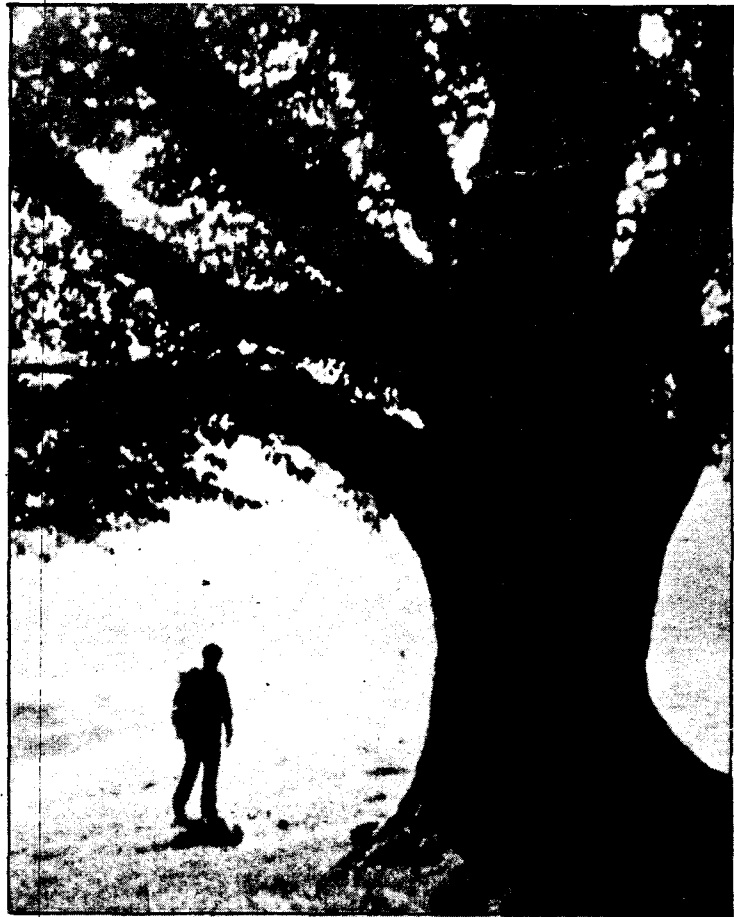
D'aquesta manera ens trobem dins la campanya d'ordre ecològic, que comença el 21 de març amb la "XI Diada Mundial del Bosc".

Que n'és de bell el bosc, amb els seus arbres, els caminois vorejats de gespa i l'ombra agradosa del fullam atapeït. Quan a l'estiu veiem a vegades en la llunyania cremar un bosc, el cor se'n dol en silenci perquè en realitat es destrueix una obra sortida de la mà de Déu.

Així, cal vetllar per la fragilitat d'un sistema necessari per l'equilibri de tantes espècies naturals on troben un mitjà de vida, començant per l'educació dels infants, que han de veure, en el bosc, un tresor inestimable que no ha d'estar a l'atzar d'escomeses impensades.

A la muntanya hi van els somniadors de tota mena que, fatigats del tecnicisme que ens envolta, prenen contacte amb la naturalesa entre flors humils, arbres i ocells i els cims mig amagats pels núvols que passen a frec del rocam alterós.

Fins al mes de maig s'enaltirà la importància secular del bosc, tenint en compte la seva funció en l'instable equilibri actual de la biosfera; per aquest motiu ens agradaria saber que retorna, de bell nou, aquell respecte i aquella estimació pel bosc, com un exemple de cultura cívica que tracta el seu entorn amb consideració i amor.

calendari

Diumenge, 2 de maig. IV de Pasqua. Ntra. Sra. d'Araceli. Sant Atanasi, patr. doctor. Santa Zoé, mare i santa Mafalda, princesa, verge.

El sol surt a les 4,47 i es pon a les 6,49.

Festa major a Balaguer.

Dilluns, 3 de maig. La Invenció de la Santa Creu. Sant Felip i sant Jaume el Menor, apòstols i sant Alexandre I, papa.

Festa major a Anglesola, Cabra del Camp, Figueres, Salardú i Vilaller.

Fira a Agramunt, Salomó, Vic i Prats de Lluçanès.

Dimarts, 4 de maig. Sant Silvà, bisbe màrtir. Sant Veneri, bisbe; sant Paulí i sant Florià, màrtirs.

Dimecres, 5 de maig. Sant Teodor, bisbe. Santa Irene i santa Crescenciana, màrtirs.

Dijous, 6 de maig. Sant Joan, apòstol evangelista, ante Portam Latinam. Sant Evodi, bisbe màrtir i Sant Domènec Savio, confessor.

Festa major a Gandesa.

Divendres, 7 de maig. San Quadrat, Sant Sixte, i Sant Hou. Santa Gisela, màrtir.

Festa major a Celrà, Mur, Riudarenes i Biure d'Empordà.

Dissabte, 8 de maig. La Mare de Déu dels Desamparats. Maria Mitjancera de totes les Gràcies. Ntra. Sra. de Pompeia. Mare de Déu del Toro. Sant Eladi, bisbe.

Festa major a Alcoletge, Bell-lloc d'Urgell, Castellolí i Vallverd.

l'Església celebra

2 de maig, diumenge IV de Pasqua. Lectures: primera, 4, 8-12; Salm 117; segona, 1 Jo 3,1-2; tercera, Jo 10,11-18.

3, dilluns de la IV setmana de Pasqua. Sant Felip i sant Jaume, apòstols. Lectures: primera, 1 C 15, 1-8; Salm 18; segona, Jo 14,6-14.

4, dimarts de la IV setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 11,19-26; Salm 86; segona, Jo 10,22-30.

5, dimecres de la IV setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 12, 24-13,5a; Salm 66; segona, Jo 12, 44-50.

6, dijous de la IV setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 13,13-25; Salm 88; segona, Jo 13, 16-20.

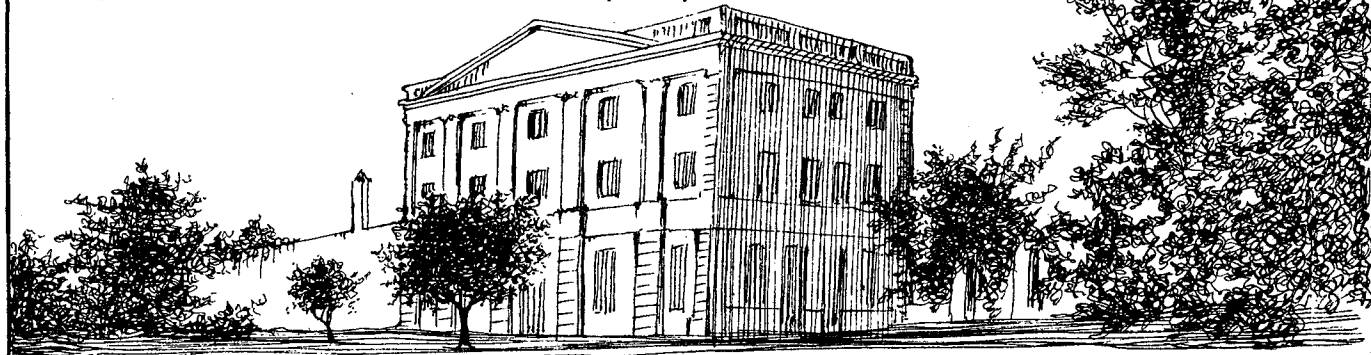
7, divendres de la IV setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 13, 26-33; Salm 2; segona, Jo 14, 1-6.

8, dissabte de la IV setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets, 13; 44-52; Salm 97; segona, Jo 14, 7-14.

La Costa de Llevant

Joan Monjo, nasqué a Maó l'any 1816. Tenia els títols de pilot, mestre i enginyer mecànic.

Exercí de mestre de primer ensenyament a Arenys de Mar de 1834 al 1845. Del 1848 al 1853 dirigí una empresa comercial a Manzanillo (Cuba).

Del 1861 al 1867, com ja explicàrem la setmana passada, col·laborà amb en Narcís Monturiol.

Del 1869 al 1874 fou professor a l'escola de pilots d'Arenys de Mar.

Finalment, el 1876 fundà l'escola nàutica de Vilassar de Mar.

L'escola estava situada als afores. Tenia inclinació a donar les classes a l'aire lliure. Era un home preocupat per la cultura física. L'escola tenia un gimnàs magnífic.

Hom deia que l'escola d'en Monjo a part de fer bons capitans i pilots feia homes valents i coratjosos.

No era partidari, en Monjo, dels càstics corporals, cosa extraordinària en una època en què la majoria de nois anaven senyalats, puix que les audàcies i entremaliadures de la infància resultaven, sovint, molt greus i accidentades.

LA MUNTANYA

per
Curi i Yema

En un principi l'home va considerar la muntanya com un obstacle infranqueable; en conseqüència, la considerà l'habitatge dels déus. Avui, però, les carreteres, els túnels i les construccions realitzades sobre grans pendents són exemples que demostren el seu esperit d'inventiva. La nostra terra, un bloc en moviment, construeix el seu relleu de forma imperceptible. Les muntanyes més elevades del món són joves. Formades fa de un 65 a 100 milions d'anys, en funció de la seva distribució i de la seva formació, les muntanyes es classifiquen en domini americà-andí i domini alpí.

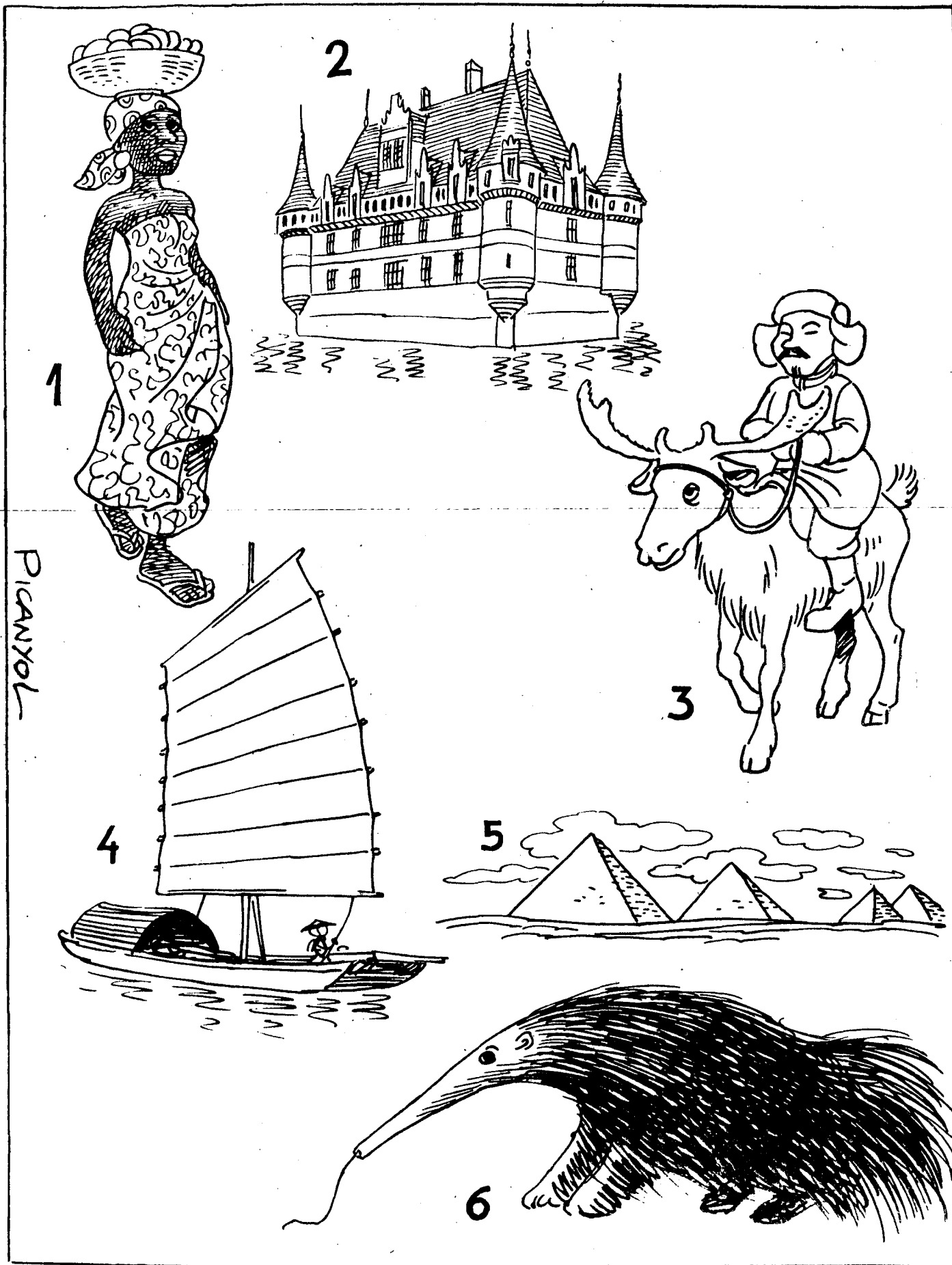
El domini americà-andí és una llarga serralada que s'estén seguint l'oceà Pacífic al llarg de 11.900 Km. des d'Alaska fins a la Terra del Foc. Entre aquestes muntanyes es troben extensos altiplans com els dels Estats Units, Mèxic i Bolívia, l'alçada dels quals supera sovint els 2.000 metres. A aquestes alçades hi ha també grans ciutats com Quito, a 2.816 m., Bogotá, 2.650 m., Mèxic, 2.300, o La Paz que passa dels 3.000. El domini alpí és diferent. No és una serralada gairebé lineal, com en el cas americà, sinó una sèrie de serralades.

Es divideix en dos subdominis: l'europeu i l'asiàtic o de l'Himalaia. Els climes de

les muntanyes són de tres tipus principals: l'alpí, amb molta neu a l'hivern i estius frescos i plujosos; l'atlàntic, on la quantitat de neu és menor i no resisteix uns estius força calorosos. El tibetà és molt àrid i es manifesta per grans oscil·lacions tèrmiques entre el dia i la nit.

Plou més a muntanya que a la plana. L'aire en elevar-se es refreda i la quantitat d'aigua continguda als núvols excedeix del punt crític. La muntanya no afavoreix el poblament humà. No obstant, l'home ha sabut aprofitar les seves possibilitats i l'explota mitjançant la ramaderia els cultius i el turisme.

A veure si sabeu gaire de Geografia

Aquestes sis il·lustracions tenen relació amb sis importants rius del món: Níger, Nil, Yang-Tse-Kiang, Loira, Orinoco, Ienisei. A veure si saps quin dibuix correspon a cada riu.

NOG

AN

OS

GIR

BA

MAR

ONES

ESME

GES

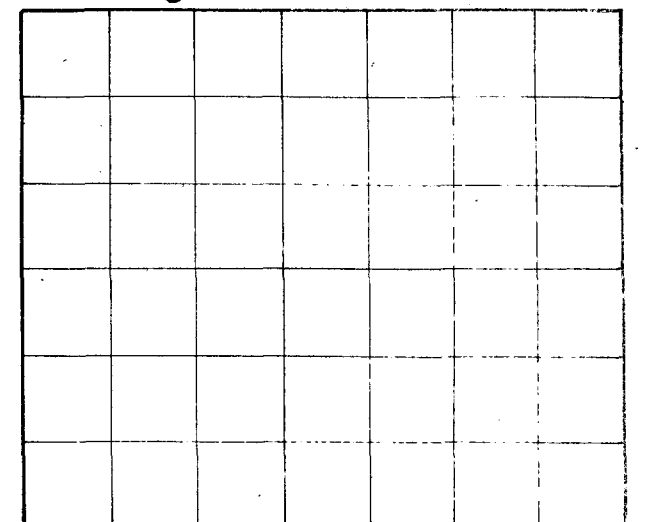
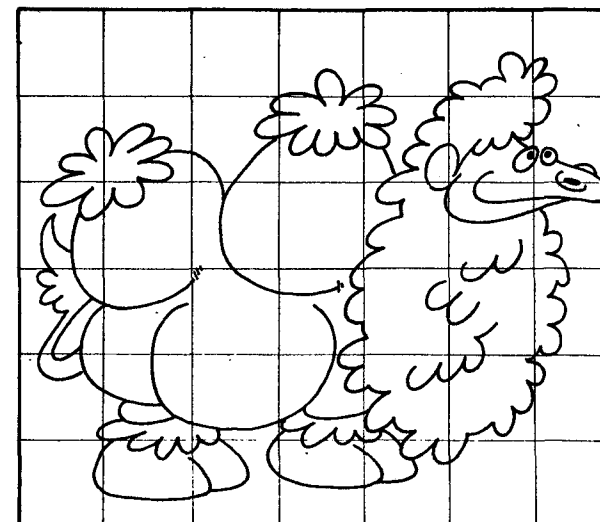
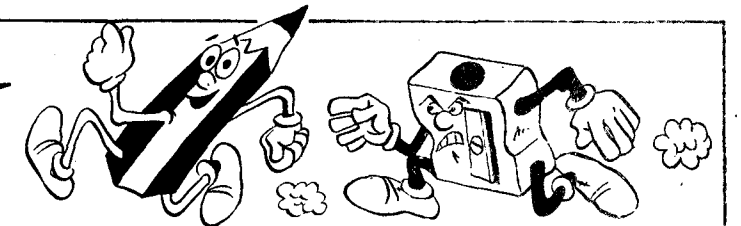
OIA

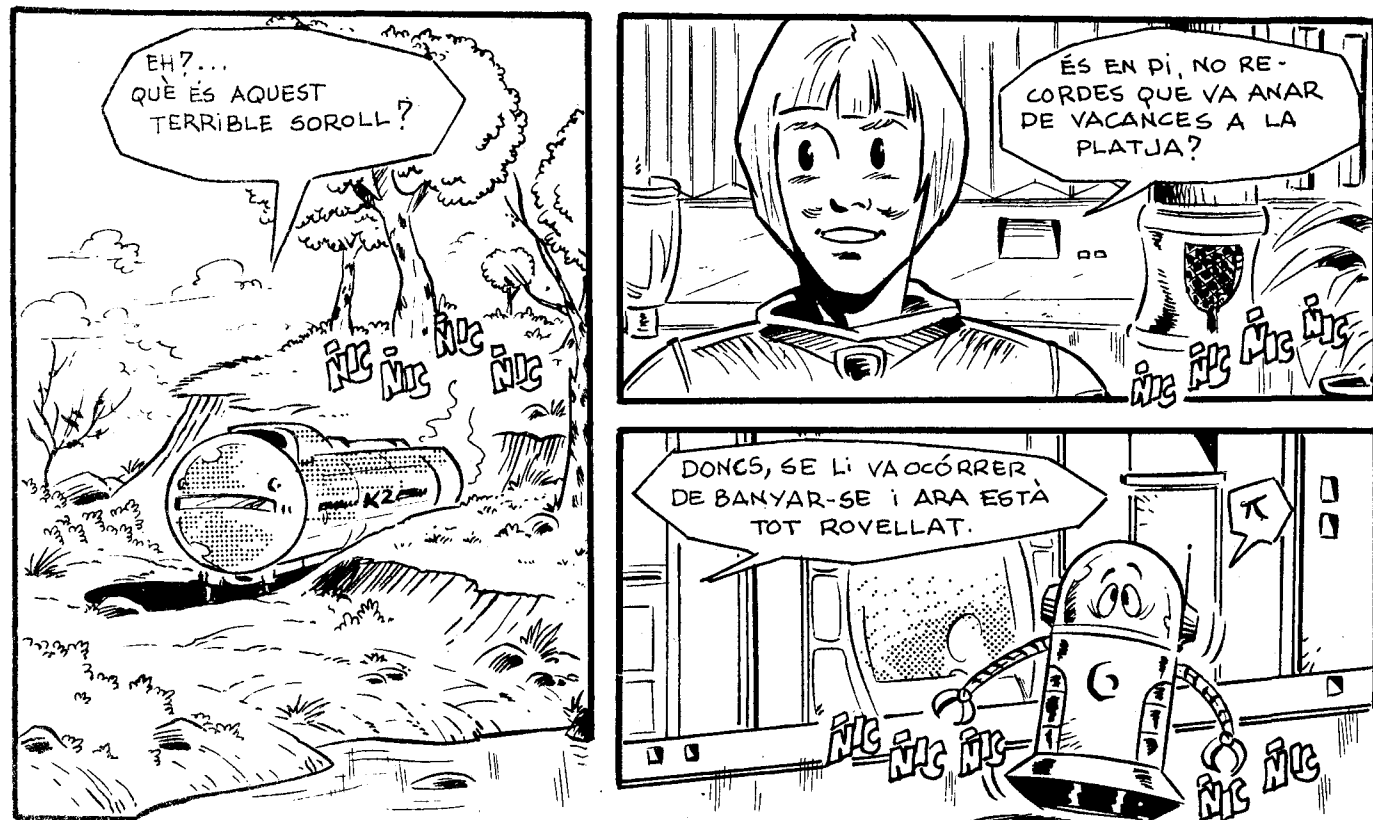
UERA

ONA

A veure quants noms de comarques de Catalunya podeu formar amb aquests troços de paraules.

Us serà fàcil de reproduir aquest dibuix guiant-vos pels quadrets.

En Joan i en Quim

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

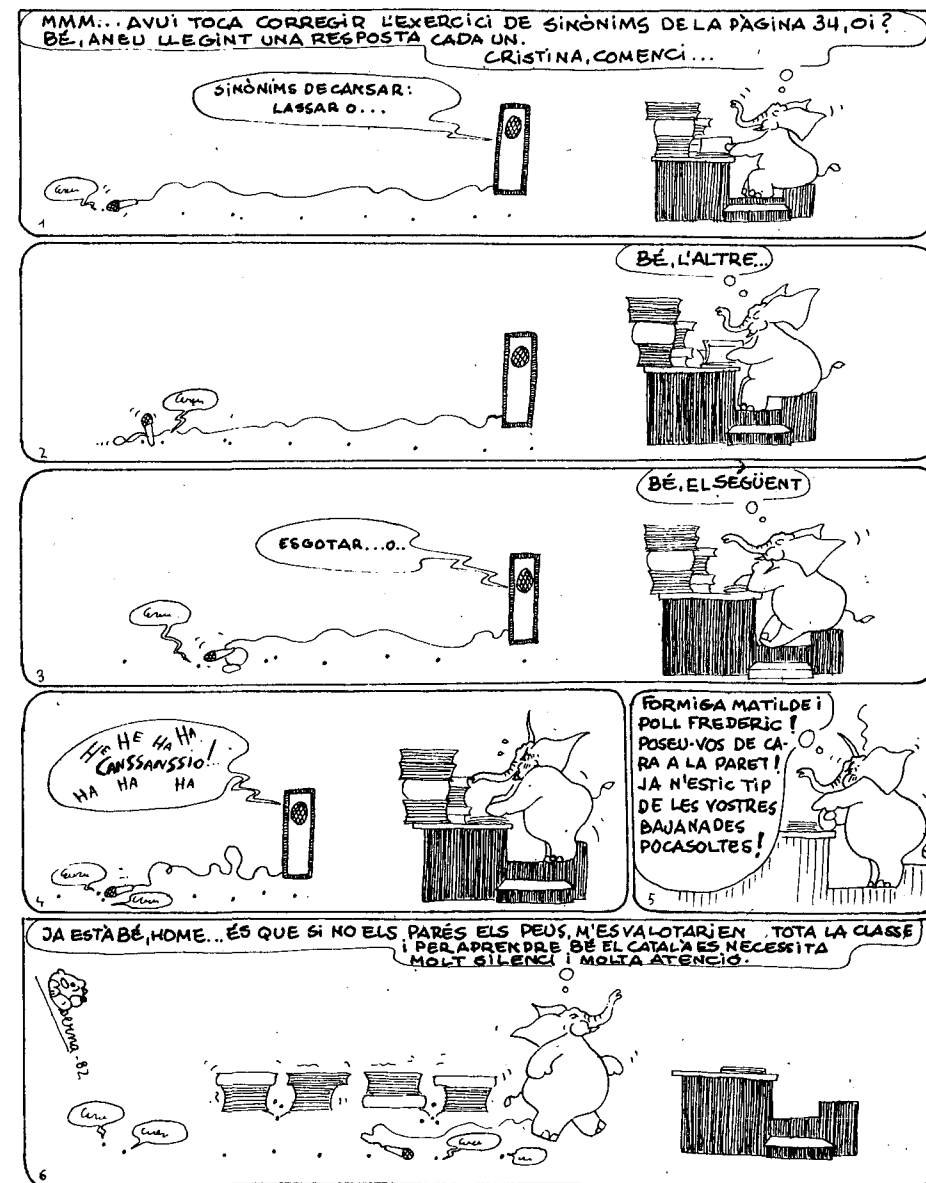
97

Rebre Jesucrist

—Mare!
—Sí.
—Saps què vaig pensar l'altre dia?
—Ai pobres de nosaltres! A veure amb quin estirabot sortiràs ara.
—A mi em sembla que no és cap estirabot.
—Digues, digues.
—Vaig pensar que poder combregar sempre que celebrem l'Eucaristia és un fet molt important.
—Fill meu! Et desconec. Avui si que t'ha llevat de bon cantó. Tens tota la raó del món. És ben cert: la celebració de l'Eucaristia i la comunió dels qui hi participem, és un fet molt important. I com és que has pensat això?
—Perquè, a la catequesi, hi ha nens i nenes que ja fa un any o dos que hi vénen, i ara, per primera vegada participaran de l'Eucaristia amb la comunió. Faran la primera comunió, saps?
—És clar. També per a tu va haver-hi un dia en què per primera vegada vares combregar.
—Sí, però, és que... a vegades no hi penso prou que, combregant, rebo Jesucrist, que l'haig d'estimar, que la comunió m'ajuda a ser bon deixeble seu i altres coses que mossèn Josep va explicar i que em van fer pensar.
—Oh, és per això que vas a Catequesi.
—Sí, però, a vegades... no sé com dir-ho... no em fa pensar tant. Diumenge, quan anem a missa, m'hi faras pensar, eh?
—D'acord.

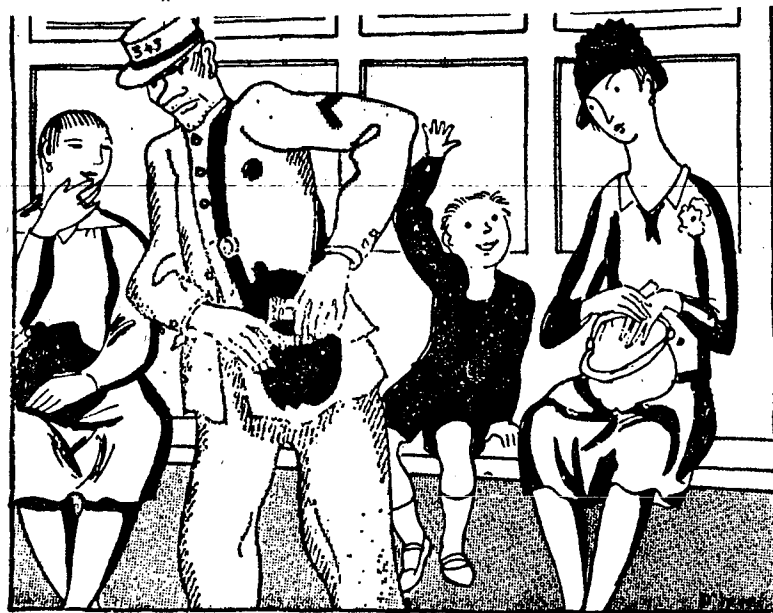
L'EIXERIT

en pepet elefantet

Joan d'Ivori

En Joan Vila i Pujol va néixer a Barcelona l'any 1890 i hi morí el 1947. Va signar sempre els seus dibuixos amb el pseudònim "D'Ivori". Destacà, a part de la seva tasca en revistes humorístiques, com a il·lustrador i és molt conegut el seu àlbum de vestits populars d'Espanya. En el Museu de la Ciutat de Barcelona hi ha un magnífic dibuix seu: l'arbre dels oficis, amb tots els gremis d'oficis medievals. Residí un temps a l'estranger, a Buenos Aires, París i Londres, on col·laborà en moltes revistes, com el "Caras i Caretas" argentí. Quan tornà a Catalunya dibuixà per "D'Ací d'Allà", "Bella Terra", "Catalunya Teatral", "Violet", "La Mainada", etc. Va fer unes precioses il·lustracions de "L'Eneida" i per "La Història Popular de Catalunya" d'Alfons Roure. Pel seu compte va realitzar llibres com el ja citat "Vestits típics d'Espanya", "Torreig al Born" i "25 Poemes Orientals" i va crear la seva pròpia editorial. La seva obra d'artista independent és noucentista per la seva pulcritud i ordre, però també participa del mediavalisme i el decorativisme fantasiós dels modernistes. El seu fill també és nino-taire i tots el coneixen: és en Francesc Vila Rufas, que signa "Cesc".

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

En aquell temps, Jesús parlà així: "Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dona de les ovelles.

Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè lliurement dono la vida per tots els homes. Per això em glorificarà. Tots els qui em segueixin tindran també Vida eterna. Aquesta és la missió que he rebut del Pare".

1. En aquell temps, molts israelites vivien dels ramats i coneixien molt bé totes les peripècies dels pastors.

2. El pastor va davant del ramat; les ovelles el coneixen i el segueixen. Es fien d'ell, perquè ell les estima i vol el seu bé.

3. Jesús, el Fill de Déu fet home, és el nostre Cap i Pastor. Ell ens estima fins el punt que ha donat la vida per tots nosaltres. Ell va al davant. Si escoltem la seva veu, ell ens portarà a la Vida eterna.

Les lliçons de mestre Jan

No és pot dir

Quina polvareda!

És molt estrany.

La terra s'ha d'abonar.

Un jersei apolillat.

Es ciervos del parc.

Un cruce de camins.

S'ha de dir:

Quina polseguera!

És molt estrany.

La terra s'ha d'adobar.

Un jersei arnat.

Es cèrvols del parc.

Una cruïlla de camins.

per una catequesi

Sobre l'oració (VII)

Per A. Olivar

La Revelació ens ensenya que Déu és únic, però que en ell hi ha un "nosaltres". Jesucrist feia continuament referència al Pare i deia que era una sola cosa amb ell (Joan 10, 30), bé que es presentava clarament com a distint del Pare. Després parlava també de l'Esperit Sant, que ve del Pare (Joan 15, 26), com ell mateix, Jesús, procedeix del Pare (Joan 8, 42), però que és distint del Verb, perquè aquest, fet home, o sigui, el mateix Jesucrist, promet enviar-lo als apòstols (Joan 16, 7). Aquestes tres "persones" divines formen un "nosaltres" en un únic Déu.

Un "nosaltres": jo i Crist

Jo començo per ser un "jo" com a punt de sortida de tota la meua filosofia o de la meua manera de considerar el món. A aquest "jo" s'oposen uns "altres", uns "ells". Alguns d'aquests "ells", per lligams o contactes particulars, esdevenen per a mi un "tu" o uns "vosaltres". Tal relació de "jo" i "tu" o "vosaltres" pot arribar a un grau tan intens que pugui jo parlar d'un "nosaltres", resultat d'una unió moral personal.

Ara bé, en la nostra vida de fe cristiana Déu, que ens apareix com el gran "Ell", però que amb el coneixement i la familiaritat (oració) puc haver convertit en un "Tu", un "Tu" plasmat ja d'una manera particular en Jesucrist, ha d'arribar a esdevenir amb mi un "nosaltres": jo i Crist, del qual sóc cònsort des del moment que pel sagrament del baptisme ha conformat i conressuscitat amb ell (Rom. 6, 4; Gál. 3, 27; Coloss. 2, 12 y 3, 1), i per això amb Crist formo un "nosaltres" com amb ningú més. Crist, com a Fill de Déu, em posa en comunió amb el Pare i l'Esperit Sant, de manera que també amb Déu u i tri formo un "nosaltres" en tant que és possible a la limitació humana, ajudada per la gràcia, prendre part en el "nosaltres" que és el Pare i el Fill i l'Esperit Sant.

Un "nosaltres" que és l'Església

Això és a nivell individual meu, perquè a nivell eclesial —ja n'he parlat en altres punts de catequesi anteriors— sóc membre d'un gran "nosaltres" que és l'Església, Cos de Crist.

L'oració, camí de comunió

L'oració té la finalitat de fer conscient i viu aquest "nosaltres": Déu i jo. És un nosaltres que serveix les personalitats, i si en Déu les persones formen una misteriosa unitat essencial, entre Déu i jo hi ha una unitat, que és una participació de la naturalesa divina (2 Pere 1, 4), possible per haver estat fets a imatge i semblança de Déu, és a dir, éssers intel·ligents, espirituals, capaços d'escotar i de parlar, capaços també de contenir la inhabilitació de les tres persones divines. Quan vivim adonant-nos habitualment d'aquesta realitat divina en l'home que té la gràcia de Déu, quan ens inserim d'una manera "dialogant" en aquest misteri, tenim l'oració.

A causa d'aquesta unió amb Déu podem posar-nos en contacte amb els altres éssers units també a Déu, vius o difunts. Aquesta comunió dels sants resta misteriosa; potser en la vida n'hem fet alguna experiència dins el clima de la fe. Res, però, no ens prohibeix de comunicar-nos amb els difunts estimats a través de Déu.

la biblia a l'abast

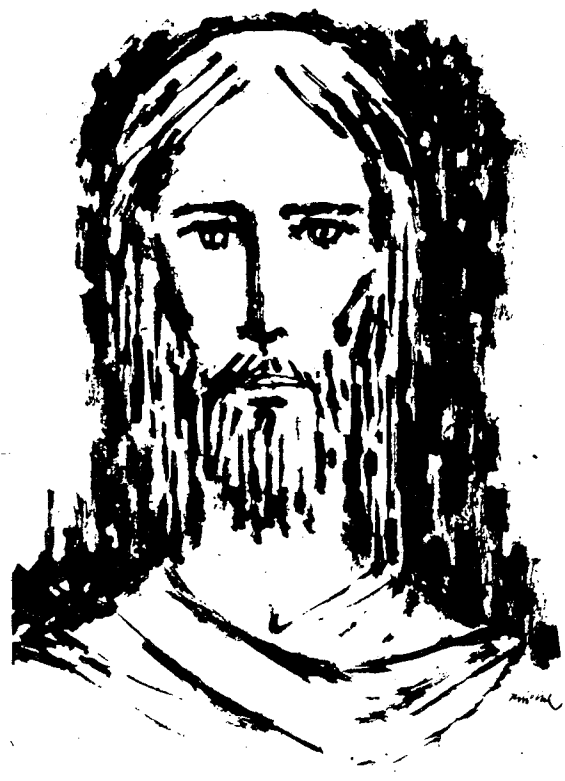
Jesús és l'únic Salvador
(Fets 4:8-12)

La predicació de Pere al poble de Jerusalem després de la guarició del paralític va produir dos efectes diferents. Per una part, la conversió a la fe en Jesucrist de part de l'auditori. Molts, ens diu el llibre dels Fets (4:4). Per altra part es posa en marxa la primera persecució de l'església. Les autoritats del temple fan detenir Pere i Joan i els fan passar la nit al calabós, amonats perquè ensenyaven el poble i anunciaven, en el cas de Jesús, la resurrecció dels morts (v.2). L'endemà fan presentar els dos deixebles davant del tribunal i els pregunten: Amb quin poder i en nom de qui heu fet vosaltres això? (v. 7b). El text que el leccionari de la missa ens fa proclamar avui, és la resposta de Pere a aquesta pregunta del Sanedrí.

L'assistència de l'Esperit Sant

L'autor sagrat introdueix la resposta de Pere amb aquesta indicació: Llavors, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué (v. 8a). Vet aquí el compliment de la promesa de Jesús als seus deixebles de l'assistència de l'Esperit Sant quan s'hagin de presentar davant dels tribunals per causa de Jesús (cnf. Ll 12:11s). Parlant, doncs sota la inspiració de l'Esperit de Jesús, Pere proclama davant del Sanedrí qui és el veritable autor d'aquella guarició: Aquest home, el teniu sa davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzaré (v. 10a).

La pedra rebutjada, s'ha convertit en la pedra angular. Nosaltres solem dir que el nom no fa la cosa. En el llenguatge bíblic el nom és la manifestació real de la personalitat. Qui posseeix el nom d'una persona, la posseeix a ella, té domini sobre d'ella. Per això el nom de Déu és inefable: no es pot dir ni es pot saber, perquè l'home no pot de cap manera dominar Déu. Afirmar, doncs, que el nom de Jesús ha fet el prodigi és igual que dir que ha estat Jesús qui ho ha fet. I ho ha fet perquè pot fer-ho, té realment aquesta força i aquest poder. Aquí rau la valentia de la proclamació de fe que fa Pere. Jesús té el mateix poder que Jahveh. No sols el tenia quan vivia, sinó que segueix tenint-lo després de la seva mort, perquè en realitat viu. Les autoritats —magistrats i notables del poble (v. 8b)— el van clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts (v. 10b). En la lluita autoritats d'Israel-Jesús, Déu s'ha posat a favor de l'aparentment vençut. Les autoritats han de reconèixer el seu error. I l'han d'esmenar. En primer lloc és necessari que recordin que tot el que ha passat ja ho anunciaven les Escripures. Llavors els cita el salm 117:22. Jahveh els havia encomanat la construcció de la casa de Déu: el seu poble. Llavors, ells, els constructors, els que pretenien guiar el poble, no van ser capaços de reconèixer la

qualitat dels materials que Déu els posava a l'abast. Es van enderiar amb materials mediocres i fins i tot dolents, tot rebutjant la pedra bona. Jahveh ha rectificat aquesta poca traça dels constructors del poble: Jesús, la pedra viva, que ells havien rebutjat, ara corona l'edifici (v. 11). Quina gran lliçó per a tots! Perquè la història de Jesús es va repetint al llarg dels segles. També ara. Alerta, doncs, constructors: ministres de l'Església, pares, mestres, autoritats de tota mena... Més d'una vegada deixem abandonats els materials que, si tinguéssim vista i traça, ens servirien per aguantar moltes coses. Després, quan ha passat l'oportunitat, Déu fa que aquelles persones rebutjades, compleixin la seva missió. Alerta, però, també, amb les falses il·lusions i els il·luminismes. Que cadascú s'autoexamine: la bona pedra no ho és per pròpia voluntat o desig, sinó per naturalesa... o per l'esforç del treball.

Pere acabà el seu al·legat davant del Sanedrí fent l'afirmació solemne de la fe de la comunitat: L'únic Salvador del món és Jesús crucificat i ressuscitat. La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos (v. 12).

Josep M.ª Aragonès

catequesi dels signes

LVIII. L'Eucaristia, Pasqua de Jesús i nostra

F. Xavier Parés

Pasqua de Jesús

Moltes vegades hem sentit a dir que l'eucaristia és la celebració del misteri pasqual de Jesús. En realitat és això: Jesús, en l'últim sopar no va instituir la pasqua, sinó que li va donar compliment, va fer la pasqua real i veritable. Per això l'eucaristia, instituïda a l'últim sopar, celebra la pasqua de Jesús.

La Pasqua hebraica fou l'anunci i la figura de la pasqua cristiana que és la real.

La cena pasqual de Jesús tenia un valor de "Memorial" de passat, i un sentit de futur "Escatològic".

L'Eucaristia és, també, un "Memorial" de la cena del Senyor que ens empeny vers el futur escatològic del banquet celestial.

El corder pasqual i el pa àzim, Jesús els substitueix per l'Anyell de Déu i el pa de vida = immolat de Crist, com Ell ja havia anunciat: "donar la vida en rescate per una multitud" (Mt. 20, 28).

La nostra Pasqua

Aquesta mateixa substitució Sant Pau l'aplica als cristians que formem

l'Església de Jesucrist i celebrem l'eucaristia:

"Traieu el llevat vell a fi que sigueu una pasta nova, vosaltres que sou àzims, ja que el Crist, el nostre Anyell Pasqual, ha estat immolat. Per tant, celebrem la festa no pas amb llevat vell, ni amb llevat de vicis i de dolenteria, sino amb àzims de puresa i de veritat" (1 Cor. 5, 7-8).

Celebrar l'eucaristia és doncs, identificar-se plenament amb el misteri pasqual de Jesucrist, morir al nostre pecat, al nostre home vell, per a viure com a homes nous ressuscitats en Crist.

Així diguem que cada diumenge és pasqua, no solament perquè és el dia que va ressuscitar Jesús sinó perquè en la missa dominical, els cristians també hem de ressuscitar, vivint en la nostra vida cristiana el misteri pasqual de Jesucrist, que se'n anuncia per la Paraula proclamada i es realitza per l'eucaristia celebrada.

"Cada vegada que se celebra el memorial d'aquest sacrifici (missa), es fa present l'obra de la nostra redempció ("Pasqua").

(Sacramentari veronense)

En cada Missa, després de la consagració proclamem el misteri de la nostra fe i diem: "Anunciem la vostra mort. Confesem la vostra resurrecció. Esperem el vostre retorn, Senyor-Jesús".

Assemblea anual de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria

80 anys d'agrupació

Amb el ferm interès de cada any, se celebrà el 25 d'abril passat, al saló d'actes del Palau de Congressos de Montjuïc l'assemblea anual reglamentària de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria. Un esdeveniment important que, al marge de les seves exigències preceptives; és sempre motiu i ocasió d'entranyables encontres i renovats testimonis de fervor mutualista i sense el qual no haurien estat possibles aquests densos vuitanta anys de la popular agrupació.

Obertura i lectura de l'acta

Constituïda la mesa, el president de l'entitat, senyor Ramon Nicolau Casellas, després d'enunciar les prescripcions reglamentàries, agrai l'assistència dels assembleïstes i subratllà la seva missió transcendent com a representants d'una família mutualista que aplega més de 223.000 associats.

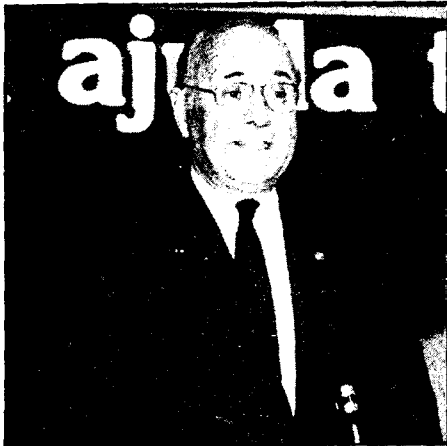
Tot seguit, el secretari general, senyor Joaquim Pujol Baylach, llegí l'acta de l'assemblea anterior, que fou aprovada per unanimitat.

Memòria de l'exercici del 1981

L'exposició d'aquest fonamental document va córrer a càrrec de la secretària de la junta directiva, senyoreta M. Montserrat Serrallonga Sivilla. La seva lectura mantingué en grau màxim l'atenció i l'interès dels assembleïstes.

Durant l'exercici del 1981, les quantitats desemborsades pels diversos socors van totalitzar la suma d'1.585.000.000 pessetes, segons aquesta distribució: per defunció, 264.000.000 ptes.; per invalidesa, 153.000.000 per premis antiguitat mutualista, 33.000.000 ptes.; per malaltia, 591.000.000 per alta cirurgia; 351.000.000 ptes.; per orfandat, 145.000.000 ptes.; per cirurgia infantil, 48.000.000 ptes.

La salva d'aplaudiments amb què se rubricà la lectura de la memòria fou espontània demostració del sentir

Senyor Ramon Nicolau Casellas durant el seu parlament.

col·lectiu que la vitalitat de l'agrupació transmet als seus socis.

A continuació prengué la paraula el president, senyor Nicolau Casellas, per tal de comentar i ampliar alguns punts de la memòria. Es referí especialment a l'increment de socis, fet sempre important i positiu en tots els exercicis. La lleugera flexió percentual experimentada el 1981, analitzada a la llum de la conjuntura general i comparada amb d'altres paràmetres, demostra clarament que l'agrupació practica un sistema mutualista atractiu, seriós i responsables, i amb prestacions en constant actualització. Insistí en la naturalesa i els objectius del veritable mutualisme que, com que no persegueix el lucre, ha de basar la seva fortalesa i expansió en la voluntat proselitista de tots els associats. Comentà també el desenvolupament de les seccions d'implantació més recent. L'acollida dispensada corrobora l'encert de la seva inclusió en l'esquema de socors de l'entitat. Nodrint aplaudiments van premiar el sincer i cenyit discurs del senyor Nicolau Casellas.

Socis d'honor

Complint l'ordre del dia, es donà pas al sempre emocionant capítol de la proclamació de socis d'honor, títol que, com se sap, l'agrupació atorga a

aquells qui es distingeixen per la seva especial dedicació proselitista i, preceptivament, aquells qui obtenen per quinzena vegada la menció de soci de mèrit.

Els nous noms inscrits al quadre de socis d'honor correspon a:

Francesc Brugués Ruhi de Sant Hilari Sacalm.

M. Mercè Cristau Soler de Figueres.

Rosa M. Margalef Masip de Reus.

Miquel Nisarre Canut de la Pobla de Segur.

Joaquim Roqué Juanals de Sant Feliu de Guíxols.

Francesc Ros Oliveras de Tossa de Mar.

Miquel Soler Casas de Taradell.

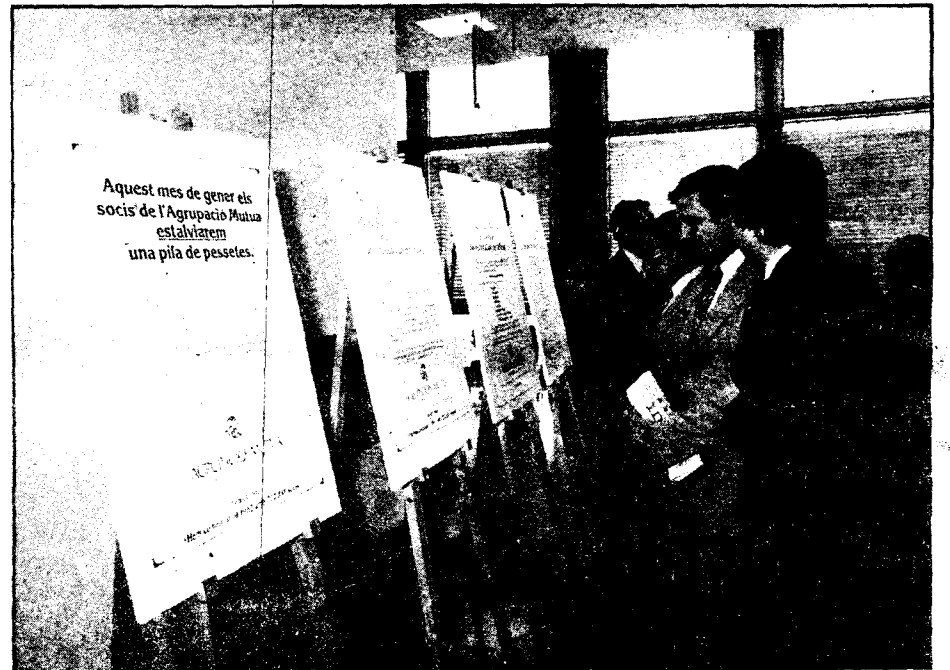
Entre els aplaudiments afectuosos dels assembleïstes, van accedir a l'estrada presidencial per a rebre els diplomes i insígnies d'or acreditatius de tan alta distinció.

pressupostos per al 1982, se'n va obtenir l'aprovació per unanimitat.

Seguidament es procedí a la renovació reglamentària de vocals. A la junta directiva corresponia de cessar els senyors Jorge Casablanca Muntanya, Francisco Cortés Flos, Enrique Cristau Cuyàs, Juan Rosell Molins, Jorge Vidal Cairat i Andrés Morta Mora.

Foren elegits els senyors Jorge Casablanca Muntanya, Francisco Cortés Flos, Enrique Cristau Cuyàs, Juan Rosell Molins, Jorge Vidal Cairat i elegit per a formar part de la Junta Directiva Manuel Forasté Cañellas.

I pel que fa a la Junta Consultiva, per cessament preceptiu dels senyors Luis E. Bou Gibert, Jaume Farré Rius i Albert Gasulla Angla, foren elegits els senyors Andrés Morta Mora, Jorge Prat Puigdemolas i Agustín Ribot Giménez.

Reproduccions de missatges utilitzats per l'agrupació.

Estats de comptes i renovació de vocals

Sotmesos a la consideració de l'assemblea els comptes de l'exercici i els

Precs i preguntes

Nombrosos assembleïstes van fer servir aquest torn per a exposar suggeriments d'interès general. Cal destacar la intervenció de moltes veus joves seriosament preocupades pels objectius mutualistes. La presidència i altres membres de la mesa correspongueren a totes les preguntes i qüestions formulades en aquest viu espai de l'assemblea.

Assemblea extraordinària

D'acord amb la convocatòria, el president anuncià la constitució de l'assemblea en extraordinària per a donar pas a l'exposició i, si s'esqueia, l'aprovació d'un projecte presentat per les juntes directiva i consultiva referent a la inclusió als grups d'alta cirurgia i cirurgia infantil d'un subsidi per estada a clínica. Veient la detallada informació que hi era aportada, i atesa la seva conveniència, l'assemblea aprovà el projecte per unanimitat.

En alçar la sessió, el president, senyor Ramon Nicolau Casellas, reiterà el seu agraïment als presents i el féu extensiu a tots els socis de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la indústria.

Un aspecte de la sala durant l'assemblea.

Doctor Pont i Gol

“a l'Evangelí”

“A Catalunya tenim encara arrels cristianes i quan hi ha arrels es pot revifar l'arbre.”

“Joan Pau II està informat de la realitat del nostre país, però nosaltres acabarem d'informar-lo.”

“Els bisbes catalans estimem i volem «Catalunya Cristiana». Voldríem que no sols fos el lligam d'unió de les nostres comunitats, sinó també una força cristiana de presència en el món.”

“Quan el Papa m'accepti la renúncia, seguiré treballant per la causa de Jesucrist, no sé com. El cristià sempre ha de treballar per l'evangelí.”

— Nasqué el dia 9 d'abril de 1907 a Bellpuig, diòcesi de Solsona i província de Lleida.
— Fou ordenat de sacerdot el 22 de març de 1931
— Elegit bisbe de Sogorb —Castelló de la Plana— l'1 d'agost del 1951.
— El dia 30 de novembre del mateix any fou consagrat bisbe per monsenyor Vicenç Enrique i Tarancón.
— I entrava a Tarragona com a metropolità de la província eclesiàstica el 23 de novembre de 1970.
— Monsenyor Josep Pont i Gol és doctor en Teologia i Llicenciat en Filosofia i Dret Canònic per la Universitat Gregoriana de Roma i President de la Conferència Episcopal Catalana.

cessor ha de ser un home dúctil”

o Espanyol” i els resums
n faciliten els meus col·la-

tes?
ie vaig molt just de temps.
nya Cristiana”, “Fase”,
da Cristiana” i “Quaderns

visió?
es informatius, i algun del
agrada, per exemple, “Vos-
ota manera, no hi esmerço

at a la música?
especialista, però m'agrada
a, Bach, Händel, etc.
futbol?
Barça, però no estic tan

“fanatitzat” com abans. Al futbol he vist massa coses que no m'agraden. Hi veig un excés de comercialització.

—A quin lloc li agradaria més de viure?
—Tinc un afecte molt especial pels Monestirs; pel que són i el que representen.

—El doctor Pont i Gol parla cada diumenge a la ràdio. És un home que és conscient de la importància que tenen els mitjans de comunicació a la nostra societat. Com veu l'opció de l'Església a través d'aquest mitjans?

—Crec que poden desenvolupar una tasca molt important. Evidentment es poden utilitzar de moltes maneres. Hi ha el perill que, en ser tan potents, poden ser instruments de manipulació en mans d'aquells que els utilit-

zen. A través d'aquesta manipulació, poden portar a què la persona no pensi. En parlar d'aquest tema voldria referir-me a Catalunya Cristiana. Els bisbes catalans la volem i l'estimen, i voldríem que no sols fos el lligam d'unió de les nostres comunitats, sinó també una força cristiana de presència en el món.

—Què li agradaria fer quan el Papa li accepti la renúncia?

—Seguiré treballant per la causa de Jesucrist, no sé com. El cristià sempre ha de treballar per l'evangelí.

—Com creu que hauria de ser el seu successor?

—Crec que ha de ser un home molt arrelat en la nostra fe cristiana i, al mateix temps, molt del dia, coneixador de tots els corrents. Ha de ser dúctil, ja que la vida és moviment i

una actitud que avui és vàlida, més endavant no serveix. Com a arquebisbe de Tarragona, ha de ser servidor dels altres bisbes de Catalunya.

En el decurs de la nostra conversa, el telèfon ha sonat en algunes ocasions, tallant una conversa que progressivament s'ha anat fent més cordial. Tampoc no volem abusar de la seva amabilitat i disponibilitat, i hem de cloure el nostre diàleg. Ens aixequem i ens acomiadem. Ens desitja un bon viatge i ens acompanya a l'ascensor. Quan nosaltres, a dins, comencem a baixar, veiem encara, darrera el vidre, monsenyor Pont i Gol amb un riure amatent i juvenil.

**Francesc Gamissans
Tomàs Puntí**

Maten a Uganda un missioner espanyol

Nairobi.— El sacerdot missioner espanyol Osmundo Bilbao Garamendi, dels pp. Combonians, ha estat assassinat a Uganda, quan marxava en companyia d'altres missioners per la carretera entre Entebbe i Kampala, capital del país.

Una banda armada intentà tancar-lo el pas amb objecte de furtar el vehicle, com acostuma a passar sovint pels volts de Kampala, i en no frenar el conductor, preferí fugir i un dels trets tocà el coll del pare Bilbao, que morí instantàniament. Els seus acompanyants van resultar il·lesos.

El pare Bilbao, de 37 anys, ja feia

uns deu anys que estava a Uganda exercint el seu apostolat i al moment que fou atacat, s'adreçava amb altres companys, a visitar a la comunitat de religioses Teresianas, que fan igualment la seva tasca missionera a Uganda.

Malgrat la caòtica situació del país, on les colles armades, recorren amb la més gran impunitat els accessos a la capital ugandesa fent tota mena de robatoris, els missioners espanyols han continuat llur tasca a consciència del risc que passen diàriament, com qualsevol altre habitant del país on no preval la més petita autoritat.

Afirmen els bisbes d'Andalusia

Preocupant degradació de la moral pública

Granada.— "S'ha dit que les estructures democràtiques que se'ns ofereixen van molt més enllà de la capacitat moral dels espanyols. No volem jutjar sobre el grau d'objectivitat que aquesta informació pugui tenir. Però sí podem afirmar que la moralitat pública dels espanyols no està a l'alçada d'un país que busca un desenvolupament integral per a tots els ciutadans. No ens limitem a manifestar que a Espanya no s'han assegurat aquells valors morals que fan possible una societat on s'hi pugui viure fraternalment."

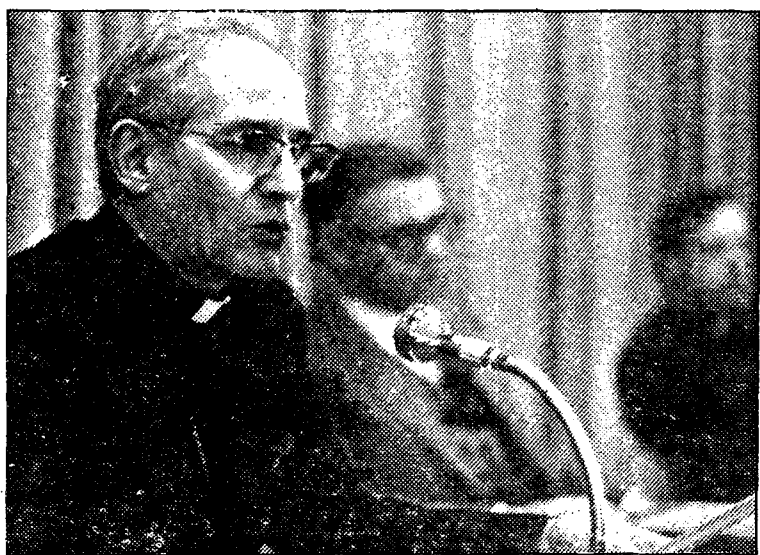
Totes aquestes afirmacions s'inclouen en el començament d'una carta pastoral col·lectiva "Sobre la nostra moralitat pública" que han signat els bisbes de la província eclesiàstica de Granada, monsenyor Méndez Asensio, arquebisbe de Granada, i els monsenyors Peinado, Casares, Buxarrais i Noguera, bisbes, respectivament, de Jaén, Almería, Màlaga i Guadix-Baza.

Ja tractats altres aspectes d'aquest mateix tema en anteriors ocasions, els bisbes d'Andalusia exposen ara en forma d'interrogants alguns problemes relacionats amb la moralitat pública, no pas tant per donar formes concretes d'actuació, sinó per ajudar els cristians a pensar i reflexionar, doncs en passar d'una societat estàtica a una societat dinàmica se'ls plantegen noves situacions que exigeixen alhora solucions noves.

Temptacions

A la part central del document els bisbes esmenten les dues grans temptacions que assetgen el cristià d'avui: la privatització de la fe i la privatització del món, és dir, reduir la fe a allò purament espiritual o "religiós" i considerar les realitats històriques de l'home només en la seva simple dimensió temporal. Una altra temptació és la de condemnar a l'home a la immaduresa com primer resultat de la

pressa amb que avui tot es fa acceleradament. "Ens preguntem —diuen— si la manca de sentit l'accelerat ritme per viure, a costa dels valors ètics més fonamentals sobresurten, doncs, alguns dels més greus problemes socials del present, a fi que no continuem trepitjant l'accelerador a l'hora de les despeses públiques, familiars i socials: el desig de guanys ràpids amb els quals s'esgoten de les nostres costes algunes espècies de pesca, els oblots o la torçada intenció que provoquen incendis forestals, l'escassa valoració dels nostres camps per on van avançant les zones desèrtiques, l'afany dels polítics per augmentar poder i influència en lloc d'anar resolent els problemes acuitants, la picaresca en l'assegurança de l'atur, els interessos particulars dels professionals avantposats al seu servei social, els que col·laboren pel seu propi negoci a corrompre la joventut amb la droga i l'explotació del sexe...

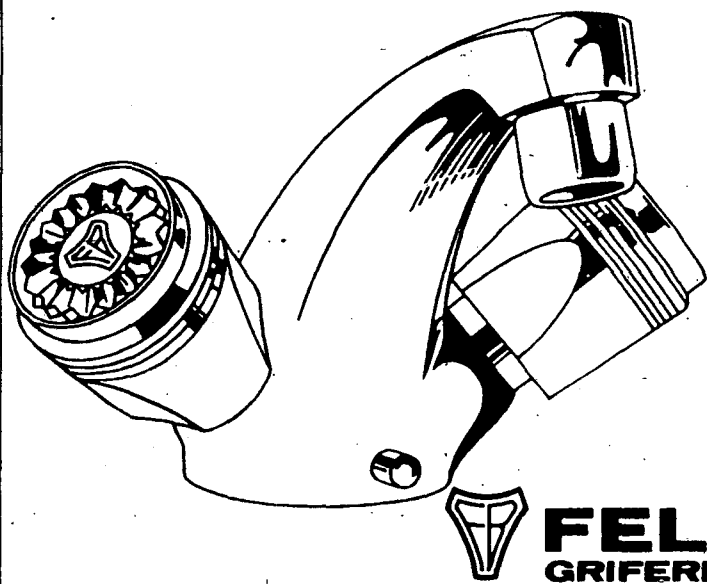

Monsenyor Javierre, en el simposi de teologia de Navarra

Monsenyor Antonio M.ª Javierre, secretari de la Sagrada Congregació per a l'Educació Catòlica, en el curs de la lliçó inaugural del IV Simposi Internacional de Teologia, celebrat recentment a la Universitat de Navarra tractant de la teologia dels sagraments.

Triación N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

teletipus

Vidu, amb nou néts, s'ordena sacerdot

SARAGOSSA.— En acabar aquest curs serà ordenat sacerdot a Saragosa Fernando Hué, vidu, amb nou néts.

Jubilat, de professió enginyer de camins, ha cregut arribat el moment de consagrar el que li resti de vida íntegrament a Déu. Des de la seva joventut està vinculat a l'Acció Catòlica de Saragosa i no ha deixat mai de prendre part en la seva missió apostòlica.

El pare Pittau visita Centreamèrica

L'assistent del pare Dezza, delegat del Papa per la Companyia de Jesús, fa un viatge de dues setmanes per l'Amèrica Llatina. En primer lloc visita el Brasil, on es reunirà amb els superiors jesuïtes del país. Més tard, visitarà Panamà, El Salvador, Nicaragua i Guatemala, països extraordinàriament conflictius, on la presència i l'acció dels jesuïtes és significativa.

Martin Descalzo publica un llibre sobre Tarancón

El sacerdot, periodista i escriptor José Luis Martín Descalzo ha publicat a la col·lecció "Documento" d'Editorial Planeta, el llibre "Tarancón, el cardenal del cambio" on es recullen disset converses que revelen tota la vida de l'Església espanyola en els últims decennis.

Document dels bisbes belgues

El dret de l'infant a néixer

"En les actuals circumstàncies, ens sembla urgent cridar altra vegada l'atenció de tots els conciutadans sobre la greu obligació moral de respecte a l'infant no nat i del seu dret a viure.

"El dret a la vida és igual per a tothom. És el primer i el més fonamental dels Drets de l'home, que les nostres societats s'esforcen en promoure cada dia amb més tenacitat. Aquest exigeix el deure primordial d'assegurar a tothom la mateixa protecció i indiscriminada garantia respecte el seu futur.

"Contra aquest dret fonamental, no es pot invocar cap legalitat social per a justificar una despenalització de l'avortament provocat. Si cal lluitar eficaçment contra totes les injustícies socials, aquest combat no pot fer-se en detriment de l'existència d'un altre, com és un ser per néixer. L'única i veritable solució que compromet tant a les persones com a tota la societat, és una acció generosa i una política de decidida acollida de la vida humana, tot i que sigui a preu de renunciaments. Una civilització,

que es posi d'esquena a aquestes dues exigències ofendria l'home i la seva dignitat, acceptaria un seriós retrocés de la justícia social i comprometria perillosament el seu futur.

"També, encara que "no pretem jutjar senzillament la responsabilitat de les persones que han pres una decisió en consciència", hem de dir, una vegada més, que "la mateixa consciència no pot rebutjar els principis i les normes objectives del comportament moral".

"Aquest assumpte tan greu concerneix a tota la societat, però en l'actualitat els responsables de l'ordre social, i particularment els dirigents polítics es troben davant d'una decisió important. Nosaltres els demanem que decideixin que l'Estat continuï garantint els drets dels infants a néixer, perquè això repercutirà en bé de tota la societat.

"Tots units, hem de demostrar una força moral suficient per a lluitar contra les desigualtats socials, fonts de profundes desgràcies humanes, i per a posar en pràctica una política generosa d'acolliment de la vida humana".

Els bisbes argentins preocupats pels esdeveniments de les Malvines

BUENOS AIRES.— Els bisbes d'Argentina han fet conèixer les seves preocupacions sobre els esdeveniments al voltant de les Malvines i han demanat als seus compatriotes que preguin per una solució pacífica en el problema sus-

citat entre Argentina i Gran Bretanya.

"Que Déu concedeixi saviesa i força necessària a tots els dirigents en aquestes difícils circumstàncies a fi que actuïn d'acord en

bé d'una coexistència pacífica", diu la declaració, firmada pel cardenal Primatesta, president de la Conferència Episcopal Argentina.

En la declaració els bisbes demanen als fidels oracions per a que la pau torni ben aviat a aquesta regió, i que s'eviti un conflicte armat.

A Xile el conflicte argentino-britànic —segons un eclesiàstic de Santiago— es veu "amb extrema preocupació com una situació molt delicada", observant que fins ara els oficials xilens s'han abstingut de qualsevol comentari, excepte "l'afavorir un resultat pacífic", però afegint que els xilens han manifestat la seva desconfiança en les accions militars del Govern argentí.

Els evangelis publicats en llengua provençal

Està a punt de sortir al mercat a Rodez la primera edició dels quatre evangelis en llengua provençal. El seu autor, el pare Combes, els ha traduït directament del text grec, basant-se en les investigacions

del pare Boismard per a trobar les característiques de l'arameu, la llengua concreta dels pescadors i llauradors, en la qual parlava Jesús.

J.A.S.
(Joventut Alegre de Sarrià)

Prepara pel proper dia 23 de maig unas OLIMPIADES, dedicades a centres i agrupaments d'infants i joves.

En cas de que el vostre centre hi vulgui participar, dirigiu-vos a:
Col·legi Sagrat Cor (Sagrat Cor n.º 25, dissabtes de 17 a 20 h.) o bé trucar a: JOSEP FIGUERAS, Tel. 203 57 05 de 18 a 20 h.
Esperem la vostra assistència.

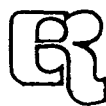
NOIES I NOIES!
GRANS I PETITS!

Quedeu tots invitats a la GRAN FIRA organitzada pels R/G de l'A.E. Pompeia que se celebrarà el dia 30 de maig de 10 a 20 h. a la plaça Rius i Taulet. (Gràcia).

US HI ESPEREM!

RESIDENCIA FOLCH I TORRES

Carrer Elisabets n.º 8 i 10. Residència per a nois. Ambient seriós i apte per a estudis. Preu mòdic. Per a informació i inscripcions per al pròxim curs: Tel. 257 83 42. Durant el mes de juny, de dilluns a dijous, (9 a 11 nit).

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

**TALLER D'ESCULTURA RELIGIOSA
IMATGES EN FUSTA I PASTA
ORFEBRERIA SACRA - ICONS I RETAULES
RESTAURACIONS**

**REIXACH CAMPANYA - Passeig de Gràcia, 117 - Tel. 217 82 44
BARCELONA - 8**

Parking propi: Riera Sant Miquel, 12

miscel·lània

El vinent dia 4 de maig, amb motiu de la festivitat de sant Francesc de Paula, a les 11 del matí, al Monestir de les Monges Mínimes, que està celebrant les noccs d'argent, hi haurà una concelebració eucarística d'acció de gràcies al fundador de l'orde. Davant d'aquesta efemèride, CATALUNYA CRISTIANA s'apropa a aquestes monges a través d'aquest reportatge.

Noces d'argent de les monges mínimes

Les Monges Mínimes mantenen viu l'esperit del Fundador, san Francesc de Paula, des del seu origen. Els quasi cinc segles de vida Mínima claustral avalen la seva saba vital.

Cada casa és independent, s'organitza i es basta a si mateixa. Tanmateix, d'un temps ençà, se sent la necessitat d'una mútua ajuda entre els diferents monestirs. Per això, a mitjans d'aquest segle arriben moltes veus a Roma demanant la salvaguarda de la independència fundacional, però, a la vegada, que s'estableixi una major comunicació de béns, ajuda personal i relació entre els monestirs de la mateixa família religiosa.

El papa Pius XII acollí aquestes súplices en la Constitució "Sponsa Christi" obrint la porta a les federacions de monges de clausura.

Les Mínimes, entre les primeres, el 1954 eleven una petició a la

Santa Seu per mitjà del P. Corrector General dels Mínims per a unir-se en federació.

El maig del 1955 les superiores celebren una setmana d'oració i estudi en el monestir de Barcelona a fi d'estudiar el tema de la Federació.

El 8 de setembre del 1956 es erigida canònicament i nomenat el pare Leonardo M. Vittoria, com a primer Assistent Religios.

Els dies 5, 6, i 7 de desembre del mateix any es convocava el I Capítol de la Federació per a l'elecció de la primera Mare Federal, Sor Consuelo Molinero i el seu Consell.

Al cap de vint-i-cinc anys ningú no dubta dels avantatges d'aquella decisió. Tots els monestirs han sentit aquesta benedicció del cel. Avui es té una fonamentada esperança que la Federació segueixi essent l'instrument idoni perquè cada monestir progressi en fidelitat al Senyor, al sant Fundador i a l'Església.

Origen de les Mínimes

Les Monges Mínimes, com els Frares Mínims, deuen el seu origen a sant Francesc de Paula.

Els religiosos foren fundats a Paula (Itàlia), i les monges a Andújar (Jaén).

Residia Francesc de Paula a la Cort de França. Allí acudien els grans diplomàtics del temps. L'ambaixador espanyol, Pedro de Lucena, s'impressionà fortament per la vida i virtuts de l'ermità de Paula.

Parlà a la seva família del sant baró, i dues de les seves nebodes sentiren tal crida interior que, dirigint-se al Sant sol·licitaren viure com ell.

Amb altres donzelles experimenten aquest auster gènere de vida i aconseguen que l'onze de juny del 1495 quedí aprovada i fundada la segona Orde dels Mínims, les Monges de clausura. Tanmateix les dues germanes, Sor María i Sor Francisca Valenzuela, que iniciaren aquesta forma de vida donaren un gran testimoniatge en pro de la dona valenta y generosa.

Naturalesa i finalitat de les Mínimes

Encara que les Monges Mínimes mai no veieren el seu Fundador tingueren l'encert de sintetitzar amb el seu carisma i assimilar-lo profundament. El missatge de Francesc era fonamentalment la resultant harmònica de la penitència, la humilitat, la caritat i l'oració. Aquest patrimoni l'han conservat intacte en el recinte de llurs clausures; per això els seus monestirs han estat escoles del més pur evangeli.

Tanmateix avui, elles també han acollit amb diligència la veu del Concili i s'esforcen en reviure i

presentar nítidament el carisma fundacional.

Amb el més gran desig de servir l'Església i el món, s'esforcen en conèixer i actualitzar els continguts de la seva vocació.

La seva vida és una oblació amb Crist al Pare pels seus germans els homes; i accepten de grat aquest sacrifici sabent que és el més gran dels homes; i accepten de grat aquest sacrifici sabent que és el més gran que poden fer aquí a la terra.

Les mínimes, alligades pel seu Fundador, dediquen gran part del dia a l'oració. Durant aquest temps, canten, resen, mediten, adoren i escolten el Mestre diví.

Si l'oració no és una alienació pel senzill cristià, molt menys no ho és per la monja de clausura. Així... la monja Mínima:

— Per l'oració estima més Déu.
— Per l'oració s'identifica més amb Crist.

— Per l'oració avalua i estima més la seva vocació.

— Per l'oració recorda més els seus germans.

— Per l'oració tasta per endavant els béns d'allà dalt.

Fruits de santedat

Innombrables han estat les ànimes que s'han santificat en els nostres claustres, però per la seva proximitat a nosaltres en el temps i per la simpatia que han desvetllat en el poble cristià, únicament presentarem la venerable sor Filomena de Santa Coloma i la serventa de Déu sor consuelo Utrilla.

Sor Filomena era natural de Mora d'Ebre on nasqué l'any 1841. El seu pare era escultor imatger, i potser per això des de molt petita ella volia ser santa.

Als dinou anys va ingressar com a novícia entre les Mínimes de Valls. Allí va destacar-se per la seva candidesa, la seva abnegació i la seva bonica veu. Aviat seria la mestra de cant. Per la seva banda mantingué ferm el seu propòsit: ésser santa costés el que costés.

Aquest ferm desig el Cel va beneir-lo amb singulars gràcies. Jesús l'escolli, com en altres temps ho feu amb Margarida M.ª Alacoque, per a divulgar l'amor inefable del seu cor diví. Abrusada en l'amor d'aquest Cor morí santament als 27 anys el 1868. Lleó XIII introduí la causa de la seva Beatificació el 1891 i esperem, amb l'ajuda de Déu, veure-la aviat als altars.

També recordarem una religiosa de la Mancha, sor Consuelo Utrilla. Consuelito havia nascut a Daimiel el 6 de setembre del 1925.

La seva infància i adolescència transcorregué com la de qualsevol noia, manifestant sempre un tarannà alegre i festiu.

Desitjosa de lliurar-se a Crist, un dia va trucar a la porta del monestir de la seva vila nadiua. Tenia aleshores vint-i-dos anys.

Malgrat la seva condició familiar i els seus béns naturals, va saber avantposar a ells els béns de l'esperit.

Quan ja estava a punt pel sacrifici, el Senyor va vestir-la amb el dolor. Un sarcoma generalitzat invadí tot el seu cos. A això s'aliaren les proves de l'esperit, però mai no va sortir una queixa dels seus llavis. Un rostre sempre serà reflectint una profunda pau interior. Aquest calvari va durar dos anys. A la matinada del 9 de desembre del 1955, després d'haver-se ofert per l'Església i la Fundació, la Verge, a la que tant havia estimat, va endur-se-la al cel. Les seves despulles reposen a l'església conventual de Daimiel esperant la seva glorificació.

Les Monges Mínimes amb el Papa.

Monestirs de la Federació

Heus ací els monestirs que componen la Federació de les Monges Mínimes, i la seva adreça:

Andújar (Jaén)	Carrer Jesús María, 1
Jerez de la Frontera (Cádiz)	Plaça San Marcos, 8
Sevilla-Triana	Carrer Pagés del Corro, 136
Archidona (Màlaga)	Carrer Queipo de Llano
Antequera (Màlaga)	Monestir de Santa Eufèmia
Barcelona	Camí antic de Sant Genís, 16 - Barcelona-32
Daimiel (Ciudad Real)	Carrer Mínimes
Valls (Tarragona)	Apartat 22
Mora d'Ebre (Tarragona)	
Grottaferrata (Itàlia)	Via Quattrucci, 63-00046 Grottaferrata (Roma)
Todi - Perugia (Itàlia)	

Pels aturats i sense subsidi

NET, una Cooperativa de neteja i manteniment

Caritas Diocesana de Barcelona promou una Cooperativa de neteja i altres serveis de manteniment, que un grup de treballadors en atur forçós han fundat.

Dos socis d'aquesta Cooperativa manifesten a CATALUNYA CRISTIANA el seu intent i les esperances, de cara al futur, de la seva organització.

—La Cooperativa va néixer davant el problema greu de l'atur. Te aprovats per governació uns estatuts propis. Els socis fundadors som set. De totes les edats i condicions. Quan ve gent a apuntar-se, els fem la fitxa, que procurem que sigui molt completa per copsar tota la seva problemàtica.

Hi ha unes prioritats per formar part de la Cooperativa.

—Certament, són admesos primer els que estan a l'atur i no tenen subsidi de cap classe. Cal també que tingui un cert esperit cooperativista i que demostrï una corresponsabilitat de la tasca, perquè una cooperativa no és pròpiament una empresa qualsevol.

També ens parlen del seu funcionament segons els estatuts.

—El guany de cada soci va a un fons comú. D'aquest fons surt el sou segons les hores de treball. Fins i tot estem gestionant d'entrar en una assegurança d'autònoms. El treball, bàsicament, és la neteja: edificis, aules, escales, patis, etc. Més tard pensem oferir-nos per les tasques de manteniment: fusteria, llauneria, electricitat, etc. Per aquests afers tenim projectada una mena d'escola professional, però molt senzilla. Seria per a preparar uns curssets accelerats i gratuïts per aquells que ho necessiten abans d'entrar a formar part de la Cooperativa.

La Cooperativa "NET" té tan sols uns mesos de vida i ja hi ha qui ha demanat els seus serveis. Malgrat tot, cal dir que són molts més els

qui volen formar-hi part que no pas les ofertes de clients que puguin necessitar aquests serveis de neteja i manteniment. Per això és necessari potenciar iniciatives i obres d'aquesta fàcil que tant po-

den ajudar a disminuir un dels problemes socials més angiosos que estem sofrint, com és l'atur.

F.G.

humor

Presentades les conclusions sobre la Investigació Biològica a Catalunya

Les conclusions i resolucions de les "Jornades sobre la Recerca Biològica a Catalunya", celebrades a Barcelona els propers dies 11, 12 i 13 de març, van ésser presentades el 21 d'abril, en el Museu de la Ciència.

Aquestes Jornades sobre la investigació biològica a Catalunya —dintre dels àmbits de la Biologia i la Biomedicina— van ésser convocats per la Societat Catalana de Biologia amb la finalitat de reunir totes les dades relatives a l'estat actual de la investigació científica i dels investigadors en el nostre país, en un intent de cercar solucions amb l'objectiu que els organismes oficials disposin dels mitjans per a poder orientar eficaçment la investigació científica dintre l'àmbit de les seves competències.

Les Jornades van ser dividides en vuit ponències, les quals tractaren de les matèries següents: cens d'investigadors i d'equips d'investigació; cens d'infraestructura i documentació; problemàtica professional; investigació i ensenyament; Biologia i Sanitat, perspectives i prioritats de la investigació biològica.

Les conclusions i resolucions ara presentades són el resultat del treball de més de dos anys de preparació de les Jornades per part del Comitè

Organitzador i per les ponències que analitzaren els problemes específics de cada camp de la Biologia i la Medicina. Aquest treball previ ha estat enriquit, de forma fonamental, per les aportacions a les jornades, mitjançant les comunicacions presentades i els debats que provocaren.

Com antecedents d'aquestes jornades es pot esmentar el fet que l'àmbit d'Investigació del Congrés de la Cultura Catalana aprovés el 16 d'octubre del 1977, unes resolucions en les quals, es qualificava molt negativament la política científica duta a terme fins aleshores a Catalunya. En organitzar aquestes Jornades, la Societat Catalana de Biologia ha volgut donar un pas endavant respecte a l'anàlisi feta per aquell àmbit del Congrés estudiant l'actual situació en els camps concrets de l'activitat científica: La Biologia i la Medicina.

Segons que han explicat els organitzadors, el propòsit que ha guiat els treballs previs i l'esperit que anima les resolucions és elevar a l'Administració una informació de quin és l'estat actual de la investigació biològica a Catalunya, i de quins són els problemes i les aspiracions dels investigadors en aquest camp important de la ciència.

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Diumenge dia 9 de maig del 1982

DIA DELS EXERCICIS

Al col·legi Sant Ignasi de Sarrià
Carrasco i Formiguera (abans Dr. Amigant) n.º 32

Programa d'actes:

- 10,00 - Rés de Laudes en comú.
- 10,45 - Meditació: Els exercicis instrument eficaç de renovació individual i col·lectiva del Pare Solé-Assens, S.J.
- 12,15 - Celebració de l'Eucaristia.

Pròximes tandes d'exercicis a Montserrat:

- 17 al 21 de maig - Femenina - P. Solé-Assens, S.J.
- 31 de maig al 5 de juny - Matrimonis.
- 7 a l'11 de juny - Homes (Lliga Terrassa) - P. Falcó, S.J.

Informes: O.E.P. - Durán i Bas n.º 9 - Telèfon 301 16 26
Barcelona

ecumèniques

Oscar Cullmann, patriarca de la teologia ecumènica

Homenatge als 80 anys d'un campió de l'ecumenisme

Amb motiu d'una festa celebrant els 80 anys del teòleg protestant Oscar Cullmann, a l'església Saint-Pierre a Bâle, el senyor J.M. Lochmann professor de teologia i rector de la Universitat de Bâle, ha proclamat a l'homenatge com a un 'home que marxa vers el cim'. Aquesta paraula del professor Lochmann caracteritza a Oscar Cullmann com a campió de l'ecumenisme. "Fins a una edat molt avançada", ha continuat el rector de la Universitat de Bâle. "El professor Cullmann ha estat un interlocutor particularment apreciat pel diàleg ecumènic, un veritable patriarca de la teologia ecumènica". Però, malgrat tot, Oscar Cullmann és "sense cap dubte un teòleg evangèlic".

Partint d'aquest mateix punt entre l'home que es consagra a l'ecumenisme i el teòleg evangèlic, monsenyor A. Elchinger, bisbe d'Estrasbourg, ha dit: "Vós treballant tan a la vora de la nostra recerca catòlica i no obstant tan fidelment protestant, m'he sentit obligat a preguntar-me: Què és el que pot obligar als catòlics a continuar essent catòlics i als protestants a continuar essent protestants". I de la necessitat del testimoni comú, el bisbe d'Estrasbourg ha dit: "La nostra comuna presa de consciència, cara a la missió evangèlica que ens correspon enfront els no creients, inclou l'angoixant preocupació de la restauració de la

unitat cristiana que no serà un pas enèrgetic sinó una marxa convergent vers el pervindre".

M.F. Froelich ha presentat els dos llibres especialment preparats per a honorar al professor Cullmann: "L'ecumenisme —les seves possibilitats i els seus límits avui" ("Oekumene Möglichkeiten und Grenzen heute", Mohr, Tübingue), un llibre en el qual 17 teòlegs de diferents esglésies diuen el que pensen actualment de l'ecumenisme; "Testimonis ecumènics" ("Testimonia oecumenica", Reform-Druck, Tübingue), un llibre on cent dos pastors, preveres i religiosos, laics i caps d'esglésies, bisbes i cardenals, representants de la vida pública i cultural diuen el que per ells significa el professor Cullmann i l'ecumenisme. L'editor dels dos llibres és Karfried Froelich, deixeble de Cullmann i professor de patrologia a Princeton USA. En preguntar perquè els amics d'Oscar Cullmann presenten dos llibres amb motiu dels seus 80 anys, Froelich ha respost humorísticament que Déu havia ordenat a Noè introduir a l'arca una parella d'animals de cada espècie.

El professor Cullmann el dia del seu homenatge pronuncià un remarcable discurs. Des del punt de vista de la història de la salvació, digué, l'obertura al món és una de les "tasques principals del teòleg": "Nosaltres hem de viure en el món i amb el món, prendre en conside-

ració l'esperit del temps i les normes del món sense, tanmateix, acceptar-les, si estan en contradicció amb les normes de l'Evangeli. Però, és precisament el que avui es diu arreu: "Tothom ho fa". El que fa tothom o gairebé, no per això esdevé norma cristiana. Nosaltres hem de comprendre-ho tot, perdonar-ho tot, però no justificar-ho tot per la nostra reflexió teològica".

Referent a l'ecumenisme, el professor Cullmann digué que ell havia expressat des del principi que la impaciència ecumènica era falsa. No convé de cap manera sacrificar la recerca de la veritat a una unitat a qualsevol preu: "Jo recordo sempre la frase de sant Pau (Efes 4,15), segons la qual la unitat es basa en la caritat i sobre la veritat". Un ecumenisme sentimental no té pervindre. "Vist que la divisió es manté després de 500 anys, la impaciència no està justificada". I contra "l'ecumenisme de moda" que busca la uniformitat i "la renúncia a tot el que caracteritza les confessions cristianes", el professor Cullmann ha desenvolupat el seu ideal d'una "unitat en la diversitat": "Cada confessió ha de reconèixer que l'altra posseeix un carisma particular. Cadascú ha de respectar els veritables carismes dels altres, aprofundir i purificar els propis carismes en contacte amb els altres, i aprendre dels altres però sense, tanmateix, imitar-los".

A les comarques tarragonines

Cursos per a la formació de monitors bíblics

La segona quinzena de juliol vinent les comarques meridionals de Catalunya tornaran a esdevenir l'escenari d'un aconeixement insòlit a casa nostra: **La celebració de cursos bíblics a Tarragona i Tortosa.**

L'Associació Bíblica de Catalunya organitza dos cursos bíblics a Tarragona, enguany: del 19 al 24 de juliol, un **Curs de Formació Permanent** i del 19 al 31 del mateix mes, el **II Curs per a Monitors Bíblics**, del seu pla d'estudis de tres cursos, el qual ve desenvolupant-se des de fa nou anys.

Al **curs de Formació Permanent** només hi poden accedir els qui, prèviament, hagin fet els tres cursos que formen el pla d'estudis de l'A.B.C. Aquest **Curs de Formació Permanent** és basat en l'Evangeli segons sant Mateu.

Les matèries que hom estudia al **2n. Curs**, que tindrà lloc del 19 al 31 de juliol, són els llibres profètics de l'Antic Testament, l'Evangeli segons sant Joan i l'Apocalipsi. Ultra això hi ha una sèrie de 10 conferències complementàries sobre els profetes i llur literatura, les literatures de Qumran, gnòstica i apocalíptica i el culte als emperadors romans a la fi del I segle de la nostra era.

L'A.B.C. anuncia també la celebració del **III Curs per a Monitors Bíblics**, que se celebrarà a Raïmat. A l'esmentat curs hom hi estudiarà els llibres sapiencials de l'Antic Testament, i les cartes de sant Pau i les epístoles universals o catòliques.

Cal adreçar les inscripcions a Josep-Ramon Pascual, carrer de l'Església, 2, Valls.

L'altre esdeveniment, dins aquest interès tan remarcable per al coneixement de les Sagrades Escriures, és la celebració de la **6.ª Conferència d'Estudis Bíblics**, que organitza el moviment cristià AGAPE, i tindrà lloc del 20 al 31 de juliol, a Tortosa. Enguany hi haurà **tres cursos simultanis**, i hom podrà estudiar-hi matèries diferents com ara l'Evangeli segons sant Joan, els profetes d'Israel, Nehemies, les cartes joanines, mètodes per a l'estudi de la Bíblia i la història del cristianisme a Espanya.

Hi haurà una sèrie d'excursions de caire històric-cultural per a tots els qui hi participin.

Hom pot inscriure-s'hi, a AGAPE; Diputació, 113-115, Barcelona-15 o directament al director de l'esmentada Conferència, Àngel Cortès, tel. 93-2558634 (Barcelona).

A Poitiers, França

Lloc de culte comú per a tres Esglésies

Per primera vegada a França, un lloc de culte comú pels creients de tres Esglésies cristianes, o sigui, les Esglésies catòlica, evangèlica-baptista i reformada, acaba de ser inaugurat a Poitiers.

La iniciativa és nascuda de l'acord entre el municipi de Poi-

tiers i els catòlics a la recerca d'un lloc de culte. Les principals comunitats de creients han estat interpellades, i si els jueus i els musulmans, que ja disposen d'un lloc de reunió a la ciutat, no s'han afegit a la reunió, les dues Esglésies protestants —evangèlica-baptista i reformada, s'han sentit atretes per la idea. Una associació aplegant el tres cultes, doncs, ha estat creada i una convenció s'ha donat a conèixer a la ciutat per a un període de vint anys.

Un nou lloc de culte realitzat pel municipi ha estat aixecat al bell mig d'un centre socio-cultural, creat en el nou barri. Integrada en un futur complex cultural de barriada, la sala inaugurada per monsenyor Rozières, bisbe de Poitiers, els Pastors Clerc i Martin, no és ni una església, ni tampoc un temple, sinó un lloc comú de pregària i de silenci. Pels responsables de les tres Esglésies, no es tracta pas de viure en aquest lloc de manera juxtaposada, sinó de fer-ne un lloc de trobada entre cristians amb anhel de conèixer-se.

Rv. P. JOSEP MARIA LLETJOS CODINA

Claretia

morí a Valls el dia 15 d'abril del 1982, als vuitanta-cinc anys i seixanta-un de sacerdoti, esmerçats exemplarment en l'educació cristiana i en serveis parroquials, a Barcelona, Xàtiva i Valls.

Els seus antics alumnes del Col·legi del Cor de Maria (Claret), de Barcelona, li dedicaran, agraïts, una Missa funeral el dilluns, dia 3 de maig, a les 8 del vespre, al Santuari-Parroquia del Cor de Maria, de l'Avinguda de St. Antoni M.ª Claret, 47.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Projecció de l'audiovisual

"Si morís ara..."

AGAPE ha presentat un nou audio-visual, que duu el títol de SI MORÍS ARA... amb un èxit molt notable. Barcelona, Saragossa, Madrid, Sevilla, Terrassa, Granollers han estat el marc on els espectadors han pogut presenciar el dit audio-visual que és una meravella de la tècnica moderna. Un sistema computeritzat, format per 10 projectors, envia simultàniament imatges a tres pantalles, situades en forma panoràmica.

Amb l'acompanyament de música contemporània, dels conjunts musicals de més renom actualment, hom presenta a través de l'audio-visual la fugacitat de la vida humana i el pla etern de la salvació.

L'esmentat audio-visual és un mitjà efecacíssim per a la presentació del missatge de l'Evangeli i forma part d'un projecte general que abasta la filmació de la totalitat de la Bíblia, en pel·lícules i altres mitjans moderns; un dels episodis bíblics que ha assolit un èxit molt gran en la seva presentació ha estat la pel·lícula "Jesús", d'acord a l'evangeli lluçà, i que, fins ara, ha estat traduïda i doblada a més de cent llengües.

la sardana i la dansa

L'esbart de Rubí al Liceu

Dins la temporada de ballet del Gran Teatre del Liceu, a Barcelona, s'inclou l'actuació de l'Esbart Dansaire de Rubí, sota la direcció d'Albert Sans, amb l'Obrador Coral de Rubí, les cobles La Principal de la Bisbal i La Principal, del Llobregat i l'Orquestra Simfònica del Liceu, sota la direcció de Joan Lluís Moraleda. L'esmentada actuació es produirà el dia 30 d'abril i es repetirà els dies 2 i 4 de maig, a la nit.

El programa que es presentarà al Liceu presenta l'atractiu d'un gran recital de danses catalanes, tradicionals i de creació, amb l'estrena de diferents muntatges coreogràfics; concretament, a la primera part, es donarà a conèixer el "Ball dels Ocells", amb coreografia d'Albert Sans, Josep Ollé i Eduard Ventura, figurins de Maria Carbonell i instrumentació d'Agustí Cohí Grau; les "Danses Aranèses", recull de ballets populars amb arranjament coreogràfic d'Albert Sans i figurins i instrumentació dels esmentats Maria Carbonell i Agustí Cohí Grau; i, a la segona part, s'estrenarà l'obra inèdita del mestre Joaquim Serra "El Carnestoltes", coreografiada per Albert Sans sota guió argumental de Manuel Cubeles i orquestració de Rafael Ferrer, amb figurins dissenyats per Fabià Puigserver.

PREMIS BASIL 1982.— Xavier Boliart i Ponsa ha resultat el guanyador absolut de la convocatòria dels Premis Musicals "Francesc Basil" 1982 convocats a Figueres, en adjudi-

car-se els primers premis del certamen d'obres per a piano i del certamen de sardanes, segons veredictes del Jurat fet públic el dia 17 d'abril a la capital de l'Alt Empordà.

CURSETS.— Del 17 d'abril al 22 de maig, els "Amics de la Sardana" de la Vall del Congost: d'Aiguafreda i Sant Martí de Centelles, portaran a terme un curset de sardanes per a escolars, amb sessions d'ensenyament cada dissabte a migdia, a Can Bellit.

Igualment, tots els dissabtes compresos entre el 17 d'abril i el 22 de maig, de 6 a 8 de la tarda, es portarà a terme a Sallent el vuitè Curset d'Iniciació i Perfeccionament de la Sardana al Col·legi de les Germanes Carmelites de l'esmentada vila. Aquest curset estarà obert a persones de totes les edats i tindrà cura del seu desenvolupament la Secció Sardanista del Foment Arqueològic i Excursionista Sallentí.

I el dilluns, dia 19 d'abril, s'iniciarà una nova tanda d'ensenyament de la sardana dins la sèrie de cursets que periòdicament promou l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona per majors de 14 anys. Les classes es desenvoluparan cada dilluns i divendres, de 8 a 9 del vespre, amb sessions teòriques i pràctiques, a la Sala d'Actes de l'Agrupació, al carrer del Pí número 6, pral. de Barcelona.

Josep Ventura

fent pinya

10 anys de Rabassons

La setmana passada parlàvem d'un desè aniversari, el de la colla Els Bordegassos de Vilanova, avui, s'escau el de la colla "Rabassons". No es tracta de cap colla que planti castells sinó que és un grup d'amics units per un denominador comú: els castells. Els Rabassons van néixer fa deu anys a Vilafranca amb un esperit mig festiu però molt seriós de potenciar el fet casteller a nivell ciutadà i col·lectiu del país; es tractava de posar en les arrels castelleres i posar-les a la llum pública, i a l'ensens divulgar al màxim els castells. El primer acte va ser fa un deseni, en el qual els 11 membres van anar de Valls a Vilafranca en carro, tal com ho feien fa 100 anys (vestimenta inclosa), però tot seguit ha participat en qualsevulla manifestació popular de rel casteller, patrocinant, també, part del premi literari-periodístic "Força, Equilibri, Valor i Seny". Enguany, per celebrar-ho joiosament, ha decidit de repetir l'anada en carro de Valls a Vilafranca. Però també, a Valls, hi haurà una estada de fraternització amb els lletraferits i propagandistes castellers de la ciutat vallesca, els dies 30 i 1 de maig.

Pròximes actuacions

- 1 de maig: Al Catllar: Castell d'Altafulla.
A Cornudella del Montsant: Los Brivalls de Cornudella.
- 2 de maig: A Gavà: Castellers de Vilafranca.

ACTUACIONS

CASTELLERS DE BARCELONA.—El dia 18 anaren a Can Baixeres de l'Hospitalet de Llobregat on descarregaren el Tres de set, la Torre de sis, 2 Pilars de cinc simultanis i alguns de quatre, i "carregaren" el Quatre de set amb l'agulla al mig.

LOS BRIVALLS DE CORNUDELLA.—Iniciaren la seva temporada, per Pasqua, a la pròpia localitat tot descarregant el tres i el quatre de sis i 3 pilars de quatre (2 simultanis i un pel devall).

XIQUETS DE TARRAGONA.— Amb motiu del naixement del primer infant del seu cap de colla, el dia 3, van descarregar la torre de sis, castells de sis nets i el pilar de cinc; i el seu Grup de Dones, el de quatre.

VELLA DELS XIQUETS DE VALLS.— El dia de Sant Josep van descarregar un pilar de cinc al casament de la filla d'un membre.

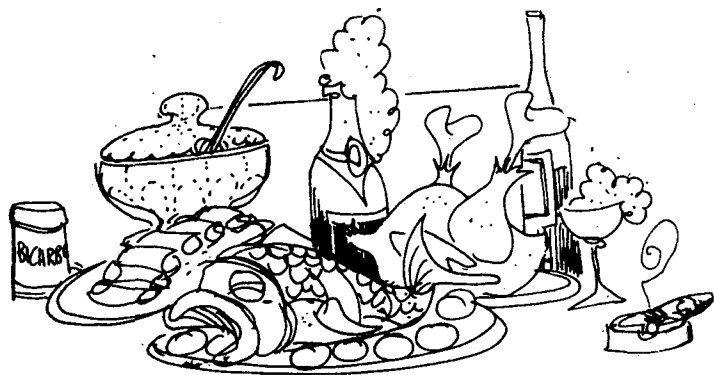
CASTELLERS DE VILAFRANCA.— El dia 19, a Sant Sadurní d'Anoia, van descarregar el tres de set, el tres de sis per sota net, el pilar de cinc, alguns de quatre, castells de sis nets i d'altres. El dia abans, a la inauguració d'un grup escolar, a la mateixa vila, van descarregar el tres i quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc, un de quatre i un castell net.

ELS BORDEGASSOS DE VILANOVA.— També actuaren el dia 18, a Sant Pere de Ribes, on descarregaren el quatre de set amb l'agulla al mig i la torre de sis, i intentaren el tres de set i el pilar de cinc.

NOTA: A la nostra última crònica volem aclarir que l'actuació de la colla de Montmeló del dia 12 fou concretament a Canovelles i la de la colla Vella de Valls fou exactament el dia de Pasqua.

Jaume Casanova "Crossa"

cuina

MANDONGUILLES
FIGUERAS

1/4 kg. carn picada de vedella	Una mica de xerès sec
1/4 kg. carn picada de porc	1/4 kg. calamars petits
2 ous, 2 llesques de pa	1 ceba petita
8 ó 10 ametlles torrades	3 tomàquets mitjans
2 grans d'all-julivert	

Trebal·leu les dues carns amb els 2 ous sencers, sal i pebre i la molla de 2 llesques de pa una mica sec. Trebal·leu-ho durant una estona per a unir-ho bé, després formeu unes mandonguilles no molt grans, sense posar-hi farina. Fregiu-les amb oli bullent i aneu-les posant en una cassola. Amb al mateix oli de fregir-les prepareu un sofregit, ratllant la ceba; quan tingui un bonic color daurat fosc afegiu-hi els tomàquets ratllats, després l'all i julivert picat, afegiu-hi una mica de xerès i les ametlles picades fines. En aquest sofregit els calamars rentats, si són petits, sencers; si no, tallats a rodanxes; poseu-hi 3 bossetes de tinta, afegiu-hi les mandonguilles preparades i cobriu-les d'aigua.

Deixeu-ho coure a poc a poc una mitja hora.

Mª Gloria Muntañola

partitura

El taronger

Tonada catalana

Alegret

Axi que es fa de dia les hi vaig a abastar
i, mentre les abasto, s'acosta un novençà.
"Bon dia, l'hortelana! Cap mosso no us caldrà?"
"Allà on no hi ha mosso el mosso bé no està."
"¿Podríeu una rosa a mi, vós, regalar?"
"Si tant és que us agraden, aneu-vos-la agafar"
I quan la rosa agafa es posa a sospirar.
"¿Què sospireu vós ara? ¿Per què tant sospirar?"
"És que m'agradaria més de la vostra mà..."
"Preneu una taronja: això no us punxarà."

costums i tradicions

El sant de les majúscules

El dia 6 de maig és la festa dels impressors: sant Joan ante Portam Latinam. Els impressors antics escolliren aquest patronatge perquè el sant fou martiritzat, davant la Porta Llatina de Roma, tirant-lo dins d'una caldera d'aigua bullent. Quina relació hi veïen? Només la d'emprar calderes per a fondre tipus d'impremta. D'ací que dins de les Arts Gràfiques es consideri més patró dels caixistes que dels altres tipògrafs.

Potser sí, doncs, que el patronatge sigui agafat pels cabells, però hem de pensar que en aquell temps dels primers cristians, no hi havia ofici semblant al dels impressors i, menys, algun sant que l'exercís abans que els caixistes cerquessin patró.

Tan devots eren, que no hi havia calendari en el qual, el santoral no es vestís amb majúscules el dia 6: "SANT JOAN ANTE PORTAM LATINAM, patró dels caixistes d'impremta" solia dir.

De les majúscules dels calendaris se'n derivà una exclamació festiva força en ús en temps reculats: ¡Valga'm el sant de les lletres grosses! I és que no n'hi ha cap més que hagi merescut —o li hagin tributat— tal honor.

Els qui escrivim per ésser llegits, hem de confiar molt en els impressors i correctors. Moltes vegades esmenen els nostres errors. Encara que, també, en ocasions també cometem equivocacions. Unes vegades per culpa d'originals escrits amb mala lletra o per fer anar massa de pressa la màquina d'escriure. Per a justificar-se, els caixistes inventaren el refrany: "Bona lletra, mal caixista; mala lletra, bon caixista".

Això vol dir que els bons originals es confiaven als caixistes o linotipistes menys experimentats

i, al revés, els pitjors, als millors tipògrafs. Encara entre ells i nosaltres es mouen els senyors Comes, o sigui els correctors.

Els deien senyors Comes per la meticulositat que posen a la tasca; tanta, que a vegades per una coma obliguen a refer una composició o un motlle. Això explica una altra dita: "Ser més primmirat que un senyor Comes".

En un "pronòstic" o calendari del segle passat, en el dia de sant Joan ante Portam Latinam i darrera del nom en majúscules, podia llegir-s'hi:

"¡Miseros! que de tristes producciones de otros cual vos, aguardáis el sustento: Rogad, rogad a Dios que de años ciento, viva la ganga de las suscripciones."

Ara que la moderna tècnica acaba amb els vells procediments tipogràfics i, per tant, amb els caixistes, ja no s'escriu el nom del sant en majúscules. La foto composició requereix un altre patró i del pobre evangelista martiritzat a la Porta Llatina, no en quedarà més que la efígie, feta devotament pels caixistes amb elements tipogràfics, per il·lustrar velles estampes.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Nombres i lletres

Ocupem-nos també dels ordinals, que ens diuen clarament el lloc ocupat dins una sèrie numèrica. Són: primer, segon, tercer i quart. A partir del lloc número cinc, tenen tots la mateixa terminació: -è, -ena. Cinquè, catorzè, vint-i-dosena, tres-cents quaranta-vuitè, etc.

De vegades fem servir els cardinals com a ordinals com quan diem l'u de gener, el capítol dos, la fila quatre.

Quan volem indicar fraccions de la unitat usem els nombres partitius, els quals tenen la mateixa forma que els ordinals, llevat dels pocs que tenen forma pròpia: mig i meitat, terç, dècim, centèsim i mil·lèsim. Els dos darrers amb una sola s, que s'ha de pronunciar sonora, com la de camisa. En tots els altres casos ens servim dels ordinals: un quart, tres vuitens, cinc trenta-dosens.

La designació dels partitius també es pot fer amb el mot part: la tercera part d'un pa, la setzena part del capital, una centèsima part de segon. El que no s'ha de fer és afegir la terminació -au, calcada del castellà. No un quaranta-dosau sinó un, quaranta-dosè, no un octau sinó un vuitè. Si bé és correcte dir octau quan ens referim a una mida de paper (mitja quartilla), i quinta, sexta, sèptima i octava com a termes musicals, i no com a ordinals. Podem dir: la setena simfonia de Beethoven, però un acord de sèptima.

Quartilla i octavilla són dos mots que, malgrat la seva procedència castellana, són admesos, en català, per a denominar un format de paper, i no hem de caure en el parany de dir "quartella" i "octaveta", formes artificioses que algun literat de no gaire categoria s'ha tret de la màniga i ha posat en circulació, mogut per un excés de purisme difícil de compaginar amb el llenguatge planer i entenedor.

Encara hi ha els numerals col·lectius, els quals des d'una forma singular expressen una realitat plural: un parell de pollastres, un centenar de fulls, un miler de tones.

Alguns ordinals en forma femenina també ens donen el significat de col·lectius: una desena de blocs, una dotzena de figures, la primera quinzena de juliol, una vintena d'alumnes, una cinquantena de plats, una centena d'espectadors.

No oblidem el col·lectiu grossa, que equival a dotze dotzenes, és a dir, a cent quaranta-quatre unitats. Una grossa de llapis, de botons.

PERLES ORTOGRÀFIQUES

Segueixo amb interès i complaença Les lliçons de mestre Jan, de Catalunya Cristiana. Tanmateix veig que s'ha excedit en la pissarra del número 131, quan a la columna del no es pot dir posà: Aquest noi tartamudeja. Tartamut i quec, i els seus derivats són sinònims i tan vàlids l'un com l'altre.

Albert Pera

música

La guitarra barroca

El dissabte vuit de maig, a les deu del vespre, al Gran Casino de Terrassa del carrer Font vella, 96; concert de guitarra per Lluís Gàsser. Aquest guitarrista barceloní s'ha dedicat ara, enmig de la seva tasca a compositor i pedagog, a redescobrir un compositor important dins de la música barroca per a la guitarra: Santiago de Murcia. Durà, també, un instrument original de l'època.

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i relleu del diari

Rbla. Catalunya, 15 - Tel. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA
CATALANA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms
Carrer N.º ... Pis ...
Tel. Població
Els prego que em subscriuin al diari AVUI
a partir del dia 1.er del mes vinent.

	Trimestral	Semestral	Anual
Barcelona-ciutat	2.610.-	5.220.-	10.440.-
Catalunya-Estat espanyol			
Correu normal	2.455.-	4.910.-	9.820.-
Correu aeri	2.610.-	5.220.-	10.440.-

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETÍ a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3.er 2.ª
Barcelona-7

llibres

Conservar la memòria col·lectiva

El periodista Joan Creixell (Barcelona 1946), acaba de publicar suara a la col·lecció La Magrana, n.º 24, el llibre que porta el títol: "Els fets del Palau i el Consell de guerra a Jordi Pujol" (1), l'origen del qual caldria assenyalar amb l'espontània, sincera i involuntària ofensiva frase feta a tots els catalans i, més per delicadesa que pudor, no repetim ja que en el seu moment fou coneguda popularment i extensiva.

El període juny 1959-juny 1960 fou transcendent en la nostra història i bé pot fer-se notar la greu incorrecció del director de "La Vanguardia" espanyola. Va ser un trist estimulant que mostrà en grau superlatiu l'anhel de vida del nostre poble, sovint més desafortunat que avorrit. Contra l'insult del senyor Galinsoga —periodista d'honor del general— la gent del carrer i altres grups de gent del poble, sense cap credencial política, se sentiren ofesos de debò i així, la campanya de desprestigi contra el diari dels Godó assolí unes dimensions que alguns no haurien gosat anticipar.

Creixell ha recollit, i estudiat tota mena de documents, ja siguin articles o notes oficials com també els apareguts en fulles clandestines. Per aquesta raó podem qualificar amb criteri actual el que s'anomenà la Operació Catalunya, els fets del Palau de la Música, cantant a cor que vols i a cops de porra el cant de La Senyera i el Consell de Guerra que va tenir lloc el dia 1.er d'abril del 1960, data que, anys enrera, se celebrava el "Dia de la Victòria". Un apèndix molt documentat recorda el fet de les tortures i maltractaments, el dossier del Col·legi d'Advocats de Barcelona, escrits relacionats amb les querelles presentades, correspondència, articles i notes fins al full "No s'ha fet justícia!", ja liquidat el Consell de Guerra contra Jordi Pujol i Francesc Pizón.

Serà oportú no oblidar mai que "La Van-

guardia" tingué unes 12.000 baixes de subscriptors, mentre que en els kioscs quasi no es venien. També els anunciants anul·laren llur publicitat. Les cremades públiques del diari provocaren una nota de sensibilització contra l'insult groller que el senyor Galinsoga va proferir contra Catalunya.

Aquest període d'un any era mereixedor del llibre publicat per informar les noves generacions de tantes coses com poden passar i passen bé. No, no, no és això...

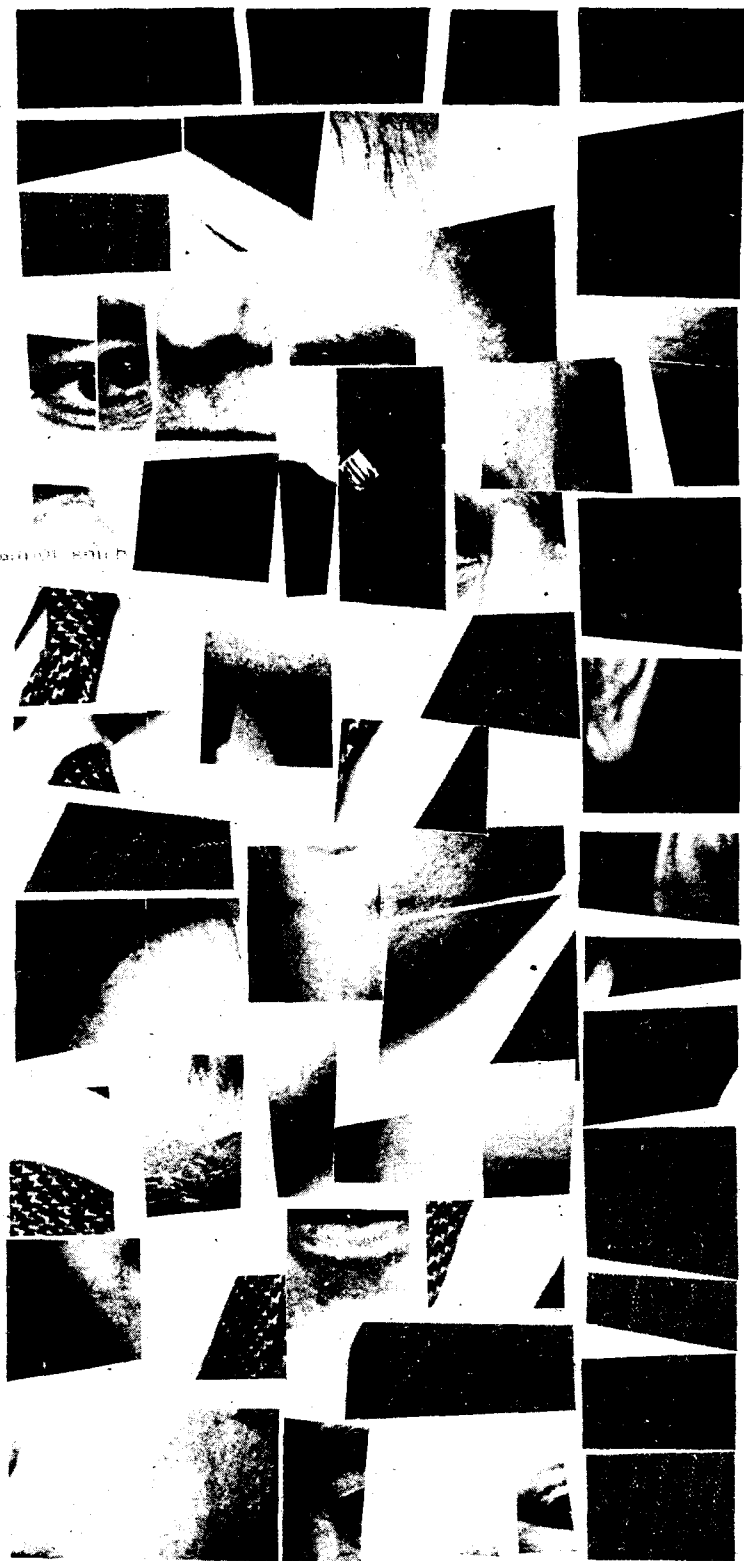
El professor Josep Termes feia notar que per refer la història de Catalunya no seria suficient llegir les notes publicades als diaris, perquè eren incompletes o escrites en clau. Davant l'insult que podríem valorar com a oficial, Catalunya s'aixecà dempeus fent sorollosa la protesta infringida contra una nació digna de respecte. La sinceritat del senyor Galinsoga constituí una sèria preocupació pel "general" i el seu govern. No debades afectava al creador del "Centinela de Occidente". / R. C.

(1) Edicions La Magrana, Barcelona 1982.

trencaclosques

És un personatge important. Però, qui és?

Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la. Entre totes les respostes encertades sortejarem un premi. El sorteig s'efectuarà cada quinze dies per donar temps a l'enviament de les respostes.

Solució al trencaclosques del n.º 134: Cardenal Narcís Jubany.

Respostes encertades rebudes: Josep i Dionís Gabarró, Tarragona; M.ª Presentación Ganza, Prat de Llobregat; Ramon Boleda, Verdú; Josep M.ª Casals, Barcelona; Josep Gutiérrez, Barcelona; Montserrat Lorés, Barcelona; Montserrat Torra, Igualada; Margarida Serrabassa, Barcelona; Concepció Subirana, Gironella; Núria Arbós, Vimodí; Ventura Guillaumet, St. Joan de les Abadesses; Concepció Sala, Barcelona; Antònia Mitjavila, Olot; Antoni Sancho, Badalona; Dolors Suriñach, Puigcerdà; Sebastiana Cuesta, Lleida; Mercè Roca, Mataró; Montserrat Puigdomènech, Vic; "Can Casas", Blanes; Marióna Comadira, Girona; Germans Villalba-Bianés, Barcelona; Ramona Puy, Manresa; Germanes Caputxines, Sabadell; Estrada de Moragas, Premià de Mar; Ramon Vila, Manresa; Rosa Collell, Torelló; Josefina Mestre, Barcelona; Col·legi Divina Providència, Mataró; Ramona Pausas, St. Climent de Llobregat; Carmen Benedé, Barcelona; Joan Pujol, Torelló; Carme Hosta, Breda; Família Segarra-Amenós, Tarragona; Família Colominas, Sta. Perpètua de Mogoda; Mònica Obiols, Barcelona; Maria Serra, Navarres, Juanito Angus, Castelldefels; Modesta Gili, Barcelona; Isabel Roqueta, Barcelona; Mercè Cisteró, Barcelona; Josefa Arrambarri, Barcelona; Margarida Torrabadella, Tordera; Rosa Hosta, Barcelona; Joan Roig, Canet de Mar.

Realitzat el sorteig ha estat premiada la resposta de: Antònia Mitjavila, c/. Casetas, 5, Castellserà (Lleida).

escacs

per Jaume Mora

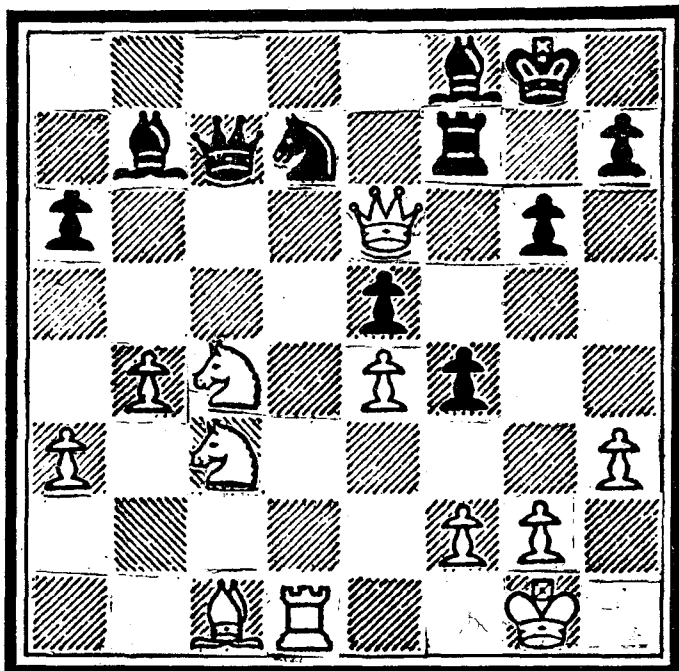

Diagrama 12

Blanques
juguen y
guanyen

A vegades n'hi ha prou amb un final avantatjós. Només cal saber arribar-hi i aprofitar l'ocasió.

Solució al
Diagrama 11

1 Dc2—d1 + Df3xd1 i taules per ofec.

encreuats

Rosa Collell

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															

HORIZONTALS

- 1.- Així sia.- Llibre escrit per St. Joan a la illa de Patmos.
- 2.- Normes, ritos, en les funcions religioses (al revés). Lloc de vegetació en el desert.
- 3.- Sigla d'una forma de retallar les autonomies.- Filòsof i Polígraf francès, atormentat per llurs mateixes teories, mort recentment.
- 4.- (Al revés) consonant.- Cent.- Estat de l'oest d'Àfrica, habitat per àrabs i moros.
- 5.- De làpida. Queixa.
- 6.- Ciutat de Caldea. (Al revés) aniré.- Estat de Palestina.- Mil.
- 7.- El que adora un déu fals.- El que tenen les aus per volar.- Nom de consonant.

- 8.- Esposa que fou donada a Jacob amb engany però que li donà fills (al revés). De cera, d'aire (plural).

VERTICALS

- 1.- Crit de joia de l'Església.
- 2.- Part muscular del cor.
- 3.- Sigles d'un grup terrorista.- Consonant.- Cinquanta.
- 4.- Noces.
- 5.- Déu egipci.- Animal lligat amb St. Jordi.
- 6.- Símbol de la plata.- Nom femení basc.
- 7.- (En castellà) trepitjar.- Digraf català.
- 8.- Totes les vocals i alguna repetida.
- 9.- Cent.- Digraf català.- Consonant.- Vocal.
- 10.- Corona que usaba el Papa.
- 11.- Cinquanta.- Símbol del ruteni.- Membre per volar les aus.
- 12.- Tot vocals.
- 13.- Consonants.- Riu on la filla del rei trobà a Moisés.- Consonant.
- 14.- Vestit que usen les dones índies.- Nom d'arbre.
- 15.- Espècie de gimnàstica que alguns grups practiquen per a relaxar-se i pregar.- Part de l'any.

- 8.- aIl.- Cèrea.- Aeri.
- 7.- lIdiata.- Ala.- Pa.
- 6.- Vr.- sIl.- Israel.- M.
- 5.- Lapidat.- A.- Hi.
- 4.- ec.- C.- Miantria.
- 3.- LOAPA.- Sarre.- RG.
- 2.- Litràgia.- isao.
- 1.- Amén.- Apocalipsi.
- 8.- O.- A.- A.- U.- I.- A.- E.
- 7.- Pisa.- RR.- 14.- loga.- Mes.
- 6.- Ag.- Mañe.- 13.- P.- S.- Nil.- R.
- 5.- Ra.- Drac.- 12.- I.- I.- E.- A.- E.- A.- E.
- 4.- Núpies.- 11.- L.- Rt.- Ala.
- 3.- ETA.- P.- L.- 10.- A.- Tiera.
- 2.- Miocardi.- 9.- C.- RR.- S.- A.
- 1.- Al·lèria.- 8.- O.- A.- A.- U.- I.- A.- E.

SOLUCIÓ

filatelia

per Enric Graupera

Primer Centenari de la mort de Santa Teresina de l'Infant Jesús. Aquesta sèrie és composta per tres valors, el seu dentat 13 1/2 x 14 en format vertical.

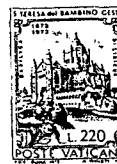
El de 25 lires reproduïx la casa natal de la Santa. El de 55 lires, retrat de Santa Teresina de l'Infant Jesús. El de 220 lires, Basílica de Lisieux (França).

Santa Teresina de l'Infant Jesús va néixer el 2 de gener del 1873 a la ciutat d'Alençon (França).

Santa Teresina de l'Infant Jesús és la petita gran Santa, la de la mortificació de cada dia, la que sempre somreia a tots, la que estimava sempre. Deia: "Després de la meua mort faré caure una pluja de roses". La seva canonització fou el 17 de maig del 1925.

El Sant Pare Pius XI la declarà Patrona de les Misions i Missioners el 14 de desembre del 1927.

Santa Teresina morí el 30 de setembre del 1897.

Atorgament dels premis: Aquesta setmana rebran un lot de llibres i a més tenen opció a dues places gratuïtes en qualsevol dels VIATGES CULTURALS que, mensualment, organitza "CATALUNYA CRISTIANA". Les persones agraciades són les següents:

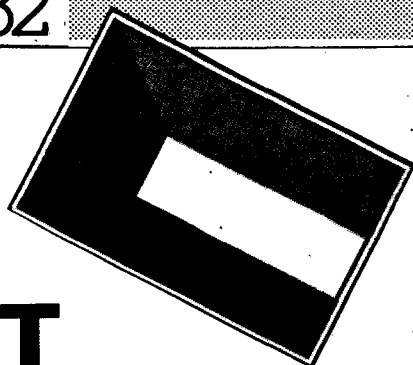
- Montse Ginestà, c/. Casetas, 4, Castellserà (Lleida).
 Antònia Mitjavila, c/. St. Ignasi, 6, Olot (Girona).
 Ponç Marquès, "Mas Comas", Vilobí d'Onyar (Girona).
 Benet Coll, c/. Bisbe Milà Mateu, 14, 3er, 1.ª, Arenys de Mar (Barcelona).
 M.ª Morata Royes, c/. Francesc Macià, 30, àtc. 2.ª, Badalona (Barcelona).
 Marióna Comadira Alonso, c/. Nou, 10, 5è, Girona.
 Ramon Perlacia Barniol, c/. Nou de Valldaura, 46, 5è, 4.ª, Manresa (Barcelona).
 Montserrat Puigdomènech, c/. Manuel Brunet, 16, Vic (Barcelona).
 Isabel Giraló Lorés, c/. Encarnació, 76, 1.ª, Barcelona-24.
 Alejandro Gutiérrez, c/. Buenaventura Muñoz, 16, 6è, 1.ª izq. Barcelona-18.
 Mercè Onés, c/. Joan Bardina, 17, 4art., 3.ª, St. Boi de Llobregat (Barcelona).
 Rosa Queralt Pino, c/. Vila Vilà, 78, 3er., 2.ª, Barcelona-4.

**Catalunya
Cristiana**
El
setmanari
de més
difusió

mundial 82

Els equips
un a un

KUWAIT

Kuwait, classificat pel Mundial 82, formarà part del grup IV. Començarà la seva actuació a Valladolid enfrontant-se amb Txecoslovàquia, el dijous 17 de juny a les 17,15 hores. Repetirà el dilluns dia 21 davant França, en el mateix estadi, i finalment s'enfrontarà a Anglaterra jugant a l'estadi de San Mamés de Bilbao el divendres 25 de juny.

Vencedor de la copa Asiàtica de nacions el 1980, Kuwait va representar a Àsia en les fases finals dels Jocs Olímpics de Moscou aquest mateix any, on arribà a quarts de final després d'haver derrotat a Nigèria i compartint els punts amb Txecoslovàquia i Colòmbia. Amb aquest impuls, Kuwait conquerí l'any passat el campionat Mundial Militar. La seva classificació pel Mundial d'Espanya corona una sèrie

d'actuacions de primer ordre i no pot ésser interpretada com a miraculosa.

Aquesta classificació fou saludable al país com l'esdeveniment més important des del descobriment del petroli. És a dir, va commoure profundament l'opinió pública i les autoritats del país. La gesta de Kuwait es fa més simpàtica sabent que només hi ha actualment 1.638 jugadors inscrits i que només hi ha dotze clubs a tot el país. Estan lluny, molt lluny, dels 4.321.304 jugadors alemanys o dels 12 milions de jugadors brasilers, primeres potències mundials. Per la seva primera participació a la fase final del Mundial 82, Kuwait vol demostrar al món que el petroli no és la seva única riquesa. Per cert, el senyor Kubala, Ladislau, ¿el coneixen? ha rebut una molt important oferta del país del petroli.

cronica

La Real, campió. Visca el Barça!

Per endavant vagi la nostra felicitació a la Real Societat per la seva magnífica campanya que li ha permès renovar el seu títol de campió de Lliga conquerit l'any passat. Aquest doble campionat hauria de fer reflexionar a tots aquells qui creuen que un treball seriós i constant no condueix enlloc. A més, ha estat campió sense estrangers, cosa que dóna més mèrit a la seva victòria.

El Barça, de zero en zero

De tres assignatures de les que consta el curs futbolístic, (Lliga, Copa i Recopa) l'equip blaugrana ha aconseguit dos zeros, i esperem que finalment aprovi la que li queda, perquè si no l'aprova el desastre serà total. Total a repetir el curs, que altra vegada aprovarà.

Més assignatures

A més, hi ha d'altres assignatures que no són tant importants cara al resultat final, però que influeixen, i molt, en els socis i seguidors, que a fi de comptes són els qui paguen el col·legi. Per exemple, perdre a casa davant l'etern rival, també ésser derrotat al Bernabeu. De debò i desgraciadament ho sentim per vostè, senyor Núñez, l'equip ha estat a l'altura del seu president. President que si bé és cert, segons m'han dit, que maneja bé els diners dels socis, no és menys cert que la seva política esportiva deixa molt a desitjar. No és aquest el moment d'analitzar el desastre, i com diem la setmana passada, farem un exhaustiu informe del que nosaltres creiem que està passant. Un incís: encara que ha tingut errors, creiem que el senyor Latek ha de continuar.

Més zeros

Sentim no poder escriure una crònica explicant els èxits del nostre estimat Barça, però cal dir les coses encara que dolguin. Hem de dir, també, que les relacions públiques del Club, del seu Club, senyor Núñez, si existeixen, tampoc funcionen. Fa més de dos mesos que aquest setmanari en una carta dirigida al president del Futbol Club Barcelona i signada pel nostre director vàrem permetre'ns de presentar-nos per a fer-li saber que destijàvem informar d'allò que passa contínuament al Club, ja que una gran majoria dels nostres lectors són barcelonistes i hi tenen dret. Per això vàrem demanar-li la màxima col·laboració. Doncs bé, res de res, ni un senzill avís de rebuda. Tot molt lamentable; així, senyors, no es dirigeix un club com el blaugrana.

C. Boix

VII VIATGE CULTURAL

23 de maig

Sant Salvador (Vendrell) Santes Creus Vila-rodona

Iniciarem la visita al museu PAU CASALS, de St. Salvador, instal·lat en la que fou residència particular de la família Casals.

A més de nombrosos records personals i professionals del nostre gran violoncel·lista, conté una notable mostra d'art en pintures i escultures.

Anirem, després, al Monestir de Santes Creus, monument del segle XII. Es prou coneguda la importància artística i històrica d'aquesta construcció que podrem contemplar en tots els seus detalls.

Al creuer hi ha les tombes reials de Pere el Gran, Jaume II i l'esposa d'aquest, Blanca de Nàpols.

Acabada aquesta visita dinarem a la Fonda Grau, de la mateixa població. Després de dinar, i fet l'habitual sorteig de llibres, anirem a Vila-rodona per fer coneixença d'un COLUMBARI romà construït abans del segle III. No sabem que existeixi cap més document d'aquest tipus a Catalunya. Actualment s'estan fent treballs de

restauració, molt necessaris per l'estat d'abandonament i maltracte que havia sofert, durant un llarg període, aquest interessant edifici.

El preu de 1.500 pessetes comprèn:

- Trasllat en autocar de luxe.
- Entrades a museus i monuments.
- El dinar a la Fonda Grau.
- Participar en el sorteig de llibres.

Informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA" C. València, 244, 2n. Barcelona-7, hores d'oficina (Sr. Castelló). Tels. 215 27 39; 215 27 64; 215 28 05; 215 24 33.

Us demanem que no demoreu la vostra inscripció.

DIUMENGE 2

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.20 GENT JOVE
12.10 MIRAR UN CUADRE
12.30 TEMPS I MARCA
15.00 NOTICIES
15.35 SPORT BILLY
16.05 SESSIÓ DE TARDA: "¡Novios a la vista!" (1953)
17.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 DOCUMENTAL
19.00 GOL... I AL MUNDIAL 82
19.55 AVANÇAMENT ESPORTIU
20.05 TRAÇOS: "José Luis Sampedro".
21.00 NOTICIES
21.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.35 PROXIMAMENT
21.50 D'ARA ENDEVANT
22.25 EL SEU TORN
23.25 ESPORTIU
00.10 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.10 TAL COM SON
15.00 BARCELONA TVE
15.05 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES GRANDS I PETITES
16.20 AVENTURES DE SUPER RATON
16.45 LOUO GRANT
17.45 MUSICAL EXPRESS
18.45 LA PORTA DEL MISTERI
19.45 FUTBOL
20.45 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
21.45 LLARGMETRATGE: "Profundamente en mi corazón". (1954)
24.00 COMIAT

DILLUNS 3

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1 CONTACTE
19.30 ESOS ASOMBROSOS ANIMALES
20.30 CONSUM (LA BOSSA I LA VIDA)
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 TEATRO: "El genio alegre", de Serafín y Joaquín Álvarez Quintero.
23.45 DARRERA EDICIÓ
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 L'HABITACIÓ DEL FONS
19.00 ESPORT CATALA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

18.15 TOROS
20.15 REDACCIÓ OBERTA
20.30 ALCORES
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DON BALDOMERO Y SU GENTE
22.05 ELS MEUS TERRORS PREFERITS
23.45 COMIAT

DIMARTS 4

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERENCI A LA FRESCA
17.30 MEMORIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 ELS PALLASOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 300 MILLONES
22.50 DALLAS
23.45 DARRERA EDICIÓ

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 LA CUCAFERA
19.00 OBRIR DEBAT
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 ANIMALS EN ACCIÓ
21.00 AIXÒ S'ENFONSA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 JUANITA LA LARGA
22.35 LA VISPERA DE NUESTRO TIEMPO
23.45 COMIAT

DIMECRES 5

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 MICKY I DONALD
20.00 ENCUENTRO EN LIBERTAD: Economía.
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 SESSIÓ DE NIT: "Al morir la noche". (1945)
23.45 DARRERA EDICIÓ
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 MUSICA EN VIU
19.00 ART FLASH
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 ROBINSON
20.30 A DALT I A BAIX
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 ESTUDI OBERT
23.00 REDACCIÓ OBERTA
23.05 ESTUDI OBERT
23.45 COMIAT

DIJOUS 6

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 MALU, MUJER
17.59 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.10 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
20.00 ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 DE CUATRO A UN
22.50 ELS GOIGS I LES SOMBRES
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

18.30 XOCOLATA DESFETA
19.00 JUSTA LA FUSTA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINS DEL LABERINT
20.30 ÒPERA: "Carmen".
23.30 COMIAT

DIVENDRES 7

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

13.30 VEUS I FORMES
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.15 ALTRES COSES
17.40 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSALTRES
19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.30 VEUS SENSE VEU
20.00 DE PELICULA
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.50 LA MASCARA NEGRA
22.50 ESPECIAL MIGUEL RIOS

23.50 EN AQUEST PAÍS
00.45 ÚLTIMA EDICIÓ

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

17.00 HIPICA
18.25 LA ABEJA MAYA
19.15 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA CLAVE
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 LA CLAVE
23.45 COMIAT

DISSABTE 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALA

09.30 LA CUCAFERA
10.00 XOCOLATA DESFETA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 PISTA LLIURE
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.30 NOTICIES
15.35 PRIMERA SESSIÓ: "Historia de un condenado". (1952)
17.10 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 LA PANTERA ROSA
18.00 APLAUSO
19.00 CHARLOT
19.30 BLA, BLA, BLA
20.00 VERDAD O MENTIRA
20.30 PER ART DE MAGIA
21.00 NOTICIES
21.15 VOLTA CICLISTA A ESPANYA
21.30 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "Las verdes praderas". (1979)
00.15 DARRERES NOTICIES
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALA

14.00 MIRAMAR
14.15 PENSADORS CATALANS
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.30 EL IMPACTO DE LO NUEVO
16.25 POPEYE
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA: Hípica.
19.00 POLIDEPORTIVO
20.00 ESTRENOS TV: "El francotirador". (1979)
21.30 DOCUMENTAL
22.00 CONCERT-2
23.30 COMIAT

L'ESPORT també a Catalunya Cristiana

EXPOSICIONS D'ART

GRIFÉ & ESCODA

AVDA. DRAGONAL, 404
TELÈFON 217 60 19
BARCELONA-6

Jordi VALL ESCRIBU

PINTURES

Del dimarts 20 d'abril al diumenge 2 de maig del 1982
Feners: De 10 a dos quarts de 2 del matí i de les 4 a les 8 de la tarda
Festius: de 12 a 2 del matí

INVITACIÓ A L'ACTE INAUGURAL: 20 d'abril a les 7 de la tarda

Ernesto Rossa Cabrera

Tel. 357 59 43. Hedilla, 39-45
Barcelona-31

els ofereix
tota mena de material religiós, apropiat per a Parròquies, Comunitats i Santuaris

Centenari de Santa Teresa

Peregrinacions de la Diòcesi de Barcelona als llocs teresians

Del 29 d'agost al 3 de setembre i del 29 d'agost al 6 de setembre
visitant Avila, Alba de Tormes, Salamanca, Segovia, Valladolid, Medina del Campo, Toledo.

Organitzades per:

"Secretariat de Catalunya i Balears
IV Centenari Sta. Teresa"

Per a informació i inscripció:
Viajes Internacional Expreso
Departament Religioso

Rambla de Catalunya, 10. Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça Població

D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

CRIDA

**als nostres
subscriptors,
lectors,
anunciants,
amics i
simpatitzants:**

**"CATALUNYA CRISTIANA" necessita urgentment, per a poder
continuar el servei apostòlic que s'ha proposat
i que tots apreciem, disposar d'un capital de maniobra propi, que fóra
fàcilment assolible si tots i cada un dels lectors
fes una aportació a fons perdut"
(Editorial de C.C., n.º 134)**

III ANY - CONSOLIDEN "CATALUNYA CRISTIANA"

- Gràcies per la vostra acollença i pel vostre encoratjament.
- La millora constant de "CATALUNYA CRISTIANA" és la nostra resposta.
- El que hem fet entre tots hem de consolidar-ho entre tots.
- La salut financera de "CATALUNYA CRISTIANA", tot i que va millorant, continua delicada; sense un fons de maniobra, qualsevol sotrac podria enviar-la en orris.

APORTACIÓ ECONÒMICA

- Fem tasca d'Església.
- Siguem generosos.
- "Entre tots" farem possible l'esdevenidor del "nostre" setmanari

Moltes gràcies a tots els qui ja heu respost

a la CRIDA

El sotasignat domiciliat a
C/. d.p. tel.
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

☐ subscrivint Accions de 1.000 ptes., emeses per EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

☐ enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ptes., a càrrec del Banc/Caixa
Suc. de

● Envio gir postal n.º per ptes.

..... de de 1982

Signatura: